

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Đất đai: cuộc chiến vì nhân quyền và dân chủ !!!

Vụ nổi loạn của nông dân thôn Hoàn, xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức đã được tạm tháo gỡ. Các cán bộ và nhân viên của nhà cầm quyền bị dân bắt làm con tin (sáng kiến đấu tranh chưa từng thấy) và những nông dân bị nhà cầm quyền lừa giam giữ đã được thả. Nguyễn Đức Chung, Chủ tịch UBND thành phố Hà Nội, đã viết giấy tay trước mặt dân làng ngày 22 tháng 4, "xin cam kết như sau: 1- Trực tiếp kiểm tra đoàn thanh tra, chỉ đạo sát sao làm đúng sự thực khách quan và đúng pháp luật. Khu vực đất Đồng Tâm rõ ràng đâu là đất quốc phòng, đâu là đất nông nghiệp. Không mập mờ. Đảm bảo đúng quyền lợi cho nhân dân Đồng Tâm theo quy định của pháp luật. 2- Không truy cứu trách nhiệm hình sự đối với Toàn thể Nhân dân xã Đồng Tâm. 3- Chỉ đạo điều tra xác minh việc bắt và gây thương tích cho Cụ Lê Đình Kinh, xử lý nghiêm theo quy định của pháp luật". Lãnh đạo thành phố Hà Nội hứa trong vòng 45 ngày sẽ giải quyết công bằng và trọn vẹn vụ việc tranh chấp ấy. Hãy chờ xem lời hứa Việt cộng!

Để hỗ trợ nông dân mất đất và thúc ép nhà cầm quyền nhân vụ việc này, hôm 26-04, một Bản Yêu Sách Cải Cách Chính Sách Đất Đai (từ đây gọi là BYS) có chữ ký của hơn một tá tổ chức và mấy trăm người Việt từ trong ra tới ngoài nước đã trình bày các khía cạnh của vấn đề rất rõ ràng và đưa ra những yêu cầu rất quyết liệt.

Truy nguyên vụ việc, BYS khẳng định chính sách đất đai vốn gây nhiều bất công cho dân và tai hại cho nước ấy đã bắt nguồn từ học thuyết kinh tế chính trị của Mác và thực tiễn chủ nghĩa xã hội ở Liên Xô, Trung Quốc: xóa bỏ sở hữu tư nhân về tư liệu sản xuất trong nông nghiệp cũng như trong mọi ngành nghề, lĩnh vực, hoạt động kinh tế khác, áp đặt cơ chế kinh tế chỉ huy, duy ý chí, tập trung, quan liêu, bao cấp. Đến khi đất nước đứng bên bờ vực thẳm phá sản (do bàn tay của hai kẻ ngu dốt về làm kinh tế nhưng lại cuồng tin về chủ nghĩa xã hội không tưởng và thành thạo chuyện cưỡng bức là Lê Duẩn và Đỗ Mười), đám lãnh đạo ở Ba Đình mới sáng mắt ra và đành phải chuyển sang cơ chế kinh tế thị trường. Nhưng náo trạng độc tài cộng sản vẫn không chuyển biến nên mới đề ra cái đuôi "định hướng xã hội chủ nghĩa" (Việt cộng tự hào là vận dụng sáng tạo), nghĩa là vẫn công hữu đất đai, lấy công ty tập đoàn nhà nước làm chủ đạo, khiến cho nền kinh tế tại VN trở thành quái thai của thời đại lẩn lộn và tiếp tục gây tai họa. Nông dân và thị dân no được mấy bữa thì lại trở thành oan dân (hàng chục triệu người) vì nạn cướp ruộng đất, cướp nhà cửa của đảng viên cán bộ, nhân danh Hiến pháp đảng hoàng và Luật đất đai rõ rệt. "Chính sách "đất đai thuộc sở hữu toàn dân, do Nhà nước đại diện chủ sở hữu và thống nhất quản lý" (Điều 53 Hiến pháp 2013), Luật Đất đai và các quy định liên quan không những không tạo điều kiện sử dụng hiệu quả đất đai, phát triển kinh tế bền vững, mà lại là tấm bình phong, là cơ hội vàng cho giới chức quan liêu, tiêu cực, tham nhũng, vô cảm đi đêm với chủ dự án tước đoạt tàn bạo nhà ở, trang trại, ruộng đất – tư liệu sản xuất và là nguồn sống duy nhất của hàng chục triệu hộ nông dân trong một quốc gia đất hẹp, dân đông, nông nghiệp chiếm tỷ lệ quan trọng trong nền kinh tế". (BYS).

Ban đầu, cán bộ VC còn lập dự án, thông qua dự án và tiến hành các thủ tục tối thiểu theo lối biểu diễn. Càng về sau, những vấn đề thủ tục càng bị bỏ qua. Bọn cướp ngày không cần biểu diễn nữa, trái lại hành xử một cách trắng trợn. Rất nhiều nơi, thu hồi đất xong, những chủ dự án (toàn đảng viên, cán bộ, thân tộc trong các nhóm lợi ích) xây dựng hạ tầng qua loa như đường đi, hệ thống nước, hệ thống điện... rồi ngang nhiên phân lô bán nền. Khốn nạn nhất là có địa phương, các hộ dân bị thu hồi đất có thể mua ngay lại đất của nhà mình với giá cao gấp nhiều lần giá nhà nước đền bù cho họ. Ví dụ, ở phường Dương Nội, quận Hà Đông, Hà Nội, nhà cầm quyền thu hồi đất với giá 201.600 đồng/1m² có thể bán ngay cho chủ nhà với giá 35 triệu đồng/1m². Có thể tưởng tượng được không? Ai phản đối thì a-lê hấp, tống vào ngục như thủ lĩnh nông dân Cán Thị Thêu hoặc đánh cho tàn hại như cựu chiến binh Lê Đình Kinh. Thảm cảnh của hàng triệu oan dân trên khắp cả nước đã và đang diễn ra từng ngày. Sự phản kháng của người dân cũng nổ bùng khắp mọi chốn, từ nông dân Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng, Hải Phòng đến chủ hộ Đặng Ngọc Viết ở Thái Bình, từ nông dân Dương Nội - Hà Đông, Văn Giang - Hưng Yên đến nông dân Yên Phong - Bắc Ninh, nông trường Phạm Văn Hai ở Bình Chánh - Sài Gòn và mới đây là ở Đồng Tâm - Mỹ Đức.

Nhiều năm qua, diện tích đất nông nghiệp bị thu hẹp đáng kể đến mức báo động. Ngân hàng Thế giới cho biết (theo BBC ngày 21-04) quỹ đất nông nghiệp ở Việt Nam vào năm 2016 được ước tính chỉ còn 21% tổng số trên 33 triệu hectare và ngày càng giảm thiểu. Một phần là do hoang hóa, khô hạn, nhiễm mặn (như vùng đồng bằng sông Cửu Long, mà từ 20 năm qua, Hà Nội chẳng hề có chính sách đối phó, khắc phục). Một phần do đám vua tập thể ở trung ương và đám lãnh chúa ở địa phương cũng như nhiều đơn vị quân đội –do lòng tham vô đáy và thói bất chấp an ninh lương thực lẫn kiếp nạn đồng bào– dùng bạo lực "thu hồi" cách tùy tiện để lấy đất cho sân golf, khu du lịch sinh thái, khu kinh tế công nghiệp, dự án kinh doanh bất động sản... mà có nơi thực hiện, có nơi lại biến thành những khu quy hoạch treo, những dự án bỏ hoang, đình đốn... cỏ mọc hoang tàn.

Kết luận, BYS đòi hỏi "1- Khẩn cấp cải cách chính sách đất đai. Công nhận và bảo hộ quyền tư hữu đất đai, nhà ở như mọi tài sản, tư liệu sản xuất - sinh hoạt khác. 2- Việc lấy đất để xây dựng các cơ sở an ninh, quốc phòng, hạ tầng công cộng quan trọng, phải bồi thường đúng giá trị. Mọi tranh chấp, nếu không thỏa hiệp được, phải giải quyết bởi giám định độc lập, tòa án. 3- Các dự án vì mục đích sinh lợi của bất kỳ doanh nghiệp trong hay ngoài nước, thuộc mọi thành phần, đều phải thỏa thuận với người dân có đất. 4- Các dự án kinh tế xã hội vì lợi ích công cộng như trường học, bệnh viện, chợ, công viên, truyền tải điện, nước... phải thiết thực, cân nhắc lợi ích mang lại có đủ lớn hơn mức bù thỏa đáng cho dân phải di dời? Phải công khai minh bạch và được đa số dân đồng thuận. 5- Thu hồi khẩn trương đất đã giao cho các dự án quá thời hạn ấn định, chưa hoặc chậm triển khai, bỏ hoang hóa. 6- Nghiêm cấm các lực lượng vũ trang nhân dân tham gia thu hồi đất. 7- Xử lý nghiêm minh công chức vi phạm chính sách đất đai".

Áp dụng vào vụ Đồng Tâm - Mỹ Đức, nhà cầm quyền Hà Nội trong thời gian tới có thể giải quyết bằng hai cách: một

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ **Đất đai: Cuộc chiến vì nhân quyền và dân chủ !!!**
- Trg 03** ➤ **Bản Lên tiếng ủng hộ Đồng bào Đồng Tâm, Mỹ Đức, Hà Nội -70 tổ chức và 132 cá nhân.**
- Trg 04** ➤ **Tuyên cáo nhân Ngày Quốc hận 30 tháng 04 lần thứ 42. -Hội đồng Liên kết QN-HN.**
- Trg 05** ➤ **Bản Yêu sách cải cách chính sách đất đai. -13 tổ chức và 320 cá nhân.**
- Trg 07** ➤ **Lời phản đối nhà cầm quyền CSVN đàn áp ông V. Văn Thả. -Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy.**
- Trg 08** ➤ **Công an Quỳnh Lưu cướp áo "chống Formosa" và vu cáo LM -GNsP và CaliToday.**
- Trg 10** ➤ **12 điều về hiện tình Việt Nam -Phạm Nguyên Nhung.**
- Trg 11** ➤ **Cờ nào có chính nghĩa của Dân Việt Nam? -Phạm Trần.**
- Trg 13** ➤ **Ngày 30 tháng Tư. -Phạm Đình Trọng.**
- Trg 15** ➤ **Formosa với nỗi buồn tháng 4 -Le Nguyen.**
- Trg 17** ➤ **Sai lầm chiến lược và quả bom nổ chậm Formosa. -Nguyễn Đăng Quang.**
- Trg 18** ➤ **Vì sao "Hội nghị Hòa hợp Văn học" phá sản? -Phạm Chí Dũng.**
- Trg 20** ➤ **Từ "Kẻ ám sát cánh đồng" đến "Chuyện làng Nhô", một... -Đỗ Trường.**
- Trg 21** ➤ **Lật lại vụ án Làng Nhô. -Blog Bà Đầm Xòe.**
- Trg 22** ➤ **Khi bắt công thành pháp luật, chống đối trở thành nhiệm vụ. -FB Tèo Ngu Khìn.**
- Trg 23** ➤ **"Đất quốc phòng" để bảo vệ Tổ quốc hay "Đất làm ăn" để... -Vũ Đông Hà.**
- Trg 24** ➤ **Giải quyết tận gốc rễ vấn đề Đồng Tâm. -BBC pv Ls. Lê Công Định.**
- Trg 25** ➤ **Công an lại giờ giọng côn đồ. -CTV Dân Làm Báo.**
- Trg 26** ➤ **Sau Đồng Tâm, 2 việc lớn nhất cần làm ngay. -Bùi Tín.**
- Trg 27** ➤ **Hậu Đồng Tâm và rúc gối dư luận viên. -Phạm Chí Dũng.**
- Và một số bài khác...**
- +++++

là dùng bạo lực và âm mưu để khử trừ dần những đầu lĩnh chống đối tại đó. Tờ giấy ký tay của Nguyễn Đức Chung chẳng có gì bảo đảm; công văn có dấu đỏ còn bị VC chà đạp nữa là! Khử trừ dần bằng cách đưa ra tòa với những lý có vu vơ hoặc âm thầm thủ tiêu không để lại dấu vết, rồi nhờ đám văn nô và dư luận viên chạy tội trước công luận. (Câu chuyện làng Nhô, tức làng Lạc Nhuế, xã Đồng Hóa, huyện Kim Bảng tỉnh Hà Nam, thập niên 90 của thế kỷ trước là một tấm gương điển hình. Nông dân tại đó cùng với thủ lĩnh của họ là nguyên giáo sư đại học Trịnh Văn Khải cũng đã nổi lên giành lại đất đai từ bọn tham quan, thập chí lập ra đội tự quản, nhưng cuối cùng họ đã bị nhà cầm quyền đàn áp trong máu và nước mắt, với những bản án tử hình, âm mưu giết trong tù và gây tai nạn cho chết, sau đó VC dùng những tên văn nô "bán linh hồn cho quỷ" xuyên tạc sự thật qua tác phẩm "Kẻ ám sát cánh đồng" và kịch bản "Chuyện Làng Nhô"). Hai là thí cho dân Đồng Tâm một số hecta đất gọi là nhưng giữ lại phần lớn cho công ty viễn thông quân đội Viettel –với danh nghĩa rất cao đẹp và chính đáng là đất quốc phòng– song là để kinh doanh rồi chia chác cho cả chủ tịch UBND thành phố Hà Nội lẫn bộ trưởng Thông tin-Truyền thông vì cả hai đều có mối quan hệ làm ăn với đế chế kinh tế hùng mạnh này. Gọi là để chế vì Viettel hiện là tập đoàn viễn thông đồ sộ nhất, có Viện Nghiên cứu Phát triển Viettel, Học viện Viettel, Công ty Bất động sản Viettel, Trung tâm Thể thao Viettel, Công ty Truyền hình Viettel, Công ty Mạng lưới Viettel... Nó đã từng lấy thể của Đảng và quân đội, lấy danh nghĩa bịp "quốc phòng" để dấn chân, lấn át, bóp chết ngành Bưu điện và ngành Viễn thông vốn do chính phủ quản lý.

Cách tháo gỡ nỏ như thế (nếu may ra Nguyễn Đức Chung theo phương án hai) tại Đồng Tâm, đó chỉ là giải quyết vấn đề trên ngọn chứ chẳng phải tận gốc. Không sớm thì muộn, những nỏ ở vô vàn nơi khác vẫn còn nguyên vẹn, chờ đến dịp sẽ kích hoạt để làm bùng vỡ cơn phẫn nộ của quần chúng một khi cái khái niệm quái đản, bất công, vô lý và lừa gạt là "sở hữu toàn dân về đất đai" chưa bị bãi bỏ. Ngày nào khuynh hướng tư hữu tự nhiên của con người chưa được hoàn trả cho loại tài sản đặc biệt quan trọng này, thì ngày đó chế độ VC tiếp tục tồn tại trên thùng thuốc nổ, mà hậu quả thì ai cũng có thể tiên đoán được.

Nhưng đám lãnh đạo ở Ba Đình có đủ tỉnh táo để hủy thùng thuốc nổ này chăng? để làm theo những yêu cầu rất chính đáng và hợp lý của BYS trên kia chăng? Thừa e rằng không! Vì tự bản chất toàn trị của chế độ, vì do não trạng thâm căn cố đế, bị nhồi sọ hoàn toàn và lòng tham vô tận của đám lãnh đạo, Cộng sản phải quyết tâm chiếm đoạt mãi mãi vật chất của đất nước (bằng việc đánh hữu hóa tài nguyên, đất đai, mọi tiềm lực kinh tế, tài chính, thương mại; bằng việc dùng ngân sách quốc gia cho nhân sự hay hoạt động của đảng; bằng việc vay mượn quốc tế rồi về làm 3 lấy 7 cho đảng, bắt dân trả nợ) bên cạnh việc việc chiếm đoạt mãi mãi tinh thần của nhân dân (bằng việc độc quyền giáo dục, độc quyền thông tin, độc quyền văn hóa, bằng việc biến mọi thực thể tâm linh tinh thần –như tín ngưỡng, tôn giáo, giáo hội– thành công cụ). Có như thế thì đảng mới nắm trọn vẹn quyền lực mãi mãi để an tâm thống trị đám tháo dân và tha hồ hưởng thụ cuộc sống (vì với CS, chết là hết, chẳng có đời sau, chẳng có thưởng phạt, chẳng có Niết Bàn lẫn Thiên Đàng).

Thành thử với kinh nghiệm Đông Âu và Liên Xô, mong chờ đảng VC hồi tâm, cải hóa, phục thiện, trả lại mọi quyền làm dân làm người (tài sản tinh thần) và mọi quyền tư hữu đất đai (tài sản vật chất) thì chỉ là ảo tưởng. Chỉ có một phương pháp hữu hiệu là nhân dân phải nhất tề đứng lên, xuống đường biểu tình đông đảo, kiên trì và rộng khắp trong ôn hòa, và như thế thì cũng đã đủ tạo nên sức mạnh tập thể, uy lực quần chúng để đòi lại những gì mà VC đã cướp của mỗi người và của đất nước từ hơn 70 năm rồi, cụ thể và trước mắt là đòi lại quyền tư hữu đất đai.

BAN BIÊN TẬP

Ngày đưa con hoang đảng trở về nhà (Babui, DCVonline)

TỔ CHỨC CHÍNH TRỊ XÃ HỘI VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM

BẢN LÊN TIẾNG

Ủng hộ Đồng bào Đồng Tâm, Mỹ Đức, Hà Nội

.....70 Tổ chức và 132 cá nhân 20-04-2017.....

Tin tức cho hay từ hôm Thứ bảy 15-04-2017, đã xảy ra tình trạng đối đầu giữa khoảng 6000 người dân xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, Hà Nội, với nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam.

Vụ việc có liên quan tới chuyện thu hồi đất đai, vốn đã khiến người dân theo kiện từ 5 năm nay nhưng không được giải quyết. Họ cáo buộc nhà cầm quyền cấp xã và cấp huyện đã tự ý lập hồ sơ bán phần đất nông nghiệp 59 hecta mà bà con nông dân đã canh tác từ lâu đời cho cán bộ. Sau khi bà con khởi kiện thì mới đây đã quay ra bán cho Viettel, đại công ty viễn thông của Quân đội để làm dự án. Việc cưỡng chế đất đai này là hoàn toàn sai trái, bởi lẽ đất Đồng Tâm đã dành một phần làm trường bắn, một phần làm sân bay, và phần còn lại ấy làm đất canh tác cho bà con sinh cơ lập nghiệp.

Theo người dân cho biết, lúc 10g sáng ngày 15-04, nhà cầm quyền đã mời 5 đại diện cho dân khiếu kiện chuyện tham nhũng đất đai đến khu vực đang tranh chấp để gọi là “đo đạc, xác định mốc giới giữa đất quốc phòng và đất nông nghiệp của xã”. Nhưng khi vừa đến, 5 đại diện này, hầu hết già lão, trong đó có cụ Lê Đình Kinh 83 tuổi, cựu thương binh, đã bị công an ập tới bắt đi mà chẳng hề có lệnh. Dân làng đuổi theo đòi thả thì bị công an bắt thêm 4 người nữa và còn đánh đập một người trọng thương phải nhập viện. Ngay lập tức, nhà cầm quyền sai phái một lực lượng đông đảo gồm cán bộ, cảnh sát cơ động đến xã Đồng Tâm để trấn áp.

Quá phần uất trước hành vi bắt người lẫn hành động cướp đất cách trắng trợn vô pháp luật, và với mục đích nắm con tin để dễ thương lượng, người dân đã cầm giữ một số trong đoàn cán bộ và cảnh sát cơ động ấy song đối xử tử tế với họ. (Tin tức cho hay tổng cộng có 38 người, đa phần không có thẻ ngành,

chỉ đem lựu đạn cay). Dân đồng thời tự canh phòng, tự bảo vệ cũng như bày tỏ lòng mong đợi Trung ương đến giải quyết mọi chuyện cách hợp tình hợp lý. Đáp lại thái độ đó, nhà cầm quyền đưa thêm công an, quân đội và cả côn đồ đến phong tỏa khu vực, đồng thời phá sóng điện thoại, mạng internet để ngăn chặn mọi liên lạc.

Tuy vậy, đang khi nhiều chiến sĩ nhân quyền tại Hà Nội và báo lề dân tìm cách tiếp xúc với dân làng, cố gắng đưa thông tin chính xác và bình luận trung thực, đang khi nhiều luật sư nỗ lực làm trung gian giữa chính quyền với nhân dân để mong giải quyết vấn đề cách tốt đẹp và đúng luật pháp, thì chiều ngày 16-04, ban Tuyên giáo Thành ủy Hà Nội đã đưa “thông tin chính thức về tình hình tại xã Đồng Tâm” với nhận định rằng việc dân bắt giữ người của nhà nước là hành vi coi thường pháp luật, chống nhân viên thi hành công vụ, bị “các đối tượng xấu lợi dụng, kích động”. Phó giám đốc Công an Hà Nội, thiếu tướng Bạch Thành Định, còn tuyên bố: người dân Đồng Tâm đã “có những hành vi vi phạm pháp luật nghiêm trọng, cần phải xử lý nghiêm minh, không để ảnh hưởng đến tư tưởng cán bộ, nhân dân Mỹ Đức cũng như người dân Hà Nội”.

Nay (19-04) thì nhà cầm quyền đã thả 8 người, chỉ giữ lại cụ Lê Đình Kinh, thủ lãnh nông dân, trong bệnh viện (vì đã bị đánh gãy xương đùi và rạn xương sườn), để gọi là “làm việc”. Dân cũng đã thả 18 trong số 38 cán bộ và cảnh sát cơ động bị họ cầm giữ. Nhưng việc Chủ tịch UBND thành phố Hà Nội Nguyễn Đức Chung đã không đến xã Đồng Tâm, hôm 18-04, để đối thoại với dân như lời hứa trước đó qua trao đổi điện thoại với vài cư dân địa phương và các luật sư khiến người ta e ngại rằng nhà cầm quyền đang chuẩn bị một cuộc đàn áp quy

mô và khốc liệt. Vì tin tức mới nhất cho hay dân vừa phát hiện nhiều súng đạn và một thiết bị định vị ai đó đã lén đem vào làng, cũng như nhận ra một kẻ lạ mặt xâm nhập để quay phim chụp ảnh toàn bộ khu vực thời gian qua. Riêng dân Đồng Tâm thì đồng lòng chấp nhận mọi khả năng xấu nhất và quyết tâm tử thủ đến cùng!

Trước tình hình đó, chúng tôi, các tổ chức và cá nhân ký tên dưới đây tuyên bố:

1- Khẳng định rằng đây là hậu quả của việc Hiến pháp và luật pháp (Luật đất đai) phủ nhận quyền tư hữu đất đai của người dân, một quyền tự nhiên và phổ quát, qua khái niệm vô lý và lừa đảo: “Đất đai thuộc sở hữu toàn dân do nhà nước đại diện chủ sở hữu” (Hiến pháp đ. 53). Việc phủ nhận này đã và đang tạo cơ cho các nhóm lợi ích câu kết với quan chức bản địa cướp đất nhà của dân, là nguyên nhân gây nên cuộc sống điều đứng và nghèo khổ của nông dân, sự suy thoái dần dần của nền kinh tế, dẫn đến cảnh quyền lợi của người dân luôn bị đe dọa trong hệ thống tư pháp không độc lập.

2- Nhận định rằng nguyên nhân khởi đầu của sự kiện trên là hành xử vô luật và thái độ hống hách của nhà cầm quyền đối với nhân dân. Việc nhà cầm quyền –trong náo trạng coi mọi phản đối của dân như thái độ thù nghịch– chọn hạ sách lừa gạt và vu khống, đánh đập và cầm giữ, có sử dụng cả xã hội đen, đã dẫn đến việc người dân phải tự vệ bằng bạo lực, vì “con giun xéo mãi cũng quặn”. Một khi nhà cầm quyền hành xử không theo luật, thì đừng đòi hỏi người dân phải làm theo luật hay hiểu pháp luật. Thượng bất chính, hạ tắc loạn! Đây không phải là động thái của một hàng lãnh đạo khôn ngoan sáng suốt và chính danh đích thực.

3- Ủng hộ hoàn toàn cuộc đấu tranh vì quyền sống, quyền làm người và quyền sở hữu đất đai của đồng bào xã Đồng Tâm (cũng như của đồng bào Dương Nội ở Hà Đông, Cẩm Giàng ở Hải Dương và nhiều nơi khác). Phản ứng giữ con tin để thương lượng với một nhà

nước độc tài là điều dễ hiểu. Đó là quyền tự vệ chính đáng của những dân lành bị dồn đến bước đường cùng. Thông điệp này phải được nhà cầm quyền lắng nghe và thấu hiểu.

4- Chân tình nhắc nhở các nhân viên công lực như công an, mật vụ, cảnh sát cơ động rằng việc một số anh em không mang thẻ ngành, chẳng mặc sắc phục, lại kết hợp với côn đồ xã hội đen (được trưng dụng hay thuê mướn), để dễ dàng trấn áp nhân dân, đó vừa là dấu chỉ anh em đang bị lợi dụng như một công cụ của bạo quyền, của các nhóm lợi ích, vừa là hành vi đặc tội với nhân dân vốn đang nuôi dưỡng mình. Ngoài ra, sự kiện vài người chấp nhận bị bắt làm con tin hơn ra tay đàn áp dân là một điều đáng suy nghĩ. Nên nhớ quyền sống và quyền lợi của nhân dân là tối thượng!

5- Tha thiết kêu gọi đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước tiếp lời tiếp sức ủng hộ bà con xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức. Họ đang cần hỗ trợ công lý, hỗ trợ tinh thần và hỗ trợ vật chất. Chúng ta không thể để bà con đơn độc cũng như để nhà cầm quyền tự tung tự tác, sử dụng mọi thủ đoạn để áp bức và cướp bóc dân lành. Xin nhanh chóng tổ chức những cuộc biểu tình trên mạng và tại các địa điểm công cộng một cách ôn hòa, thực hiện những hành vi bất tuân dân sự, để trước mắt giải cứu Đồng Tâm, và lâu dài là xây dựng một chế độ biết tôn trọng con người và nhân dân, biết bảo vệ sự thật và công lý, biết cổ vũ tự do và dân chủ.

*Làm tại Việt Nam và hải ngoại
ngày 20 tháng 4 năm 2017*

Hai tổ chức khởi xướng

1- *Hội Cựu Tù nhân Lương tâm.*
Đại diện: BS Nguyễn Đan Quế, Lm Phan Văn Lợi.

2- *Khối Tự do Dân chủ 8406.* Đại diện: KS Đỗ Nam Hải, Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa.

68 tổ chức và 132 cá nhân trong và ngoài nước đồng ký tên.

HỘI ĐỒNG LIÊN KẾT QUỐC NỘI HẢI NGOẠI VIỆT NAM

TUYÊN CÁO

nhân Ngày Quốc hận 30 tháng 04 lần thứ 42

—TM Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại VN 26-04-2017—

Nhận định rằng

Cách đây hơn 70 năm, đảng Cộng sản Việt Nam do Hồ Chí Minh lãnh đạo đã du nhập chủ nghĩa Mác-xít vào Việt Nam, mang lại không biết bao nhiêu đau thương tang tóc cho dân tộc. Công cuộc xây dựng xã hội chủ nghĩa không tương và cuộc chiến xâm lăng Việt Nam Cộng Hòa do đảng CSVN gây ra đã làm thiệt mạng hàng triệu người dân vô tội hai miền Nam Bắc, đất nước bị tàn phá và chia rẽ, hậu quả vẫn còn tồn tại cho đến ngày nay.

Đảng CSVN đã áp đặt một chế độ độc tài toàn trị tại miền Bắc từ năm 1954 và trên cả nước từ ngày 30-4-1975 khiến đất nước lâm cảnh khốn cùng không lối thoát:

1. Về chính trị: Nhà Cầm quyền Cộng sản Việt Nam vẫn tiếp tục tự cho mình là lực lượng lãnh đạo độc tôn, hành xử như giai cấp thống trị, như những lãnh chúa đồ mặc sức bạo hành, tham nhũng từ trên xuống dưới, chế độ họ dựng ra không do toàn dân tín nhiệm qua cuộc bầu cử dân chủ. Trái lại, chính phủ, quốc hội, tòa án chỉ là công cụ trong tay đảng; lực lượng công an và quân đội là phương tiện bạo lực của đảng nhằm trấn áp và cướp bóc nhân dân. Nhà cầm quyền CSVN hoàn toàn tước bỏ mọi quyền tự do căn bản của người dân, liên tục khủng bố trấn áp thô bạo những công dân yêu nước tranh đấu cho dân quyền, nhân quyền và cho sự toàn vẹn lãnh thổ của Việt Nam.

2. Về kinh tế tài chánh: Nhà Cầm quyền CSVN chủ trương “kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa” lấy quốc doanh làm chủ đạo. Thực chất đó chỉ là một nền kinh tế chỉ huy làm giàu cho đảng và thân thuộc. Họ tự hiến định mọi tài nguyên đất đai là “sở hữu của toàn dân do nhà nước đại diện chủ sở hữu và thống nhất quản lý”(điều 53 HP). Trong thực tế chỉ là của đảng, tạo cơ hội để đảng viên tha hồ chiếm hữu. Kinh tế ngày càng lụn

bại, nợ công chồng chất, đời sống nhân dân ngày càng điều đứng. Công nhân bị bóc lột sức lao động, nông dân bị cướp ruộng cướp đất, thị dân bị cướp nhà cướp cửa. Thực lực kinh tế quốc gia và điều kiện sống của quốc dân đứng vào hạng gần chót trên thế giới.

3. Về Văn hóa Giáo dục: Nhà Cầm quyền CSVN không chế tinh thần của toàn thể xã hội bằng độc quyền thông tin và giáo dục, nhồi sọ quần chúng và giới trẻ, khuynh loát mọi hình thức văn hóa, tiêu diệt các tôn giáo chân truyền, thành lập các tôn giáo quốc doanh... Tất cả là nhằm phục vụ chế độ vô thần duy vật đi ngược truyền thống của dân tộc, khiến cho văn hóa suy đồi, đạo đức xuống cấp, dối trá tràn lan, bạo lực hoành hành. Mọi công dân đều trở thành thần dân mất tự do và kém trí tuệ.

4- Về An sinh Xã hội: Nhà cầm quyền CSVN đã nuôi dưỡng quan tham cấu kết với các công ty nước ngoài tha hồ khai thác tài nguyên mà không quan tâm đến việc bảo vệ môi trường, gây ô nhiễm trầm trọng, tạo thảm họa vô cùng to lớn về mặt sinh thái, sức khỏe, đời sống nhân dân, kéo theo nhiều hệ lụy về kinh tế, an ninh, quốc phòng... Tiêu biểu và chấn động gần đây là đại họa từ Vũng Áng, Hà Tĩnh do Formosa gây ra với sự đồng lõa của nhiều quan chức và được duy trì bất chấp sự phản đối của toàn dân. Ngoài ra, an sinh con người và xã hội ngày càng bấp bênh do thực phẩm đầy độc chất, đường phố đầy tai nạn, do xã hội đen hoành hành và sự lộng hành của nhân viên công lực.

5. Về Ngoại giao và Quốc phòng: Cầm quyền CSVN càng ngày càng lệ thuộc vào Trung Cộng về ý thức hệ và chính trị, kinh tế và tài chánh, thương mại và kỹ thuật... Đảng Cộng sản Việt Nam trong quá khứ chỉ là chư hầu của khối Cộng sản quốc tế, nay đang từng bước

dâng đất nhường biển cho Trung Cộng cách công khai qua công hàm bán nước của Phạm Văn Đồng năm 1958, Hiệp ước Thành Đô năm 1990 và qua nhiều hình thức nhượng quyền sở hữu lâu dài khác, đe dọa sự tồn vong của cả dân tộc Việt. Trong khi đó Hà Nội bang giao với thế giới tự do bên ngoài chỉ để trục lợi cho đảng mà không màng học hỏi tinh thần nhân bản tự do.

Nói tóm lại, bản chất thật của đảng Cộng sản Việt Nam đã phơi bày trước nhân dân và lịch sử như một tập đoàn phản dân hại nước, ngăn cản con đường phát triển của Dân Tộc, khiến cho Việt Nam vẫn là một nước nghèo nàn, chậm tiến, không theo kịp thế giới văn minh.

Trước hoàn cảnh như vậy, toàn dân không thể ngồi yên, trái lại, đã đứng lên làm lịch sử, đòi quyền sống, đòi công lý và sự thật, đòi dân chủ và tự do từ mấy mươi năm qua. Gần đây nhất, đồng bào miền Trung đã lên tiếng đòi bồi thường thiệt hại do ô nhiễm môi trường và trục xuất Formosa; người dân xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức Hà Nội đã nổi dậy chống bắt công, đòi trả lại đất đai bị cướp đoạt. Nhiều nơi khác đã và đang có những hành động dũng cảm tương tự, tiếc thay, chưa có sự thành công như ý vì lực lượng thống trị còn mạnh.

Vì thế, nhân tưởng niệm ngày Quốc Hận 30 tháng Tư lần thứ 42, biến cố mở màn cho một giai đoạn cực kỳ đen tối của đất nước, Hội Đồng Liên Kết Quốc Nội Hải Ngoại Việt Nam long trọng tuyên cáo cùng toàn thể quốc dân và quốc tế như sau:

1. Cực lực lên án tập đoàn thống trị độc tài CSVN, đòi đảng Cộng sản phải trao quyền cai trị đất nước lại cho nhân dân.

2. Kêu gọi các lực lượng an ninh, vũ trang vốn là con em của nhân dân, được nhân dân nuôi dưỡng, hãy đứng về phía Đồng Bào để chống lại tập đoàn phản dân hại nước, đề bảo vệ và xây dựng Tổ Quốc.

3. Kêu gọi toàn thể dân Việt trong và ngoài nước cùng nhau liên kết tạo sức mạnh Dân Tộc, đứng lên

giành quyền làm chủ cho chính mình, quyết thay đổi lịch sử, cho Quê Hương có dân chủ, toàn dân có tự do và hạnh phúc, Đất Nước có hòa bình và phát triển.

4. Thỉnh cầu công luận Quốc Tế ủng hộ cuộc đấu tranh đòi dân chủ tại Việt Nam để 95 triệu người dân Việt được hưởng một chế độ tự do và đất nước được vẹn toàn lãnh thổ.

Làm tại quốc nội và hải ngoại ngày 26 tháng 4 năm 2017.

TM. Hội Đồng Liên Kết Quốc Nội Hải Ngoại Việt Nam:

Đồng Chủ tịch: Hòa Thượng Thích Không Tánh, LM Phan Văn Lợi, Chánh Trị Sự Hứa Phi, Đạo huynh Lê Văn Súc, Mục sư Nguyễn Hoàng Hòa, BS Võ Đình Hữu, BS Đỗ Văn Hội, Nhân Sĩ Lưu Văn Tươi, Nhân Sĩ Nguyễn Văn Tánh, Nhà biên khảo Phạm Trần Anh, Phó Trị Sự Trần Viết Hùng, Nhân sĩ Cao Xuân Khai, Nhân sĩ Trần Ngọc Bính, Nhân sĩ Trần Văn Đông, BS Hoàng Thị Mỹ Lâm.

Cố vấn: LM Nguyễn Văn Lý, Hòa Thượng Thích Minh Tuyên.

Và toàn thể người Việt trong và ngoài nước.

sinh xã hội, gia tăng bất công, chênh lệch giàu – nghèo quá phi lý, xuất hiện nguy cơ bùng nổ xung đột, bạo lực xã hội không thể kiểm soát.

Chính sách “đất đai thuộc sở hữu toàn dân, do Nhà nước đại diện chủ sở hữu và thống nhất quản lý” (điều 53 Hiến pháp 2013), Luật Đất đai và các quy định liên quan không những không tạo điều kiện sử dụng hiệu quả đất đai, phát triển kinh tế bền vững, mà lại là tấm bình phong, là cơ hội vàng cho giới chức quan liêu, tiêu cực, tham nhũng, vô cảm đi đêm với chủ dự án tước đoạt tàn bạo nhà ở, trang trại, ruộng đất – tư liệu sản xuất và là nguồn sống duy nhất của hàng chục triệu hộ nông dân trong một quốc gia đất hẹp, dân đông, nông nghiệp chiếm tỷ lệ quan trọng trong nền kinh tế.

Chính sách ấy có nguồn gốc từ học thuyết đấu tranh giai cấp của Chủ nghĩa Mác và thực tiễn CNXH ở Liên Xô, Trung Quốc: xóa bỏ sở hữu tư nhân về tư liệu sản xuất quan trọng nông nghiệp cũng như mọi ngành nghề, lĩnh vực, mọi hoạt động và cơ sở kinh tế xã hội khác, áp đặt cơ chế kinh tế chỉ huy, duy ý chí, tập trung, quan liêu, bao cấp.

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM

BẢN YÊU SÁCH

cải cách chính sách đất đai

.....13 Tổ chức và 320 cá nhân 26-04-2017.....

Kính gửi:

- Toàn thể Nhân dân Việt Nam
- Quốc hội nước CHXHCN VN
- Chủ tịch nước CHXHCN VN
- Chính phủ nước CHXHCN VN
- Bộ Chính trị đảng CSVN
- Các tổ chức nhân quyền trong nước và quốc tế
- Các cơ quan truyền thông

Thực tế nhiều thập kỷ qua, chính sách đất đai của Nhà nước CHXHCN VN đã bộc lộ sự lạc hậu, bất cập, xa lạ với hầu hết các quốc gia văn minh, tiên tiến và hùng cường trên thế giới, là lực cản lớn trong phát triển kinh tế - xã hội, gây bức xúc lớn trong Nhân dân, tạo ra tầng lớp “dân oan” ngày càng đông đảo ở mọi miền đất nước, gây bất ổn an

Từ giữa thập niên 1980, Đảng CS và Nhà nước Việt Nam nhận ra nhiều sai lầm căn bản và trầm trọng trong cơ chế kinh tế, nên đã dần tháo gỡ, xác định kinh tế thị trường. Do đó, đất nước phần nào thoát khỏi khủng hoảng toàn diện và sâu sắc, kinh tế có phần chuyển biến tích cực. Tuy nhiên, chủ trương kinh tế thị trường buộc phải “định hướng XHCN” vốn tự mâu thuẫn, cùng duy trì công hữu toàn bộ đất đai dẫn đến khủng hoảng đất đai sâu rộng, kìm hãm đà phát triển kinh tế - xã hội, làm Việt Nam ngày càng tụt hậu so với khu vực và thế giới. Càng tụt hậu, càng bất lợi, thua thiệt trong buôn bán giao thương quốc tế. Một trong những yếu tố quan trọng

cầu thành sai lầm trong chính sách kinh tế là chính sách quản lý đất đai hiện hành.

Nhiều năm qua, diện tích đất nông nghiệp bị thu hẹp đáng kể bởi Nhà nước thu hồi tùy tiện, đền bù rẻ mạt để lấy đất cho sân golf, du lịch sinh thái, dự án kinh doanh bất động sản, khu quy hoạch treo, các khu, dự án công nghiệp - kinh tế bỏ hoang, đình đốn... Hàng trăm nghìn nông hộ và dân thành thị mất nhà cửa, ruộng vườn, mồ mả... lâm hoàn cảnh bị đất khôn cùng, màn trời chiếu đất, không tác đất cấy dùi. Điều đó đi ngược với chính sách thuở ban đầu: “người cày có ruộng”, trái tinh thần Hiến pháp 2013 (Điều 14: “Ở nhà nước CHXH CNVN, các quyền con người, quyền công dân về kinh tế được công nhận, tôn trọng, bảo vệ, bảo đảm”, “quyền con người, quyền công dân chỉ có thể bị hạn chế theo quy định của luật trong trường hợp cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh...”). Điều 15: “Việc thực hiện quyền con người, quyền công dân không được xâm phạm lợi ích quốc gia, dân tộc, quyền và lợi ích hợp pháp của người khác”. Điều 16: “Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật”, “Không ai bị phân biệt đối xử trong đời sống chính trị, dân sự, kinh tế...”. Điều 22: “Mọi người có quyền bất khả xâm phạm về chỗ ở”, trái tinh thần Công ước Liên Hiệp Quốc về các quyền dân sự và chính trị (điều 17: “Không ai bị can thiệp tùy tiện hoặc bất hợp pháp vào đời sống riêng tư, gia đình, nhà ở...”; điều 26: “Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật và có quyền được pháp luật bảo vệ một cách bình đẳng mà không có bất kỳ sự phân biệt đối xử nào...”), mà Việt Nam là một quốc gia thành viên, và đặc biệt, đi ngược lòng dân, gây bất ổn xã hội, thêm khó khăn cho chính Nhà nước trong thực hiện chức năng quản lý xã hội. Những bất ổn, xáo trộn xã hội và hệ lụy trong thời kỳ hợp tác hóa nông nghiệp, và gần đây là những Tiên Lãng, Thái Bình, Văn Giang, Dương Nội, Vụ Bản, Kỳ Anh, Lai Châu, Phú Quốc, Đồng Tâm, Bắc Ninh... cho nhiều bài học đau xót.

Chính sách đất đai hiện hành gây bao tai ương cho Nhân dân, kìm hãm phát triển kinh tế - xã hội đất nước, và có lẽ Nhà nước cũng không mong muốn.

Vì những lẽ trên, chúng tôi, các tổ chức xã hội dân sự và cá nhân đứng tên trong bản yêu sách này, ở vị thế Nhân dân – chủ thể cao nhất của xã hội, chủ nhân đất nước (Điều 2 Hiến pháp 2013: “Nhà nước CHXHCNVN là nhà nước pháp quyền XHCN của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân”; “Nước CHXHCNVN do Nhân dân làm chủ; tất cả quyền lực nhà nước thuộc về Nhân dân”), mạnh mẽ và khẩn cấp yêu cầu Quốc hội, Nhà nước, Chính phủ và Đảng CSVN:

1- Khẩn cấp cải cách chính sách đất đai. Công nhận và bảo hộ quyền tư hữu đất đai, nhà ở như mọi tài sản, tư liệu sản xuất - sinh hoạt khác.

2- Việc lấy đất để xây dựng các cơ sở an ninh, quốc phòng, hạ tầng công cộng quan trọng, phải bồi thường đúng giá trị. Mọi tranh chấp, nếu không thỏa hiệp được, phải giải quyết bởi giám định độc lập, tòa án.

3- Các dự án vì mục đích sinh lợi của bất kỳ doanh nghiệp trong hay ngoài nước, thuộc mọi thành phần, đều phải thỏa thuận với người dân có đất.

4- Các dự án kinh tế xã hội vì lợi ích công cộng như trường học, bệnh viện, chợ, công viên, truyền tải điện, nước... phải thiết thực, cân nhắc lợi ích mang lại có đủ lớn hơn mức bù thỏa đáng cho dân phải di dời? Phải công khai minh bạch và được đa số dân đồng thuận.

5- Thu hồi khẩn trương đất đã giao cho các dự án quá thời hạn ấn định, chưa hoặc chậm triển khai, bỏ hoang hóa.

6- Nghiêm cấm các lực lượng vũ trang nhân dân tham gia thu hồi đất.

7- Xử lý nghiêm minh công chức vi phạm chính sách đất đai.

Chúng tôi khẩn thiết kêu gọi mọi tổ chức xã hội dân sự, mọi người dân ủng hộ bản yêu sách này bằng việc ký tên tiếp theo và các hoạt động phong phú khác.

Chúng tôi kêu gọi dư luận quốc tế và Chính phủ các nước, các tổ

chức nhân quyền quốc tế lên tiếng và có biện pháp hữu hiệu hậu thuẫn yêu sách chính đáng này của người dân Việt Nam.

Trân trọng!

Cập nhật ngày 29-04-2017

A- 13 Tổ chức

Diễn đàn Xã hội dân sự, tiến sĩ Nguyễn Quang A đại diện. 2- Câu lạc bộ Lê Hiếu Đằng, ông Lê Thân đại diện. 3- Ban Vận động Văn đoàn độc lập, nhà văn Nguyễn Ngọc đại diện. 4- Câu lạc bộ Phan Tây Hồ, ông Hà Sĩ Phu và ông Mai Thái Lĩnh đại diện. 5- Diễn đàn Bauxite Việt Nam, giáo sư Phạm Xuân Yêm và giáo sư Nguyễn Huệ Chi đại diện. 6- Dân oan Dương Nội, ông Trịnh Bá Phương đại diện. 7- Giáo xứ Phú Yên (Giáo phận Vinh), linh mục Đặng Hữu Nam đại diện. 8- Tổ chức Người bảo vệ nhân quyền, thạc sĩ Vũ Quốc Ngừ đại diện. 9- Hội cựu Tù nhân lương tâm, bác sĩ Nguyễn Đan Quế và linh mục Phan Văn Lợi đại diện. 10- Hội Dân oan 3 miền, bà Trần Thị Hải và ông Nguyễn Trường Chinh đại diện. 11- Sài Gòn Báo, linh mục Lê Ngọc Thanh đại diện. 12- Khối 8406 Úc Châu, tiến sĩ Lê Kim Song đại diện. 13- Hội Bầu bí tương thân, ông Nguyễn Lê Hùng đại diện.

B- 320 cá nhân trong và ngoài nước

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

[https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

[238293869580176/?ref=hl](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY

CÙNG CÓ GIÁO QUYỀN-THỐNG NHẤT GIÁO HỘI-XIÊN DƯƠNG GIÁO PHÁP

LỜI PHẢN ĐỐI

Nhà cầm quyền CSVN đàn áp ông Vương Văn Thả

.....*Hội trưởng Trung ương (Việt Nam) 25-04-2017*.....

Kính gửi:

- Nhà cầm quyền CHXHCNVN.
- Các Chánh phủ và Quốc hội các Quốc gia Tự do trên Thế giới.
- Ủy ban Nhân quyền và Tự do Tôn giáo Chánh phủ Hoa Kỳ.
- Các Tổ chức Nhân quyền trên Thế Giới.
- Các Cơ quan Truyền thông trong và ngoài nước.
- Hội đồng Liên tôn VN.
- Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại.
- Toàn thể tín hữu PGHH trong nước và hải ngoại.

Thưa Quý vị,

Ông Vương Văn Thả ngụ tại số 583, ấp Vĩnh Linh, thị xã Vĩnh Hậu, huyện An Phú, tỉnh An Giang là tín đồ PGHH đã và đang bị nhà cầm quyền cộng sản phong tỏa 14 ngày đêm, điện bị cắt, cúp nước, không cho bất kỳ ai được lai vãng hay thăm viếng, nội bất xuất ngoại bất nhập, cô lập hoàn toàn với sự sống bên ngoài, trong lúc hằng ngày công an và côn đồ dùng những trò hèn hạ như ném đá, chửi bới, dọa nạt gia đình ông Vương Văn Thả.

Hiện tại đây có 9 nhân khẩu trong đó có 1 bà già trên 80 tuổi và 1 cháu bé khoảng 4 tháng tuổi. Theo tin mới nhận được thì từ tối 25 đến sáng 26-4-2017, công an và côn đồ bao vây chung quanh nhà ông Thả đã bắt đầu rải chất độc xung quanh nhà, không rõ chất độc gì, các lối đi lớn trong nhà đã bị bịt kín, chỉ còn một lối nhỏ đi ra ngoài. Ông Thả đã thiết tha kêu gọi mọi người đến cứu giúp cho gia đình ông. Nếu sự việc này kéo dài nữa vì tuyệt vọng, ông Thả sẽ tự thiêu toàn bộ gia đình.

Thế kỷ này là thế kỷ 21, công nghệ thông tin đã bao phủ khắp mọi nơi trên trái đất, về tội phạm thì có cách hành xử khoan dung hơn không như các thế kỷ trước một người làm tội là cả dòng họ phải chịu trách nhiệm. Tội ai làm nấy

chịu, tại sao nhà cầm quyền cộng sản lại bao vây, cô lập tất cả mọi người trong nhà? Đây có phải là một hành động bạo quyền, gian ác mà nhà cầm quyền cộng sản muốn tái hiện lại trong thời đại thế kỷ 21. Một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ, máu chảy ruột mềm, tình đồng đạo với nhau như con một cha,

Nay Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy gởi lời phản đối này đến nhà cầm quyền CSVN để yêu cầu:

- Phải chấm dứt ngay trò hèn hạ là cô lập gia đình ông Vương Văn Thả.
- Không được dùng phương cách hành xử bỉ ổi là ném đá vô nhà ông Thả, vì như vậy chính những người này là người vi phạm luật pháp trước tiên.

- Phải có cách thi hành luật pháp quang minh chánh đại, thuận với lòng dân, có tình có lý, không thể quy chụp tất cả mọi người

Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy khẩn báo đến :

- Quốc hội, Chánh phủ các Quốc gia tiêu chuộng tự do trên thế giới dùng uy tín của mình yêu cầu nhà cầm quyền VN phải thực thi đúng pháp luật, tôn trọng nhân quyền và quyền căn bản của con người.

- Các cơ quan truyền thông trong nước và hải ngoại theo dõi vụ việc để cho mọi người dân trên thế giới được biết về sự lạm quyền, về sự tàn bạo của CSVN.

- Các Cơ quan Nhân quyền của Liên Hiệp quốc, Chánh phủ Hoa Kỳ theo dõi và can thiệp cho gia đình ông Vương Văn Thả

- Hội đồng Liên tôn VN, Hội đồng Liên kết Quốc nội và Hải ngoại đề kính tường.

Trân trọng kính chào.

Thánh địa Hòa Hảo, ngày 25 tháng 4 năm 2017

TM Giáo hội Trung ương PGHH Thuần túy

Hội trưởng : Nguyễn Văn Diên

Chánh thư ký : Lê Quang Hiển.

AN GIANG: GIA ĐÌNH MỘT TÍN ĐỒ PHẬT GIÁO HÒA HẢO BỊ ĐÀN ÁP

Cali Today News 26-04-2017

Cộng đồng mạng xã hội Facebook liên tiếp mấy ngày qua sục sôi cũng như lo lắng trước những tin tức về một gia đình, một tín đồ Phật giáo Hòa Hảo có tên Vương Văn Thả (sinh năm 1969, ngụ tại số 583, ấp Vĩnh Linh, thị xã Vĩnh Hậu, huyện An Phú, tỉnh An Giang) liên tiếp bị những tên côn đồ "lạ mặt" có mà "quen mặt" cũng có bóp rập, cô lập, triệt đường sống, nguy hiểm đến tính mạng của toàn gia đình...

Do lên tiếng tố cáo những sai trái và bày tỏ quan điểm chống nhà cầm quyền cộng sản...

Cali Today liên lạc với ông Vương Văn Thả bằng điện thoại thông qua số điện thoại ông Thả công khai trên cộng đồng mạng nhưng điện thoại bị chặn tín hiệu nên không tài nào liên lạc được. Không rõ vì nguyên do gì nhưng có nguồn thông tin từ trang Facebook cá nhân có tên "Tha Vuong Van" được cho đây chính là trang Facebook cá nhân của ông Vương Văn Thả thì được biết gia đình của ông Thả không những bị cắt điện thoại mà còn bị những kẻ côn đồ phong tỏa hơn 10 ngày liền, bị cúp điện và nước, không ai có thể đến thăm hỏi hoặc tiếp tế nói chung là bị cô lập hoàn toàn. Chưa dừng, bọn côn đồ còn hung hăng ném đá, chửi bới, dọa nạt ông Thả cùng các thành viên trong gia đình.

Mãi cho đến tầm khoảng 22 giờ ngày 26-04-2017, Cali Today mới liên lạc được một thành viên trong gia đình ông Thả để hỏi tình hình. Người này cho biết hiện ông Thả đang bận canh chừng những tên côn đồ và tình hình chung quanh nhà hiện đang rất căng thẳng, có đến mấy trăm người bao vây bao gồm những tên côn đồ và người dân hiếu kỳ đứng theo dõi, làm ngơ trước việc làm sai trái của bọn côn đồ.

"Từ đầu trên xóm dưới chúng bao vây giữ lắm rồi. Hiện tại nó muốn bắt đó mà không biết bao nhiêu, cỡ mấy trăm thằng. Liên tiếp mấy ngày nhưng nó làm ban ngày, bữa nay nó lại làm ban đêm. Họ nói mình chống đối Nhà nước, kêu mình ra đầu thú nhưng mình không chịu ra đầu thú. Không. Nhìn chung là họ đến phá rồi mình thôi chứ họ không có lệnh gì hết".

Trước lúc Cali Today hết liên lạc được thì thành viên trong gia đình ông Thả cho biết trong số những côn đồ bao vây quanh nhà ông Thả được

<https://tieulun.hopto.org>

Cali Today news 27-04-2017

Khoảng gần một tháng nay, một phong trào trên mạng đã quyên góp được một số tiền để in áo thun, trên đó có dòng chữ “No Formosa”, “Formosa cắt khỏi Việt Nam” để phản đối sự tồn tại của Tập đoàn Gang thép Hưng Nghiệp Formosa tại Hà Tĩnh. Một số áo thun đã được phân phát cho người dân tại Hà Tĩnh thông qua các linh mục giáo xứ tại đây.

Hành vi cướp trắng trợn diễn ra ngay giữa thanh thiên bạch nhật đã thách thức người dân. Ngay trong chiều hôm đó, phần nộ trước sự ngang ngược, hàng ngàn người dân của các xã Quỳnh Ngọc, Sơn Hải, Quỳnh Thọ, An Hòa và Quỳnh Yên đã cùng nhau kéo đến trước trụ sở công an huyện Quỳnh Lưu để yêu cầu cơ quan có trách nhiệm phải giải trình sự việc. Cùng với đó họ yêu cầu công an phải trả ngay số áo vừa cướp.

Trước lượng dân chúng quá

đông, công an huyện Quỳnh Lưu đã phải khóa cổng, chặn người dân ở bên ngoài, còn bên trong ghi hình lại để phục vụ cho mục đích trả thù sau này.

Song, với quyết tâm của người dân, công an đã phải thừa nhận sai phạm, và đồng ý trao trả lại 200 chiếc áo cho người đại diện là linh mục Nguyễn Đình Thục và linh mục Đặng Hữu Nam. Cùng với đó, lãnh đạo công an còn hứa trước người dân là sẽ xử lý những tên mật vụ đã đánh người, cướp số áo.

Chỉ hai ngày sau khi sự việc xảy ra, trên các phương tiện truyền thông, chính quyền tỉnh Nghệ An đã đổi trắng thay đen, biến những kẻ đánh người cướp của thành người thi hành nhiệm vụ. Còn hai thanh niên mang 200 chiếc áo thun là những tội phạm vì đã chớ số áo “không rõ xuất xứ” và có “dấu hiệu vi phạm pháp luật”.

Một số cơ quan truyền thông của chính quyền Cộng sản tỉnh Nghệ An, như: Đài truyền hình Nghệ An, báo Công An Nghệ An, báo Nghệ An đã lớn tiếng vu khống việc người dân tụ tập trước trụ sở công an huyện Quỳnh Lưu để tố cáo việc đánh người, cướp của là vi phạm luật pháp. Bộ máy tuyên truyền còn ra rả nói rằng, hành động dẫn dắt cả ngàn người dân đến trước trụ sở công an để áp lực của hai linh mục Nguyễn Đình Thục và Đặng Hữu Nam cần phải bị nghiêm trị.

Cho đến nay chưa rõ phía các linh mục sẽ có những phản ứng gì sau khi bị bộ máy tuyên truyền tỉnh Nghệ An vu khống, nhưng đây không phải là lần đầu tiên chính quyền ra sức bôi nhọ hai linh mục nói trên. Kể từ khi Tập đoàn Gang thép Hưng Nghiệp Formosa xả thải hủy hoại môi trường, trong rất nhiều lần hai linh mục Thục và Nam đã dẫn dắt giáo dân đi khởi kiện. Và trong tất cả những lần đó đều bị chính quyền tỉnh Nghệ An ra sức ngăn cản, kể cả dùng vũ lực. Điều này cho thấy, chính quyền tỉnh Nghệ An đã chính trị hóa vấn đề khởi kiện Formosa của những nạn nhân ở miền Trung. Vì đây chỉ là vấn đề dân sự giữa nạn nhân (người dân miền Trung) và phía Formosa.

Tuy nhiên, chính quyền CSVN đã trót nhận rất nhiều tiền của Formosa nên họ phải ra sức để bảo vệ tập đoàn này.

Người Quan Sát

RFA 26-04-2017

Tỉnh Nghệ An yêu cầu các chức sắc tôn giáo ở giáo phận Vinh không cho linh mục Nguyễn Duy Tân tiến hành các lễ nghi tôn giáo tại xứ Phú Yên, huyện Quỳnh Lưu tỉnh Nghệ An.

Yêu cầu đó được ghi trong công văn mang số 2829 gửi đi vào ngày 26 tháng tư. Công văn của Ủy ban nhân dân tỉnh Nghệ An, do Phó chủ tịch Lê Văn Đại ký tên, gửi các vị chức sắc giáo phận Vinh gồm Giám mục Nguyễn Thái Hợp, hai linh mục Nguyễn Văn Vinh và Nguyễn Văn Đình.

Ủy ban nhân dân tỉnh Nghệ An nói rằng trong những buổi giảng lễ, linh mục Nguyễn Duy Tân đã có những lời lẽ xuyên tạc, vu cáo đường lối, chính sách của đảng cộng sản Việt Nam, cổ vũ các hoạt động tuần hành, biểu tình, gây phức tạp về an ninh trật tự trong thời gian qua. Và ở cuối công văn Ủy ban nhân dân tỉnh Nghệ An yêu cầu linh mục Đặng Hữu Nam, quản xứ Phú Yên không cho linh mục Tân đến giảng lễ ở xứ Phú Yên.

Trao đổi với chúng tôi về công văn này, linh mục Đặng Hữu Nam cho rằng nội dung tố giác linh mục Nguyễn Duy Tân trong công văn mang tính chất vu cáo. Ông nói:

“Yêu cầu tôi không cho linh mục Nguyễn Duy Tân giảng lễ tại nhà thờ giáo xứ Phú Yên nữa, là một điều hài hước. Bởi vì việc sinh hoạt của Giáo hội là việc riêng, xã hội không thể can thiệp vào việc riêng của Giáo hội. Việc bảo rằng người ta ra lệnh cho tôi không cho linh mục Tân đến dâng lễ tại tôi, cái điều đó có hài hước không khi tôi yêu cầu anh không cho người nào đó đến nhà anh?”

12 điều về tình hình Việt Nam bây giờ

.....Phạm Nguyên Nhung 01-06-2016.....

1- Đồng bằng sông Cửu Long đã khô kiệt. Nhiễm mặn theo những con sông đã lấn sâu vào đất liền 90 km. Gần 90% lúa và hoa màu trên toàn bộ đồng bằng sẽ mất trắng. Hơn 20 triệu con người đang bị đói và khát từng ngày. Việt Nam đang từ quốc gia đứng thứ hai thế giới về xuất khẩu gạo, đang có nguy cơ phải nhập gạo cứu đói. Nền đất tiếp tục lún sụt, ngày càng xuống thấp. Nước biển thâm nhập ngày càng sâu trong nội địa. Hơn 10% đất trồng lúa của cả nước sẽ trở thành đất phi canh tác. Hơn 20 triệu con người đang bị đe dọa không còn nguồn sống. Sẽ có cuộc di tản hướng tới các thành phố. Sẽ có bất ổn và rối loạn.

Đồng bằng sông Cửu Long đã chết. Không ai, không có biện pháp nào cứu vãn được ngoài Trung Quốc. Chỉ có cách xả đủ nước cho sông Mê Kông, chỉ có cách trả lại lượng phù sa và lượng cát như trước đây mới cứu được nạn khô kiệt, mới làm cho đất toàn bộ đồng bằng ngừng lún sụt, và mới cứu được nạn xâm mặn từ biển.

“Các con đập trên dòng Mekong có ý nghĩa chiến lược vì chúng cho phép Trung Quốc quyền lực quyết định sự sống hay cái chết với các nền kinh tế ở hạ nguồn trên cả vùng Đông Nam Á lục địa”.

Với 8 con đập khổng lồ đã xây, 5 con đập đang xây, và 7 con đập khác nằm trong kế hoạch sẽ tiếp tục xây trên suốt chiều dài 2.200 km sông Lan Thương thuộc địa phận Trung Quốc, lưu lượng nước sông Mê Kông sẽ bị chặn lại trên đất Trung Quốc, dòng chảy trên dòng sông Mê Kông hoàn toàn do các đập nước của Trung Quốc đóng hay mở quyết định. Đồng bằng sông Cửu Long có thể sống hay chết hoàn toàn phụ thuộc vào ý chí của những người nắm quyền ra lệnh Trung Quốc.

2- Đảo Chữ Thập có đường băng dài 3.250m m là đảo nhân tạo lớn nhất khu vực Trường Sa do Trung Quốc kiểm soát, một đường băng dài 2644m trên đảo đá Vành Khăn, nếu so với Trường sa lớn, thủ đô của huyện đảo Trường sa Việt Nam, có chiều dài toàn đảo chưa đến 600m, đường băng không quá 500m, với tiềm lực quân sự

vượt rất xa Việt Nam trên toàn bộ bảy hòn đảo nhân tạo được bồi đắp, coi nới, khả năng khống chế và kiểm soát toàn bộ khu vực Trường sa là không thể chối cãi. Trong tình huống chiến sự xảy ra, Việt nam lập tức mất quyền kiểm soát đối với đảo Trường Sa lớn ngay sau một loạt hỏa lực áp đảo đầu tiên, tất cả những gì Việt Nam có thể kháng cự không kéo dài quá một giờ. Những đảo đá và những nhà giàn còn lại, Trung Quốc không phải mất thêm súng đạn. Cùng với tên lửa chiến lược và tàu ngầm hạt nhân của căn cứ hải quân Du Lâm trên đảo Hải Nam, vòng cung Hoàng Sa và Trường Sa sẽ kiểm soát toàn bộ biển Đông.

Thực chất thì đến thời điểm này, Hoàng sa của Việt Nam đã mất hẳn, Trường Sa không có cách gì giữ được. Biển sát bờ thì chất thải từ các khu công nghiệp từ Quảng Ninh, Hải Phòng xuống Hà Tĩnh, Thừa Thiên Huế có thể sẽ được sử dụng cho mục đích xâm lược, sẽ đầu độc cá chết và môi trường sống của con người bất cứ lúc nào, gây hoảng sợ, tạo ra rối loạn xã hội. Biển xa bờ thì Trung Quốc chặn suốt vòng cung Hoàng Sa và Trường Sa bằng tàu tuần duyên sẵn sàng bắt giữ và tịch thu ngư cụ, phạt tiền, bằng lệnh cấm đánh bắt cá đơn phương. Việt Nam đã trở thành quốc gia không có biển.

3- Đất chết, biển mất, nội địa khắp các vùng hiểm yếu trên cả nước, người Trung quốc chiếm giữ dưới danh nghĩa đầu tư 50 năm, 70 năm. Nếu kết hợp với khu vực Vũ Hải Vân, Hội An, Đà Nẵng, khu du lịch Thừa thiên Huế của các chủ đầu tư do chính quyền Trung Quốc trá hình quản lý, cùng với vùng Tây nguyên với Bôxít Nhân cơ và Tân Rai, thì toàn bộ miền Bắc Việt Nam bị cô lập và cách ly hoàn toàn.

Sau khi oanh tạc Hà Nội bằng hỏa lực chiến lược, từ căn cứ tên lửa Quảng Tây và căn cứ hải quân Du Lâm, đủ để cắt đứt mọi liên lạc giữa Hà Nội với các quân khu, hơn 2 triệu bộ binh Trung Quốc, ém sẵn từ hàng trăm km đường hầm, âm thầm chuẩn bị từ sau cuộc chiến 1979, dọc suốt 1640 km biên giới phía Bắc, chỉ trong vòng 3 tiếng, sẽ tràn ngập lãnh thổ. Biển Đông bị

cách ly. Tàu ngầm sẽ khép kín vịnh Bắc bộ từ căn cứ Du Lâm tới Vũng Áng. Hoàng Sơn bị kiểm soát. Toàn bộ Tây Nguyên bị khống chế. Trong vòng ba ngày, toàn bộ miền bắc Việt Nam từ Nam Hà Tĩnh trở lên lọt hoàn toàn vào tay Trung Quốc.

Không một sức mạnh nào kịp can thiệp. Không một lực lượng nào có thể đảo ngược tình huống. Trung Quốc sẽ tuyên bố với thế giới rằng Trung Quốc thu hồi lãnh thổ chủ quyền theo Hiệp định Pháp Thanh năm 1885, biên giới nước cộng hòa Nhân Dân Trung Hoa kéo xuống tới dãy Hoàng Sơn, Hà Tĩnh.

4- Đó là một nguy cơ, một âm mưu được Trung Quốc chuẩn bị từ rất lâu và thực hiện từng bước, không còn ai nghi ngờ, nhưng không thể ngăn chặn. Một câu hỏi được đặt ra với mỗi người dân Việt, là phải làm gì, làm như thế nào hay ngồi nhìn đất nước từng tí một đang mất dần từng ngày vào tay Trung Quốc? Với tiềm lực quân sự không bằng một phần hai mươi, Việt Nam không thể tự bảo vệ. Nếu phải hy sinh phát triển kinh tế, giành hết phần ngân sách quá sức cho quốc phòng, thì Việt Nam chỉ vài năm cũng sẽ chết do tự sụp đổ. Việt Nam cần hòa bình, Việt Nam muốn có hòa bình và của cải tài lực tập trung cho phát triển kinh tế, để nhanh chóng thành một quốc gia hùng cường.

Nhưng Việt Nam cần một sức mạnh hạt nhân, một sức mạnh quân sự đủ để răn đe và đối diện với sức mạnh dã tâm của Trung Quốc. Như Nhật Bản, như Nam Hàn, như Đài Loan, và như Philipinnes, không có con đường nào khác là liên minh với Mỹ. Và cũng vì có Mỹ, có sự có mặt của Mỹ trong quan hệ với Việt Nam, với vai trò người bảo vệ tự do trên toàn thế giới mà chiến tranh xâm lược còn chưa diễn ra, còn phải chờ thời.

– Ngày 2-9-1945, ngay sau Tuyên ngôn Độc lập do Chủ tịch Hồ Chí Minh, diễn văn tiếp theo của Đại tướng Võ Nguyên Giáp khẳng định: “Mỹ là nước dân chủ, không có tham vọng về đất đai mà lại có công nhất trong việc đánh bại kẻ thù của ta... nên ta coi Mỹ như một người bạn tốt”, theo tư liệu Lịch sử Chính phủ Việt Nam, Tập 1 (1945-1955), NXB Chính trị Quốc gia.

– Trải bao thăng trầm trong quan hệ đầy khó khăn giữa hai nước,

CỜ NÀO CÓ CHÍNH NGHĨA CỦA DÂN VIỆT NAM?

Phạm Trần 27-04-2017

Lần đầu tiên trong lịch sử đảng Cộng sản Việt Nam, chính quyền phải đối mặt với lá Cờ Vàng 3 Sọc đỏ của Việt Nam Cộng Hòa tại các cuộc biểu tình của người dân Hà Tĩnh chống Formosa và đòi bồi thường sau thảm họa môi trường ngày 6-4-2016.

Cờ Vàng 3 Sọc đỏ là Quốc kỳ chính thức của Quốc gia Việt Nam từ 1949 đến 1955, sau đó là của Việt Nam Cộng Hòa từ 1955 đến 1975.

Lá cờ này, tiêu biểu cho hàng triệu người Việt Nam không chấp nhận Cộng sản, được nhiều toán người biểu tình ngày 9-04-2017 dương cao phất bay trong gió trước tư gia và văn phòng làm việc của các viên chức địa phương. Nhiều người khác còn vác trên vai ngồi xe gắn máy chạy biểu dương ngoài đường mà không gặp trở ngại nào.

Người dân không nói tại sao họ đã bất chấp nguy hiểm để làm như thế, nhưng biến cố này cho thấy con tim của họ đã thay đổi đối với tính chính danh và giá trị lịch sử của lá cờ Đỏ Sao Vàng, quốc kỳ của Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam từ khi đảng Cộng sản chiếm quyền cai trị cả nước năm 1976.

Ngôn ngữ hỗn xược

Do đó 16 ngày sau biến cố lịch sử này, báo Nhân Dân, cơ quan thông tin của Ban Chấp hành Trung ương đảng CSVN đã chính thức phản ứng gay gắt trong số báo ra ngày 25-04-2017.

Dưới tiêu đề "Không nên về hòa với kẻ xấu phá hoại đất nước!", cán bộ Tuyên giáo Lê Vũ Hoài Ân đã hằn học rằng: "Trong sự kiện tụ tập đông người gây mất an ninh, trật tự công cộng xảy ra ở tỉnh Hà Tĩnh vừa qua, cần đề cập một hiện tượng rất bất thường là một số người tham gia đã sử dụng lá cờ nhiều năm nay vẫn gọi là "cờ ba que". Hiện tượng này cần phải được cảnh báo, xử lý nghiêm khắc, vì có kẻ đã lợi dụng sự kiện để thực hiện mưu đồ làm sống dậy cái "thây ma" đã biến mất trên bản đồ chính trị - địa lý thế giới gần nửa thế kỷ..."

Ân đã chỉ đích danh những người Công giáo có hành động như thế khi nói: "Ngày 9-4-2017, dưới danh nghĩa "phản đối chính quyền chưa đền bù tiền cánh đồng muối", một số công dân theo Thiên chúa giáo ở xã Kỳ Hà (huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh) đã tổ chức tuần hành, biểu tình trước nhà riêng của chủ tịch xã này. Đáng chú ý khi tuần hành, biểu tình đã có người mang theo và giơ lá cờ mà nhiều năm

nay người Việt Nam vẫn gọi là "cờ ba que", hoặc "cờ vàng" của "chế độ Việt Nam cộng hòa" ("chế độ VNCH") trước đây. Sau khi hình ảnh này được đưa lên một số trang mạng nhân danh Thiên chúa giáo, một số tổ chức và địa chỉ truyền thông chống cộng lập tức khai thác, quảng bá, tung hô như một "sự kiện quan trọng", qua đó vừa vu cáo Nhà nước Việt Nam và chính quyền địa phương, vừa biến thành cơ hội tô vẽ cho cái chính thể bán nước, hại dân mà ngày 30-4-1975, ông Dương Văn Minh - tổng thống cuối cùng của nó, phải tuyên bố: "hạ vũ khí đầu hàng không điều kiện,... chính quyền Sài Gòn từ trung ương đến địa phương phải giải tán hoàn toàn"!

Với thứ ngôn ngữ nham hiểm nhằm liên kết người Công giáo với Cờ Vàng 3 Sọc Đỏ để xuyên tạc tính lịch sử của lá cờ, dư luận viên Lê Vũ Hoài Ân đã cấm miệng xuống đất để bịa đặt rằng lá cờ này "nhiều năm nay người VN vẫn gọi là "cờ ba que", hoặc "cờ vàng" của "chế độ VNCH".

Ai ba que-ai xỏ lá?

Khi nói tới hai chữ "ba que", theo Đại Từ điển tiếng Việt (ĐTĐTV) của Bộ Giáo dục và Đào tạo CSVN, có nghĩa là "dối trá lật lọng, hay chơi xỏ người khác."

Do đó mới có nhóm chữ "ba que xỏ lá" mà theo ĐTĐTV, để nói về người có tính "lừa dối, gian lận một cách đều cang để kiếm lợi lộc"

Nếu đem ý nghĩa của "ba que xỏ lá" để áp dụng vào lời nói và hành động của những người Cộng sản đối với đất nước và dân tộc từ năm 1930, khi ông Hồ Chí Minh thành lập đảng và chủ động 2 cuộc chiến huynh đệ tương tàn đẫm máu gọi là "chống Pháp giành độc lập" (1945-1954) và "chống Mỹ cứu nước" (1955-1975) thì sẽ tìm ra được vô vàn bằng cứ và nhân chứng.

Còn khi Lê Vũ Hoài Ân chụp mũ cho những người Công giáo đi biểu tình đòi bồi thường thiệt hại là "tụ tập đông người gây mất an ninh, trật tự công cộng" là người này đã về hòa với chính quyền và báo Hà Tĩnh, cơ quan thông tin của đảng bộ tỉnh này, để xuyên tạc và bôi nhọ mục tiêu thật sự của những nạn nhân của Formosa.

Các cuộc xô xát giữa lực lượng Công an hay cảnh sát, hoặc công an đội lột côn đồ với người dân có xảy ra là hoàn toàn cho chính quyền địa phương chủ động phá hoại các cuộc tuần hành hòa bình của dân đi đòi

công chính bằng đôi chân và hai bàn tay trắng.

Nếu nạn nhân đã được đền bù thỏa đáng những thiệt hại vật chất do Formosa thải chất độc gây ra cho họ thì có ai phải đội mưa nắng, đi bộ hàng chục cây số đi khiếu kiện?

Ai bán nước-hại dân?

Chưa hết, cái loa thùng rỗng Lê Vũ Hoài Ân còn ngậm mực phun vào mặt giáo dân Công giáo khi cổ tình buộc họ có dụng ý chính trị khi mang theo cờ Vàng 3 Sọc đỏ.

Ân viết: "Sau khi hình ảnh này được đưa lên một số trang mạng nhân danh Thiên chúa giáo, một số tổ chức và địa chỉ truyền thông chống cộng lập tức khai thác, quảng bá, tung hô như một "sự kiện quan trọng", qua đó vừa vu cáo Nhà nước Việt Nam và chính quyền địa phương, vừa biến thành cơ hội tô vẽ cho cái chính thể bán nước, hại dân mà ngày 30-4-1975, ông Dương Văn Minh - tổng thống cuối cùng của nó, phải tuyên bố: "hạ vũ khí đầu hàng không điều kiện,... chính quyền Sài Gòn từ trung ương đến địa phương phải giải tán hoàn toàn"!

Hãy để lịch sử đánh giá hành động "đầu hàng" của ông Dương Văn Minh. Nhưng nếu chỉ biết nhắm mắt nói quàng để vu khống các chính quyền của hai nền Đế nhất và Đế nhị VNCH là "bán nước" và "hại dân" thì tác giả và đảng CSVN hãy tự lấy gương soi mặt xem kẻ nào đáng bị treo cổ đền tội trước nhân dân?

Cũng nên nhớ lịch sử không bao giờ quên hàng triệu người Việt Nam đã chết vì bàn tay chiến tranh của người Cộng sản; hàng chục ngàn người miền Bắc đã chết oan trong Cuộc cải cách ruộng đất ở miền Bắc từ 1953 đến 1956 và trên dưới 6 ngàn người dân vô tội đã bị quân Cộng sản hành quyết trong biến cố Tết Mậu Thân 1968 ở Huế.

Và cũng thật xấu hổ là những nạn nhân của Cải cách Ruộng đất đã bỏ mạng tại những phiên tòa đầu tố ngoài trời có cấm cờ Đỏ Sao Vàng.

Còn tại miền Nam, trong suốt cuộc chiến tranh 20 năm do miền Bắc chủ động, lá cờ Đỏ Sao Vàng đã được ngụy trang bằng Lá cờ của tổ chức bù nhìn Mặt trận Giải phóng miền Nam hình chữ nhật chia hai với màu đỏ ở trên, xanh da trời ở dưới và chính giữa là ngôi sao vàng.

Đáng thương thay, không biết đã có bao nhiêu ngàn người miền Nam đã đại đột chết theo lá cờ này để rồi thấy cái gọi là "lá cờ của Tổ quốc" ngụy trang ấy đã bị chính người CS miền Bắc vứt vào sọt rác sau ngày thống nhất đất nước năm 1976.

Cái Chính phủ tay sai Cách mạng lâm thời Cộng hòa miền Nam Việt Nam, hay còn được gọi là Việt Cộng của Mặt trận Giải phóng miền Nam cũng đã bị bóp chết không chiêng trống. Đến nỗi Câu Lạc bộ của những người cựu kháng chiến miền Nam đi theo Cộng sản cũng bị miền Bắc cấm hoạt động ở Sài Gòn thì đủ biết họ đã ê chề như thế nào ?

Ai đánh thuê cho ai ?

Lê Vũ Hoài Ân cũng nên tự hỏi tại sao sau 42 năm kể từ khi quân Cộng sản miền Bắc chiếm miền Nam (1975-2017), mà người dân vẫn nhớ như in trong đầu kẻ nào đã làm tay sai cho ngoại bang qua câu nói lịch sử của nguyên Tổng Bí thư Lê Duẩn.

Ông Lê Duẩn nói với cán bộ cao cấp tại Hà Nội: "Ta đánh Mỹ là đánh cả cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc, cho các nước xã hội chủ nghĩa và cho cả nhân loại, đánh cho cả bọn xét lại đang đâm vào lưng ta." (theo Vũ Thư Hiên, Đêm giữa ban ngày, Nhà xuất bản Văn Nghệ, 1997, tr. 422, phần chú thích).

Tất nhiên là thế vì nếu không có lương thực và cổ vắn của Trung Hoa, súng đạn của Liên Xô và các nước xã hội chủ nghĩa khác đổ vào miền Bắc để nhân dân Việt Nam Dân Chủ Cộng hòa chết thay cho họ thì có cho ăn vàng, đảng CSVN cũng không dám bèn mảng xuống miền Nam Việt Nam để nói phét sau ngày 30-4-1975.

Hơn thế nữa, sự phồn thịnh kinh tế, giá trị của dân chủ, tự do, giáo dục thăng tiến và văn hoá nhân bản của miền Nam, sau 22 năm bị những cái đầu đất sét Cộng sản phá nát, giờ đây lại là nỗi nuôi tiếc của vô số người dân miền Bắc. Tất nhiên người dân miền Nam sẽ chẳng bao giờ quên 20 năm hào hùng và sung túc ấy trong điều kiện của chiến tranh tự vệ chống xâm lược từ miền Bắc.

Bằng chứng là bây giờ chính quyền Cộng sản đang cố gắng xây dựng đất nước dựa theo phương pháp kinh tế thị trường của VN Cộng Hòa mà họ đã phá hoại từ năm 1976.

Do đó không ngạc nhiên khi thấy cán bộ Tuyên giáo Lê Vũ Hoài Ân và báo Nhân Dân đã tìm mọi cách xóa đi hình ảnh tốt đẹp của miền Nam Việt Nam qua hình ảnh Cờ Vàng 3 Sọc Đỏ xuất hiện ở Hà Tĩnh.

Nhưng có xóa được không ?

Tất nhiên là không bao giờ vì Cờ Đỏ Sao Vàng của đảng và nhà nước Việt Nam đã và đang tiếp tục bị con dân Việt Nam ở nước ngoài tẩy chay khắp nơi trên thế giới. Nhiều nước trên Thế giới, đặc biệt có nhiều Tiểu bang và Thành phố ở Mỹ đã thừa nhận Cờ Vàng 3 Sọc Đỏ là "lá cờ

truyền thống" của người Việt tị nạn Cộng sản.

Cờ Đỏ Sao Vàng của nhà nước CSVN luôn luôn bị Cờ Vàng che phủ làm lu mờ tính đại diện của một Quốc gia ở hải ngoại. Mỗi khi có mặt các viên chức nhà nước và đảng CSVN ở nước ngoài là họ bị Cờ Vàng dí theo đến xấu mặt.

Các cuộc biểu tình của người Việt chống các cuộc thăm Mỹ của Thủ tướng Phan Văn Khải, hai Chủ tịch nước, Nguyễn Minh Triết, Trương Tấn Sang và Tổng Bí thư đảng Nguyễn Phú Trọng là bằng chứng của sức mạnh Cờ Vàng 3 Sọc đỏ.

Vì vậy nếu chính nghĩa của lá cờ này đã làm mất uy tín của các lãnh đạo Việt Nam khi họ ra nước ngoài thì sự xuất hiện của cờ Việt Nam Cộng hòa ở Hà Tĩnh ngày 9-04-2016 còn mang ý nghĩa chính trị gấp ngàn lần hơn.-/-

Ngày 30 tháng tư năm 1975 cả triệu người Việt Nam dù yêu nước cháy bỏng cũng phải bỏ nhà cửa, bỏ tài sản, bỏ cả mồ mả ông bà, bỏ nước ra đi trốn chạy những người nhân danh là người yêu nước nhưng chỉ biết có ý thức hệ cộng sản, trốn chạy những người mang chuyên chính vô sản sát máu vay mượn từ nước ngoài về nô dịch cả dân tộc. Ngày 30 tháng tư năm 1975 mang đến mất mát uất hận lớn như vậy cho cả triệu người Việt Nam làm sao có thể gọi là ngày giải phóng!

Với biến cố 30 tháng tư năm 1975, hàng trăm ngàn người dân miền Nam trở thành người tù trong những trại tập trung cải tạo, hàng triệu người thân của họ phải bỏ nhà cửa êm ấm, bỏ cuộc sống đầy đủ

NGÀY 30 THÁNG TƯ

.....**Phạm Đình Trọng 29-04-2017**.....

Từ mấy năm nay, cứ gần đến ngày 30 tháng tư tôi đều phải rời căn hộ dịu mát, thoáng đãng, từ đó phóng tầm mắt ôm được cả một khoảng rộng Sài Gòn bừng sáng những tòa tháp cao tầng như những tòa ánh sáng. Từ mấy năm nay, cứ đến gần ngày 30 tháng tư tôi lại phải rời bỏ nếp sinh hoạt ổn định hàng ngày rồi hấp tấp khăn gói lưu vong khỏi Sài Gòn. Từ nhiều năm nay cứ đến ngày 29, 30 tháng tư cả đám an ninh cộng sản lại đến bủa vây quanh nơi tôi ở. Tôi phải lưu vong mấy ngày đó để thoát khỏi sự giam hãm.

Những ngày cả Sài Gòn giăng cờ, kết hoa, rực rỡ đèn đuốc chào mừng ngày 30 tháng tư được những người cộng sản gọi là ngày giải phóng miền Nam thì an ninh cộng sản lại đến giam cầm tôi ngay giữa "Sài Gòn giải phóng".

Vậy thực sự ngày 30 tháng tư, năm 1975 có phải là ngày nửa dải đất phía Nam của tổ quốc Việt Nam được giải phóng không?

Giải phóng đích thực, giải phóng có giá trị lớn lao, thiết thực nhất phải là giải phóng con người, giải phóng tư duy, giải phóng sự sáng tạo của con người và giải phóng sức phát triển của xã hội.

tiện nghi, lệch théch đi lưu đầy nơi đầu rừng cuối bãi hoang vu, khắc nghiệt với cái tên trá hình là đi xây dựng khu kinh tế mới.

Với biến cố 30 tháng tư năm 1975, nền công nghiệp non trẻ nhưng hiện đại, đầy sức sống và đang phát triển mạnh mẽ của miền Nam bị đánh sập. Những người chủ tài năng đã dựng nên cơ nghiệp cho gia đình, tạo ra nền công nghiệp tươi sáng cho đất nước phải giao nhà máy cho nhà nước cộng sản, giao tài sản mồ hôi nước mắt cho những cán bộ vô sản không có kiến thức kinh tế, không biết quản lí, điều hành sản xuất. Từ đó nhà máy hoạt động không hiệu quả, kinh doanh thua lỗ, sản xuất đình đốn, công nhân thất nghiệp. Sự dốt nát và vô trách nhiệm của những ông chủ vô sản đã tàn phá, xóa sổ cả một nền công nghiệp hiện đại đầy triển vọng rực rỡ của miền Nam.

Từ biến cố 30-04-1975, người kinh doanh lớn không được hoạt động. Chỉ còn những người buôn bán cò con, mua đầu chợ bán cuối chợ. Không còn kinh tế thị trường, chỉ còn nền kinh tế tự cấp tự túc từ thời mông muội xa xưa. Nghề thủ công và nghề làm ruộng cần sự cần cù, chịu thương chịu khó và sự sáng

tạo cùng kinh nghiệm cá nhân thì hai nghề này phải vào hợp tác xã, chịu sự quản lý của cán bộ cộng sản quan liêu, tham nhũng và thành quả lao động bị mang chia đều, bình quân, làm cho người sản xuất không còn gắn bó với công việc, không còn cần đến sự cần cù, sáng tạo nữa. Miền Nam từ vụ lúa xuất khẩu gạo nay chính người làm ra hạt gạo cũng không có đủ gạo ăn. Người làm ra hạt gạo còn đói thì cả nước đương nhiên phải đói.

Từ biển cổ 30 tháng tư năm 1975, con người miền Nam bị quản lý theo chế độ nô dịch, nền sản xuất miền Nam bị tàn phá và kim hãm thì không thể coi ngày 30 tháng tư là ngày giải phóng miền Nam.

Ngày 30 tháng tư hàng năm, tôi cùng hàng ngàn người Việt Nam nói tiếng nói trung thực đòi tự do dân chủ, đòi những giá trị làm người đã bị bộ máy công cụ bạo lực nhà nước cộng sản Việt Nam đến bủa vây, giam cầm tại nhà thì ngày 30 tháng tư càng không thể là ngày giải phóng.

Ngày 30 tháng tư năm 1975 là ngày thống nhất đất nước, giang sơn thu về một mối ư? Đất nước thống nhất trước hết phải thống nhất trong lòng người. Từ 30 tháng tư năm 1975, người Việt Nam bị chia rẽ đau đớn và sâu sắc nhất chưa từng có trong lịch sử hiện đại bốn ngàn năm dựng nước của dân tộc Việt Nam.

Ngay cả thời Pháp đô hộ Việt Nam với chính sách chia để trị, Pháp chia đất nước Việt Nam thành ba kì với ba chế độ chính trị khác nhau thì người Việt Nam ở Bắc Kỳ và người Việt Nam ở Nam Kỳ vẫn thương yêu đùm bọc nhau trong tình cảm đồng bào ruột thịt. Câu ca dao thương yêu của ông bà từ ngàn xưa để lại vẫn được cả người Bắc Kỳ lẫn người Nam Kỳ mang ra dạy bảo con cháu: Nhiều điều phải lấy giá gương / Người trong một nước phải thương nhau cùng.

Từ khi đảng cộng sản Việt Nam ra đời, văn hóa yêu thương của ông bà để lại đã bị thay thế bằng văn hóa hận thù. Dân tộc Việt Nam yêu thương bị phân chia thành giai cấp đối kháng, phân chia thành trận

tuyên ta - địch. Người dân bị đẩy vào cuộc đấu tranh giai cấp giả tạo mà đẫm máu và triền miên. Người dân nói tiếng nói yêu nước thương nòi mà động chạm đến tội của đảng cộng sản làm mất đất đai tổ tiên, động chạm đến tội của đảng cộng sản tước đoạt những giá trị làm người của người dân liền bị đảng cộng sản cầm quyền đẩy sang thế lực thù địch.

Pháp đô hộ chia nước ta thành ba kì chỉ là vạch ranh giới trong không gian, chia địa lí hành chính trên giấy tờ. Đảng cộng sản chia dân tộc Việt Nam thành giai cấp đối kháng là chia rẽ trong lòng dân tộc, chia rẽ, li tán trong lòng người. Đặc biệt từ 30 tháng tư năm 1975 sự chia rẽ này càng độc ác, man rợ khi chuyên chính vô sản, hận thù giai cấp đã ào ạt, quyết liệt tước đoạt tự do, tước đoạt mạng sống của hàng triệu người dân miền Nam ở tầng lớp tinh hoa, những trí thức, những nhà chính trị, những quan chức nhà nước và sĩ quan quân đội Việt Nam Cộng Hòa.

Từ 30 tháng tư năm 1975, chuyên chính vô sản, đấu tranh giai cấp đã làm cho người Việt hận thù người Việt sâu sắc, hàng triệu người Việt yêu nước thương nòi bị đẩy sang thế lực thù địch và hàng triệu người Việt yêu nước phải bỏ nước ra đi đã coi ngày 30 tháng tư năm 1975 là ngày quốc hận thì làm sao có thể coi ngày 30 tháng tư năm 1975 là ngày thống nhất lòng người.

Chia rẽ, li tán làm cho dân tộc Việt Nam suy yếu. Kẻ thù truyền kiếp của dân tộc Việt Nam là nhà cầm quyền bành trướng Đại Hán liền nhân cơ hội cướp hàng ngàn kilomet vuông đất biên cương của Việt Nam, cướp cả quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam thì không thể coi ngày 30 tháng tư năm 1975 là ngày thống nhất đất nước, giang sơn thu về một mối như sự khoa trương, lấp liếm của bộ máy tuyên truyền nhà nước cộng sản Việt Nam.

Ngày 30 tháng tư hàng năm những người cộng sản Việt Nam vui mừng vì ngày đó năm 1975 họ đã đánh thắng cả dân tộc Việt Nam, đã nô dịch được cả dân tộc Việt Nam, họ đã mang hận thù giai cấp

đánh tan tác, li tán cả dân tộc Việt Nam. Còn những người Việt Nam chân chính phải nhận lấy nỗi buồn lịch sử, phải nhận lấy trách nhiệm lịch sử. Đấu tranh đưa dân tộc Việt Nam thoát khỏi nô dịch cộng sản và giành lại những mảnh đất thiêng liêng của tổ tiên người Việt đã bị mất mát, sang nhượng cho bành trướng Đại Hán dưới thời cộng sản.

danlambaovn.blogspot.com

DU HỌC SINH VIỆT NAM NGHĨ GÌ VỀ 30-04 VÀ VỀ ĐẤT NƯỚC?

Quỳnh Võ, một du học sinh vừa tốt nghiệp cao học tài chính ở Pháp, nói: "Ngày xưa thì 30/4, 1/5 là được nghỉ làm nên mừng muốn chết. Toàn là tuyên truyền không! Theo công cuộc tuyên truyền thì mình thấy nhiều cái cũng nhầm. Mình biết vậy nhưng biết nói gì hơn. Giờ qua đây lại thấy một góc khác: ngày quốc hận!"

Góc nhìn khác không chỉ dừng ở các sự kiện lịch sử, mà còn trong những sự việc hàng ngày khi người trẻ Việt Nam bỗng nhiên được đặt vào một thế giới khác và có cơ hội so sánh.

Thanh Hương, một du học sinh mới sang thành phố Brisbane, bang Queensland, Úc, học chương trình MBA được 2 năm, giải thích về kết luận "Việt Nam không thực sự tự do như mình nghĩ":

"Mặc dù mình vẫn nói mình là xã hội dân chủ, công bằng, văn minh... Hồi đi học được học như vậy, nhưng khi sang bên này mới thấy không phải như vậy. Khi sang đây, mình thấy ở bên đây mới thực sự là dân chủ. Cái gì cũng có luật lệ rõ ràng, được quyền tự do thật sự, được bảo vệ rõ ràng, từ quyền cho phụ nữ hay tất cả về y tế, giáo dục..., nhất là về quyền con người. Bên này mọi điều đều minh bạch, rõ ràng, được xử lý nghiêm bằng luật. Còn ở Việt Nam thì không như vậy."

Thanh Hương dẫn chứng một sự kiện điển hình trong nước mà cô theo dõi từ bờ bên kia: "Ví dụ biểu tình Formosa. Người ta chỉ biểu tình để đòi lại quyền được bồi thường do biển bị nhiễm bẩn hoặc chỉ đòi làm minh bạch tại sao lại gây ra ô nhiễm môi trường như vậy thôi, em thấy biểu tình đúng như vậy mà vẫn để xảy ra bạo loạn trong biểu tình rồi chẳng đâu vào đâu hết. Còn bên này mà một sự việc gì đó không rõ ràng là người ta phải biểu tình, và người ta sẽ được cảnh sát hỗ trợ cho việc biểu tình."

Theo VOA 29-04-2017

Formosa với nỗi buồn Tháng Tư

.....Le Nguyen 25-04-2017.....

*“Diệt chủng là một tiến trình. Không phải là một biến cố.”
(Genocide is a Process. Not an Event.)*

Lịch sử cổ, trung, cận đại của Trung Hoa đã chỉ ra, có nhiều quốc gia, dân tộc bị bá quyền Đại Hán xóa tên trên bản đồ thế giới. Gần đây nhất là lãnh thổ của các sắc dân Mông, Mãn, Tạng, Hồi đã bị xóa sổ, sáp nhập vào nhà nước Tàu Cộng. May mắn thay cho dân tộc Việt Nam, dù bị một ngàn năm đô hộ giặc Tàu, với chính sách đồng hóa thâm độc và nhiều thủ đoạn dã man, tàn bạo nhưng kẻ thù phương bắc đều thất bại. Bá quyền Đại Hán không thành công với Việt Nam vì nòi việt vẫn còn đó tinh thần bất khuất, kiêu hùng trên dưới một lòng với tâm tư tình cảm của kiệt nữ Triệu Trinh Nương:

“Tôi chỉ muốn cười cơn gió mạnh, đập làn sóng dữ, chém cá tròng kình ở biển Đông, lấy lại giang san, dựng nền độc lập, coi ách nô lệ chửi không khom lưng làm tỳ thiếp cho người.”

Thế cho nên sau một ngàn năm bèn bị đấu tranh chống sự đô hộ của giặc thù phương bắc không ngừng nghỉ, dân tộc Việt Nam đã giành lại nền độc lập, tự chủ thoát vòng nô lệ của giặc Tàu, từ chiến thắng oanh liệt của Đức Ngô Quyền đánh bại quân Nam Hán trên sông Bạch Đằng năm 938.

Tiếp theo thời kỳ đấu tranh chống xâm lăng giành độc lập tự chủ, là thời kỳ xây dựng và bảo vệ nền độc lập của nước nhà. Thời kỳ này tổ tiên ta cũng đã có những phát ngôn danh thếp, hào hùng vang danh lịch sử cho cháu con nòi việt noi theo:

“...Nếu bệ hạ hàng giặc, xin hãy chém đầu thần trước đã... Ta thà làm quỷ nước Nam chứ không thèm làm vương đất bắc... Đem đại nghĩa thắng hung tàn... Lấy chí nhân thay cường bạo... Đánh cho để tóc dài... Đánh cho để răng đen... Đánh cho nó chính luân bất phản... Đánh cho nó phiến giáp bất toàn... Đánh cho

sử tri Nam Quốc anh hùng chi hữu chủ...”

Lịch sử hơn bốn ngàn năm lập quốc của tổ tiên nòi Việt với một ngàn năm bị giặc Tàu đô hộ, một ngàn năm trong triền miên khói lửa chiến tranh, chiến đấu vệ quốc, kiến quốc, mở rộng tổ quốc và tổ tiên ta luôn hiên ngang ngẩng cao đầu với dáng đứng khí phách Việt Nam làm rạng danh giòng giống Việt.

Thế nhưng Việt Nam vào thời cộng sản dưới sự lãnh đạo của tên cộng sản quốc tế Hồ Chí Minh - chưa rõ nhân thân, nguồn gốc, rất có khả năng là tình báo Hoa Nam, đầu lĩnh của nhóm Hán gian nhập Việt cướp quyền lãnh đạo đảng, nhà nước Việt Nam và Hồ đã tổ chức huấn luyện thiếu nhi thành đội quân sát thủ, khủng bố giết người không gớm tay. Hồ cũng đã đào tạo đội ngũ Việt gian, hôn Hoa da Việt, từng bước thực hiện kế hoạch gặm dần lãnh thổ để đi đến thôn tính và xóa sổ đất nước, dân tộc Việt Nam.

Đảng cộng sản Việt Nam sau 71 năm cướp chính quyền ở miền bắc và 41 năm cướp quyền lãnh đạo cả nước. Có lẽ mọi người Việt Nam ai cũng đều nhận ra âm mưu thôn tính đất nước và xóa sổ dân tộc Việt Nam của Tàu cộng đã từng bước dần hiện rõ, không còn là mơ hồ hay suy diễn nữa:

Thứ nhất là cộng sản đời đầu theo lệnh Hồ tận diệt tinh hoa, nguyên khí dân tộc Việt Nam với Cải cách Ruộng đất, Nhân văn Giai phẩm, Mậu Thân Huế và đánh Pháp, đánh Mỹ đến người Việt cuối cùng. Song song đó là vụ việc Phạm Văn Đồng ký công hàm công nhận lời tuyên bố về chủ quyền Biển Đông, chính xác là giao nộp Hoàng, Trường Sa cho Trung Cộng.

Thứ hai là cộng sản đời giữa đã chứng kiến, sự hung hăng, man rợ của Tàu cộng trong chiến tranh trên toàn tuyến biên giới phía bắc năm 1979 và tàn sát chiến sĩ hải quân ở quần đảo Trường Sa năm 1988 nhưng những tên đại đệ tử được Hồ rèn luyện đào tạo như Linh-Mười-

Đồng chớp thời cơ vội vã sang Tàu ký hiệp ước bí mật xin làm khu tự trị của Tàu trong hội nghị Thành Đô năm 1990. Tiếp theo hội nghị Thành Đô là hiệp ước giao nộp cả nghìn cây số vuông đất biên giới và cả vạn cây số vuông vịnh Bắc bộ.

Thứ ba là cộng sản đời nay từng bước hợp thức hóa những vùng lãnh thổ, lãnh hải mà cộng sản đời đầu, đời giữa đã ký kết giao nạp để cho Tàu hình thành bản đồ Hình lưỡi bò trên Biển Đông làm thành bước đệm nhằm thực hiện âm mưu xóa sổ dân tộc Việt Nam, con người Việt Nam cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng. Cường chiếm, sáp nhập lãnh thổ VN vào Tàu như nhà nước Đại Hán đã làm trong quá khứ và Tàu cộng làm trong thời nay đối với các dân, các nước trong lục địa Tàu.

Có lẽ ai cũng biết, sát thủ vô hình của Tàu cộng thiết lập trên đất nước Việt Nam vô cùng thâm độc, nếu không có khối người Việt sống trên khắp thế giới lên tiếng thì với dàn loa đài hùng hậu, với bức màn bưng bít thông tin khép kín và với chính sách ngu dân, làm cho dân nghèo đói ngu dốt, khó cho người dân trong nước phát hiện ra âm mưu diệt chủng dân tộc Việt Nam bằng phương pháp đầu độc và triệt nguồn sống của Tàu Cộng.

Âm mưu thôn tính, xóa sổ dân tộc Việt Nam không mới và không thể thực hiện được trong quá khứ. Tàu cộng chỉ gặt hái được kết quả khả quan kể từ khi Hồ Chí Minh nhập Việt lãnh đạo đảng cộng sản Việt Nam, rèn luyện đám cháu ngoan mù quáng, cuồng tín không có cái đầu cũng chẳng có trái tim, lao vào làm đội quân đánh thuê cho cộng sản quốc tế, từng bước phá bỏ rào cản nhập Trung theo chỉ đạo của tên Hán gian Hồ Chí Minh, tình báo của cộng sản Tàu.

Ngày nay thời tin học, thông tin bùng nổ âm mưu Hán hóa, đồng hóa tiêu diệt dân tộc Việt Nam, thôn tính đất nước VN do Hồ vạch ra cho cộng sản đời đầu tiên hành thực hiện, cộng sản đời giữa triển khai các hiệp ước bí mật và cộng sản đời nay đang hoàn tất giai đoạn cuối, con đường nhập Trung không tiếng súng của Hồ Chí Minh vạch ra.

Tạm không nhắc đến các bước tiến hành triển khai kế hoạch tiêu diệt, thôn tính Việt Nam của Tàu cộng hơn nửa thế kỷ qua, kể từ lúc Việt cộng cướp quyền lãnh đạo nhà nước và xã hội Việt Nam, mà chúng ta chỉ bàn đến nhưng âm mưu, kế hoạch thiết lập sát thủ giấu mặt âm thầm xóa sổ đất nước, dân tộc Việt Nam không cần động binh, không cần đến vũ khí sát thương hàng loạt của tên lửa hành trình hay bom nguyên tử!

Kế hoạch từng bước triệt đường sống để giết dần, xóa sổ dân tộc, đất nước Việt Nam của Đại Hán Tàu Cộng đã bắt đầu phát huy hiệu quả như không chế chính trị, phá hoại kinh tế, nô thuộc văn hóa, kềm hãm xã hội với chủ trương, đường lối ngu dân trong giáo dục như:

Một là việc triệt đường sống người dân đồng bằng sông Cửu Long của miền tây Nam Bộ có sự tiếp tay của cộng sản đời nay phá rối hội nghị tìm kiếm tiếng nói chung cho các nước có quyền lợi và nghĩa vụ trên dòng sông Cửu Long (MeKong). Cộng sản Việt Nam đời nay phá rối hội nghị sông Cửu Long trong những năm trước đây là gián tiếp tạo điều kiện thuận lợi cho Tàu cộng đơn phương đắp đập ngăn nước ở thượng nguồn, làm cho sông Cửu Long cạn dòng, nhiễm mặn gây hậu quả nghiêm trọng đến đời sống của người dân Nam Bộ.

Hai là CS đời nay mở cổng biên giới cho thương lái Tàu nghênh ngang đi lại buôn bán, tuần hàng hóa độc hại, hóa chất độc hại, phun xịt trên vật nuôi, cây trồng và tồn đọng hóa chất độc hại trong thực phẩm, nhu yếu phẩm, có khả năng gây ung thư, làm thần kinh bại não, sinh quái thai dị dạng, tàn tật truyền đời và khg thể một sớm một chiều có thể khắc phục hậu quả cũng như không thể khắc phục hậu quả.

Ba là cộng sản đời nay nhắm mắt bịt tai trước mọi lời can ngăn tâm huyết của giới trí thức, nhà khoa học về nguy cơ bùn đỏ của bauxite Tây Nguyên, với cái kiêu ngạo cộng sản gọi là “chủ trương lớn của đảng”. Đến thời điểm này mọi tiên báo về sự kém hiệu quả của dự án khai thác bauxite đã trở

thành hiện thực. Thật ra kém hiệu chưa đáng sợ bằng nguy cơ của hóa chất độc hại sử dụng, tồn đọng trong tiến trình tách thải kim loại, bùn đỏ để có sản phẩm bột nhôm.

Bốn là cộng sản đời nay bật đèn xanh cho các nhà thầu Trung Cộng xây dựng các nhà máy, các khu công nghiệp với kỹ thuật lạc hậu, hiệu quả kinh tế thấp và tàn phá môi trường gây hậu quả nghiêm trọng khó lường. Chất thải công nghệ ảnh hưởng đến sức khỏe, nòi giống VN đến nhiều đời sau, với con mắt thường và kiến thức khoa học giới hạn của đại bộ phận đảng viên cộng sản đã bị Hán hóa lẫn chưa bị Hán hóa. Nếu không nói là ngu dốt đã vô tình cũng như cố tình tiếp tay cho Tàu cộng diệt chủng dân tộc VN.

Cũng nên nói thêm: nước thải công nghiệp của Vedan giết sông Thị Vải, Đồng Nai những năm trước hay công ty giấy Lee & Man ở Hậu Giang và công nước thải khu công nghiệp Formosa Vũng Áng, Hà Tĩnh đầu độc biển làm cho cá chết trắng bờ biển hiện nay...

Hậu quả đó chúng ta có thể thống kê, tính thành tiền để tính ra thiệt hại. Tuy nhiên nó chỉ là sát thủ đã lộ diện không đáng sợ như sát thủ giấu mặt từng bước, từng bước thâm giết dần, giết mòn dân tộc, tổ quốc Việt Nam - từ hàng hóa độc hại của Tàu tràn ngập thị trường Việt Nam, của quả bom bùn đỏ treo lơ lửng trên Tây Nguyên, nóc nhà Việt Nam và chất thải độc hại đổ ra sông ngòi, biển cả tàn phá môi trường, là bàn tay vô hình bọc nhung êm ái, có nguy cơ xóa sổ dân tộc, đất nước Việt Nam. Nếu không có nghiên cứu khoa học nghiêm chỉnh thì khó mà nhận ra hậu quả tác động lên con người và môi trường sống.

Tháng 4 cá chết tràn bờ, trắng bờ biển miền trung nước Việt mền yêu, gợi nhớ đến những ngày tháng 4 xưa của một thời Hòn Ngọc Viễn Đông và để kết thúc bài viết, xin mời các bạn cùng đọc bài thơ của Huyền Hồ, một cô gái trưởng thành ở hải ngoại mà tiếng Việt không phải là ngôn ngữ chính trong giao tiếp hàng ngày:

“Nếu 30 Tháng 4...”

Nếu 30 tháng 4 xưa không tồn tại,

*Giờ Việt Nam không uất ức tù hèn
Giờ có lẽ đất nước ta lớn mạnh
Vẫn mãi đứng đầu Hòn Ngọc Viễn Đông.*

*Nếu 30 tháng 4 xưa không tồn tại,
Giờ VN không có lắm oan khiên,
Mái nhà tranh không bị quan cướp mất,*

Công lý nhân quyền... đất nước đảo điên.

*Nếu 30 tháng 4 xưa không tồn tại,
Dân Việt mình không lo sợ hoang mang,*

*Nhìn thức ăn chứa độc chất lan tràn
Ăn cũng chết mà không ăn cũng chết.*

*Nếu 30 tháng 4 xưa không tồn tại,
Cuộc sống giờ đâu nhiều chuyện thị phi*

*Thật giả trắng đen ai mà thấu nổi?
Thôi cũng đành... đành biết nói năng chi?*

*Nếu 30 tháng 4 xưa không tồn tại,
VN giờ đẹp lắm phải không anh,
Sẽ không có bọn tham quan bán nước,*

*Sẽ không còn lũ sâu bọ buôn dân.
Nếu 30 tháng tư xưa không tồn tại
Tổ quốc mình đẹp lắm phải không anh?”*

Dân Làm Báo

CẢM XÚC NGÀY 30-4 LUẬT SƯ NGUYỄN VĂN ĐÀI

....Giờ đây, mọi người lại hỏi tôi “anh nghĩ và có cảm xúc như thế nào về ngày 30-4?”

Tôi trả lời: “Một quốc gia đã giành được độc lập và thống nhất, mà nhân dân không được hưởng các quyền tự do, dân chủ, nhân quyền không được tôn trọng, thì người dân của quốc gia đó đã hy sinh xương máu một cách vô ích để thay thế sự cai trị của giặc ngoại xâm bằng sự cai trị của giặc nội xâm. Mà giặc nội xâm thì lại tham lam và gian ác gấp trăm ngàn lần giặc ngoại xâm.”

Một chế độ dân chủ và văn minh đã thua một chế độ độc đảng toàn trị và lạc hậu. Cái ác đã chiến thắng. Còn cảm xúc thì buồn và nuối tiếc cho chế độ Việt Nam Cộng Hòa, bởi tôi và rất nhiều người đều cho rằng nếu ngày 30-4-1975, bên chiến thắng là Việt Nam Cộng Hòa thì giờ đây trong khu vực châu Á, Việt Nam có thể chỉ thua duy nhất Nhật Bản về kinh tế, còn chắc chắn sẽ ngang bằng hoặc hơn Hàn Quốc về cả kinh tế và quân sự.

Hà Nội, ngày 28 tháng 4 năm 2013.

FB Hội Anh Em Dân Chủ

SAI LẦM CHIẾN LƯỢC VÀ QUẢ BOM NỔ CHẬM FORMOSA

+++++Nguyễn Đăng Quang 14-04-2017+++++

Thảm họa Formosa xảy ra đã tròn 1 năm. Đây là thảm họa môi trường tồi tệ nhất trong lịch sử nước ta, gây ra hậu quả vô cùng nặng nề, hàng chục năm nữa mới có thể khắc phục được! Trong tuần lễ qua, các phương tiện truyền thông đã đăng tải nhiều bài đề cập đến thảm họa này. Đây là dịp tốt để Chính phủ (CP) thấy rõ những vấn đề mà trước đây CP đã không thấy hoặc không muốn thấy!

Đến nay, như dân Nghệ Tĩnh nói, Formosa (FMS) Vũng Áng chẳng thấy lợi ở đâu, nhưng hại thì đã nhãn tiền! Nó đã hủy hoại nặng nề môi trường biển các tỉnh Bắc Trung bộ, không chỉ hiện tại mà còn trong hàng chục năm tới! Nhưng nguy hiểm hơn, FMS còn gây ra mâu thuẫn gay gắt trong lòng xã hội, không chỉ ở 5 tỉnh miền Trung mà cả trên phạm vi toàn quốc! Nó chỉ phải bỏ ra 500 triệu USD gọi là tiền bồi thường để rồi ung dung khoanh tay “tọa sơn quan hổ đấu”! Theo đánh giá của nhiều chuyên gia, số tiền đền bù trên chỉ bằng 1% số thiệt hại chúng gây ra cho môi trường và nhân dân miền Trung mà thôi!

Việc chấp thuận cho FMS vào Hà Tĩnh là sai lầm chiến lược lớn của ĐCSVN! Hậu quả để lại là khôn lường, ít ra là trong 70 năm nữa! Ba sai lầm sau đây về FMS cấu thành sai lầm chiến lược của ĐCSVN, tạo ra mâu thuẫn gay gắt, giống quả bom nhiệt hạch nổ chậm trong lòng xã hội Việt Nam, kể từ sau Phong trào Xô-viết Nghệ Tĩnh 1930-1931!

1. Chấp nhận hy sinh môi trường để đánh đổi phát triển kinh tế

Vấn đề này, hiện nay mọi người đã thấy rõ, tuy có hơi muộn. Thủ tướng đã nhận thức ra và hạ quyết tâm: “Kiên quyết không đánh đổi môi trường lấy lợi ích kinh tế!”. Vậy còn là may, muộn còn hơn không! Song ta đã phải trả một cái giá quá đắt!

Cách đây trên dưới 10 năm, bất cứ nhà đầu tư ngoại quốc nào đề trình một dự án mà “vẽ ra” được viễn cảnh, khi dự án của họ đi vào hoạt động, sẽ mang lại lợi ích kinh tế 1-2 tỷ USD/năm cho Việt Nam, thì kế hoạch đầu tư của họ mau chóng được chấp thuận và triển khai, mặc cho có các ý kiến phản biện không đồng tình! Chính trong bối cảnh đó nên Việt Nam mới hứng chịu nhiều trái đắng về môi trường như Dự án Bauxite Tây Nguyên, FMS Hà Tĩnh, 2 nhà máy giấy Đại Dương (Tiền Giang) và Lee & Man (Hậu Giang), cùng hàng trăm nhà máy nhiệt điện lạc hậu như Vĩnh Tân 1, Vĩnh Tân 2 ở Bình

Thuận, v.v... Việc “rước” For-mosa vào Hà Tĩnh và cấp phép 70 năm cho nó là một sai lầm ấu trĩ. Nay ta mới thực sự ngấm đòn!

2/ Chọn sai đối tác đầu tư một cách mù quáng

Nói đến FMS là nói đến hồ sơ đen đầy tai tiếng về môi trường. Tập đoàn FMS bị cả thế giới căm ghét và tẩy chay! Ngay cả đất mẹ Đài Loan cũng xa lánh nó, bởi FMS là kẻ nguy hiểm xấu xa, đi đến đâu nó gây ra ô nhiễm môi trường đến đó! Cả thế giới đều rõ điều này và ghê lạnh, lánh xa nó! Thế nhưng Việt Nam lại mời bằng được, bất chấp mọi hậu quả, và còn ưu ái cấp phép đến 70 năm cho nó, quả là điều cực kỳ khó hiểu!

Hơn nữa, FMS chỉ là Tập đoàn Công nghiệp hóa chất, chuyên kinh doanh và sản xuất đồ nhựa. Luyện thép là lĩnh vực xa lạ với tập đoàn này! Vậy tại sao lại mời nó vào làm thép?

Hà Tĩnh “rước” FMS vào Vũng Áng là lừa dối nhân dân và chính phủ. Chính phủ chấp thuận FMS vào đầu tư là một sai lầm vô cùng ngây thơ và khó hiểu! Chọn FMS là chọn cái xấu, chọn kẻ ác, là rước họa vào thân! Đây là sai lầm tối tăm và vô cùng tai hại!

3/ Giao nhầm vị trí chiến lược của đất nước cho kẻ thù

Sai lầm chiến lược nguy hiểm nhất, tiềm ẩn nguy cơ mất nước lớn nhất, chính là việc giao cho FMS cả một vùng chiến lược trọng yếu về mặt An ninh - Quốc phòng.

Việc “rước” FMS vào Hà Tĩnh và giao cho nó 2 địa điểm chiến lược xung yếu về Quốc phòng - An ninh là Vũng Áng và cảng nước sâu Sơn Dương là một sự khờ dại rất khó hiểu của lãnh đạo Đảng và Nhà nước ta, vì nếu Trung Quốc “động binh”, 2 địa điểm trên sẽ là 2 tử huyệt chết người, ngay lập tức nó sẽ cắt đôi nước ta, cô lập 2 miền Nam - Bắc với nhau; quyền kiểm soát đất nước sẽ nhanh chóng rơi vào tay quân thù! Đại tướng Đỗ Bá Ty, nguyên Tổng Tham mưu trưởng QĐNDVN, hiện là Phó Chủ tịch Quốc hội, đã nhìn thấu vấn đề khi ông tuyên bố hôm 11-7-2016 trước Ủy ban Thường vụ Quốc hội: “Vụ FMS tiềm ẩn lâu dài nhiều vấn đề, trong đó có vấn đề Quốc phòng - An ninh!”.

Ngay sau thảm họa, hôm 21-4-2016, Đoàn giám sát của Bộ NN & PTNT do ông Phạm Khánh Ly, Phó Vụ trưởng Vụ nuôi trồng thủy sản, làm trưởng đoàn, bắt lực vì bị chặn lại

trước cổng FMS! Ông Ly nói: “Đoàn công tác không vào được Vũng Áng vì đây là KCN có yếu tố nước ngoài. Đoàn không có thẩm quyền và chức năng kiểm tra khu vực này!”. Vấn đề không chỉ ở Vũng Áng, quan trọng hơn là ở cảng nước sâu Sơn Dương: Tàu thuyền Trung Quốc và Đài Loan vào cập cảng, ta có kiểm soát được không? Hàng hóa họ chở đi cũng như số lượng, chủng loại hàng hóa họ chở đến, ta có biết và kiểm đếm được hết không? Nhưng điều sau đây: Tàu ngầm quân sự “lạ” vào neo đậu tại đây, ta có kiểm soát và ngăn chặn được không?

Việc ta cho TQ vào khai thác bauxite ở Tây Nguyên, và việc “rước” FMS vào làm thép ở Hà Tĩnh, cũng chẳng khác nào câu chuyện truyền thuyết lịch sử cách đây trên 2200 năm: Năm 210 TCN, An Dương Vương, do ưng đồ “thách cưới”, đã chấp thuận Trọng Thủy lấy My Nương rồi cho nó “ở rể” trong kinh thành Cổ Loa nước Âu Lạc! Việc giao Tây Nguyên (“mái nhà Đông Dương”) và 2 địa bàn trọng yếu về chiến lược ở Hà Tĩnh là Vũng Áng và cảng nước sâu Sơn Dương cho các đối tác TQ cũng giống như vua An Dương Vương chấp thuận cho Trọng Thủy “ở rể” trong kinh thành Cổ Loa để rồi nó đánh tráo nỏ thần, sau đó đưa quân sang cướp nước Âu Lạc của ta như cách đây trên 2200 năm về trước!

Truyền thuyết lịch sử thời vua Thục An Dương Vương đã răn dạy và cảnh báo hậu thế rõ như vậy mà các “vua” tập thể ngày nay lại u mê đến độ “ma chỉ đường, quỷ dẫn lối” để phạm phải sai lầm chiến lược tày đình trên đây! Sai lầm thông thường đã là tai hại và nguy hiểm, sai lầm chiến lược còn tai hại và nguy hiểm gấp bội phần, thậm chí nó còn dẫn đến nguy cơ mất nước! Các vị hãy tỉnh lại đi và dừng cảm dừng lại trước khi quá muộn!

Khi thảm họa xảy ra, nhiều chuyên gia cho đây là cơ hội thuận lợi và hợp lý để chính phủ sửa sai: Thay vì nhận bồi thường, chính phủ phải khởi tố hình sự và tuyên phạt thật nặng FMS (từ 20-30 tỷ USD để làm sạch môi trường), đồng thời tuyên bố vĩnh viễn đóng cửa và tống xuất FMS khỏi VN! Đây là thượng sách và là giải pháp tối ưu xét về tổng thể các mặt: Kinh tế, Xã hội, Môi trường, Chính trị, Quốc phòng, An ninh, và nhất là ổn định lòng dân! Đóng cửa vĩnh viễn FMS là búng được ngòi của quả bom nhiệt hạch nổ chậm trong lòng xã hội VN vậy! Nhưng rất tiếc, CP đã không làm thế! TTNguyễn Xuân Phúc chỉ tuyên bố chiến thuật: “Sẽ đóng cửa FMS

nếu tái phạm!”. Còn Bộ TN&MT chỉ đưa ra điều kiện lỏng lẻo: “Khi nào Form. khắc phục xong 53 lỗi vi phạm mới được phép hoạt động trở lại!”

Ngày 6-4-2017 vừa qua, sau đúng 1 năm thảm họa, Bộ TN-MT và UBND tỉnh Hà Tĩnh hồ hởi công bố FMS đã khắc phục được 52/53 lỗi, chỉ còn 1 lỗi duy nhất thôi! Báo Hà Tĩnh, cơ quan ngôn luận của Tỉnh ủy và UBND tỉnh Hà Tĩnh, còn hớn hờ giật tít: “FMS đã khắc phục 52/53 lỗi, đủ điều kiện vận hành lò cao số 1”. Thưa mấy ông lãnh đạo Hà Tĩnh: Cái lỗi còn lại chưa khắc phục được mới là cái lỗi lớn nhất, là cái lỗi chủ yếu dẫn đến thảm họa 1 năm trước! FMS đã gian dối tự động chuyển đổi công nghệ từ đập cốc khô sang đập cốc ướt! Đây chính là nguyên nhân chủ yếu gây hủy hoại môi trường! Lẽ ra khi FMS áp dụng công nghệ đập cốc ướt gây tàn phá môi trường như vậy, Bộ TN-MT phải khởi tố hình sự và phạt thật nặng FMS vì đã gian dối, làm trái cam kết nên dẫn đến thảm họa cá chết, biển chết, môi trường chết! Nhiều chuyên gia cho rằng lỗi hủy diệt môi trường như FMS gây ra, các nước có thể phạt tới hàng chục tỷ USD! Nhưng ở VN, trước thiệt hại to lớn như vậy, FMS chỉ phải bồi thường có 500 triệu USD, một cái giá quá bèo bọt! Chính khoản tiền 500 triệu USD này làm nảy sinh nhiều mâu thuẫn và bất đồng giữa người dân và chính quyền! Xin trở lại nói về cái lỗi 53, chính FMS thú nhận là phải hơn 2 năm nữa, đến tháng 6-2019, nó mới khắc phục xong lỗi này! Vậy có sao các ông đã vội dọn đường, chuẩn bị dư luận cho FMS sớm vậy, và để nhằm mục đích gì đây?

Để kết thúc bài này, người viết muốn nhắc lại điều sau đây: FMS Hà Tĩnh giống như quả bom nhiệt hạch nổ chậm treo lơ lửng trên đầu nhân dân 5 tỉnh miền Trung. Tháo ngòi của quả bom nổ chậm này chỉ có thể là CP và cũng là trách nhiệm của CP! Nếu CP cứ tiếp tục ưu ái, bênh vực vô lối, không tìm cách đóng cửa vĩnh viễn FMS, ngược lại coi việc người dân thể hiện sự bất bình và chống đối FMS là do bị các thế lực thù địch, phản động xúi giục, kích động với mục đích chống Đảng và Nhà nước để rồi trừng phạt họ thay vì trừng phạt FMS, thì việc này chẳng khác nào kích ngòi cho quả bom nhiệt hạch FMS sớm phát nổ! Và khi quả bom này phát nổ, ngoài kẻ thù chung của đất nước, chẳng có ai hưởng lợi, mà chỉ có nhân dân là người gánh chịu hậu quả khôn lường mà thôi!

Hà Nội, ngày 13/4/2017

Bauxite Viet Nam

Vì sao "Hội nghị Hòa hợp Văn học" phá sản?

—Phạm Chí Dũng 28-04-2017—

Lễ kỷ niệm giỗ tổ Hùng Vương 10 tháng Ba âm lịch (6/4/2017) đã lặng thầm trôi qua mà chẳng hề hiện ra “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học” như hứa hẹn đỉnh đóng cột của Chủ tịch Hội Nhà văn Việt Nam - ông Hữu Thịnh. Song cảnh phá sản của một ảo tưởng chính trị chưa bao giờ thành hình lại chẳng có gì đáng kinh ngạc...

Ai là ‘tác giả’?

Ba tháng trước, nhà thơ được tiếng là “cháu ngoan của đảng” đã bất ngờ công bố một kế hoạch chưa từng có tiền lệ trong lịch sử tồn tại của đảng: Hội Nhà văn Việt Nam sẽ mời tất cả các nhà văn hải ngoại, kể cả những người từng cầm bút phục vụ chế độ cũ (VNCH), về dự “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học”.

Khi đó, một video xuất hiện trên mạng xã hội đã tường thuật nguyên văn phát biểu của ông Hữu Thịnh về “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học”: “Đây là một sự kiện chưa từng có, Tổng Bí thư có hỏi tôi rằng: Có phải đây là lần đầu tiên tổ chức hội nghị này không? Tôi trả lời: Đây là lần đầu tiên chúng ta sẽ tổ chức vào dịp Giỗ tổ Hùng Vương 10/3 (âm lịch) 2017...”

Về mặt “đảng lãnh đạo toàn diện”, ý kiến của TBT Trọng là quan trọng, thậm chí hết sức then chốt, để ông Hữu Thịnh có được kim bài đứng ra tổ chức sự kiện đặc biệt nhạy cảm chính trị để thu phục những ai còn bên kia chiến tuyến.

Nhưng chỉ ít ngày sau thông tin về video trên, lại có dư luận cho rằng dù là một người vẫn được xem là “cầm tay chỉ việc” về công tác tuyên giáo, một nhân vật quá thủ cựu như ông Nguyễn Phú Trọng không phải và không thể là tác giả sáng tạo ra chủ sách đối thoại với tất cả giới văn học hải ngoại. Mà là một quan chức cao cấp khác.

Thậm chí, một số dư luận còn định ninh rằng với tính chất cực kỳ nhạy cảm của “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học”, sự kiện này sẽ không thể nào diễn ra nếu không được các cơ quan công an từ cấp

phòng, cục, tổng cục, và đặc biệt là Bộ CA, cho “bật đèn xanh.” Sống đủ lâu để đủ thấm trải ở Việt Nam, ai cũng thừa biết là chỉ nội công tác rà soát danh sách những nhà văn hải ngoại được mời, đặc biệt là “đối tượng nhà văn chống Cộng,” đã mất thời gian đến thế nào và đòi hỏi phải có được một sự đồng thuận cao trong ngành công an.

Nhưng vì sao “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học” bị thất bại - một sự phá sản ít nhất cho đến giờ phút này?

Hoang tưởng

Ồ đời, phàm cái gì không thành tâm thì hậu vận chẳng ra sao. “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học” là một kiểu như thế.

Ngay sau khi ông Hữu Thịnh phát ra tuyên bố về “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học,” khắp các diễn đàn trong nước và đặc biệt ở hải ngoại đã phản ứng như sóng lòng. Rất nhiều ý kiến của nhà văn, nhà báo hải ngoại cho rằng sự kiện này về thực chất chỉ mang tính “cuội.” Họ tung ra một câu hỏi quá khó để trả lời rằng Nghị quyết 36 của Bộ Chính trị về “công tác vận động người Việt Nam ở nước ngoài” đã ra đời mười mấy năm trước mà hầu như chưa làm được gì cả, nhưng tại sao đến nay mới sinh ra mới cái cử chỉ như thế “chiêu dụ người Việt hải ngoại” như thế?

Nhiều ý kiến từ hải ngoại cũng thấu tim gan “đảng quang vinh” về chuyện suốt từ năm 1975 đến nay, đảng chỉ quan tâm đến “khúc ruột ngàn dặm” nhằm hút dola “làm giàu cho đất nước” càng nhiều càng tốt, nhưng ai cũng hiểu là không có dola thì chế độ không thể nào tồn tại.

Nhưng lại quá hiếm trường hợp trí thức của “khúc ruột ngàn dặm” được đảng ưu ái tạo cho đất dụng võ ở quê nhà. Sau hơn bốn chục năm “giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước,” vẫn còn quá nhiều cảnh kỳ thị của nhà cầm quyền Việt Nam đối với giới trí thức và văn nghệ sĩ hải ngoại. Nhiều trí thức hải ngoại ôm mộng trở về Việt Nam để

“công hiến,” nhưng cuối cùng đã phải chua chát biệt ly khỏi “vòng tay của đảng.” Nếu tạm gác lại nhu cầu đòla, “khúc ruột ngàn dặm” đã chẳng có gì khác hơn là “ruột dư.”

Chỉ sau năm 2016, “ruột dư” mới có cơ hội để phục hồi tư cách “khúc ruột ngàn dặm.” Chính vào năm 2016, lượng kiều hối thực gửi về Việt Nam chỉ có 9 tỷ USD, giảm đến 30% so với năm 2015. Với hơn 4 tỷ USD bị sụt giảm từ lượng kiều hối trong năm 2016, GDP danh nghĩa của Việt Nam đã bị giảm khoảng 1,5%. Đây cũng là sự sụt giảm mạnh nhất trong vòng 23 năm qua, phát ra một tín hiệu hiển hiện về triển vọng kiều hối về Việt Nam đang bắt đầu chu kỳ suy thoái, và có thể suy thoái trầm trọng.

Chỉ có điều, chủ nghĩa “lãng mạn cách mạng” cùng tinh thần duy ý chí bất tận của nhà thơ Hữu Thịnh cùng đảng cầm quyền quên khuấy hiện tình khốn quẫn của dân tộc đã đưa đến hiện thực sống ở trên mây. Ông Hữu Thịnh có lẽ không thể hiểu được rằng trong các “đối tượng” cần phải chiêu dụ, giới nhà văn người Việt hải ngoại là “khó găm” đến thế nào. Để cùng lắm, Hội Nhà Văn Việt Nam chỉ có thể mời được một ít nhà văn hải ngoại “thân nhà nước,” chỉ có ý nghĩa đánh bóng chính thể, nhưng lại hoàn toàn không nổi bật trên diễn đàn văn học hải ngoại và cũng chẳng thể tạo được sức ảnh hưởng nào cho cộng đồng này.

Sát lễ kỷ niệm giỗ tổ Hùng Vương 10 tháng Ba âm lịch, có tin cho biết Hội Nhà văn Việt Nam đã phát đi trên năm chục thư mời đến các nhà văn hải ngoại. Nhưng lại chẳng có tin gì về hồi đáp từ những người được mời. Nếu đúng thế, hẳn đó là nguyên nhân chủ yếu mà đã khiến “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học” không cách nào đủ túc số nhân sự để “gây sòng.”

Thậm chí cho tới trước ngày kỷ niệm giỗ tổ Hùng Vương, vẫn chẳng thấy bóng dáng công khai nào về các công tác chuẩn bị cho sự kiện được coi là cực kỳ quan trọng trên. Báo chí nhà nước hoàn toàn im lặng và có vẻ còn muốn tránh né việc thông tin về sự kiện này.

Để giống như một cuộc triển lãm ảnh Ngày Thơ Việt Nam tại Văn Miếu của Hội Nhà văn Việt Nam vào tháng 2/2017 với thành tích “râu ông nọ cắm cằm bà kia”, “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học” đã lộ ra như một cái thùng rỗng kêu to, một cái cớ để “chính khách” Hữu Thịnh xin ngân sách chi xài một hội đoàn mà luôn bị ví như “cánh tay nối dài của đảng,” chỉ quen tiêu tốn tiền đóng thuế của dân và khá là vô tích sự.

Tình hình ngân sách của Hội Nhà Văn Việt Nam cũng bởi thế càng thêm cam cảnh.

Thất bại trong “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học,” Hội Nhà Văn Việt Nam không còn được tiếng là “sáng tạo và dũng cảm,” cũng không còn cơ hội được hưởng một khoản kinh phí không nhỏ được rót từ ngân sách trung ương để làm cơ sở cho sự kéo dài tuổi thọ của “chính khách Hữu Thịnh” với vai trò chủ tịch hội “cánh tay nối dài của đảng” không biết đến bao giờ mới chấm dứt của ông.

Nguồn cơn nào khác?

Nhưng có thể còn thêm 1 nguồn cơn thất bại khác dành cho “Hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học.”

Trong lúc sự kiện trên vẫn lặng như tờ, dư luận xã hội lại nổi sóng với vụ Cục Nghệ thuật biểu diễn thuộc Bộ Thông tin và Truyền thông đột ngột quyết định tạm thời dừng lưu hành 5 ca khúc Cánh thiệp đầu xuân (Lê Dinh - Minh Kỳ), Rừng xưa (Lam Phương), Chuyện buồn ngày xuân (Lam Phương), Đừng gọi anh bằng chú (Diên An), Con đường xưa em đi (Châu Kỳ - Hồ Đình Phương) vào tháng 3-17.

“Chủ nghĩa xét lại âm nhạc” chẳng?

Rất có thể. Và cũng rất giống với phong trào Hồng vệ binh văn hóa văn nghệ ở Trung Quốc vào những năm 60 của thế kỷ trước.

Thậm chí mới đây, ngay cả ca khúc Nối vòng tay lớn của NS Trịnh Công Sơn còn bị Cục Nghệ thuật biểu diễn ra quy định phải “xin phép” [Sau đó đã xin lỗi và ... cho phép. VOA]. Rồi đến cả bản Dạ cổ hoài lang bất hủ tình cảm Nam Bộ của cố soạn giả Cao Văn Lầu

cũng đang chịu nguy cơ bị “trảm”...

Vì sao lại hỗn loạn đến thế?

Giờ đây, tình trạng chính trị và kinh tế của đảng cầm quyền là khó khăn hơn bao giờ hết. Sự bế tắc gần như toàn diện như thế đã khiến đang manh nha phát sinh một luồng tư tưởng cùng một số quan chức buộc phải nghiêng dần theo xu hướng “cải cách”. Trong những “cải cách” đó, lần đầu tiên từ sau năm 1975 đã bộc lộ tín hiệu có vẻ dè dặt chút thực chất về “lấy lòng người Việt hải ngoại”.

Nhưng từ hàng chục năm qua và đặc biệt trong khoảng 5 năm gần đây, xung đột quyền lực trong nội bộ đảng lại là một đặc trưng lớn của chính trường VN. Rất nhiều dấu hiệu và biểu hiện đã cho thấy trong cuộc xung đột triển miên và ngày càng sinh sát này, giới hoạt động dân chủ nhân quyền trong nước thường bị đem ra làm vật hy sinh.

Cho đến lúc cả văn hóa cũng bị biến diễn làm vật hy sinh cho những đấu đá chính trị ở thượng tầng chớp bu...

Tình trạng rất phổ biến hiện thời là các nhóm quyền lực vẫn có thể phá nhau và phá đám chủ trương của nhau, bất kể chủ trương đó có lợi cho dân sinh hay nhằm “hòa giải” với người Việt hải ngoại.

Lời Hữu Thịnh (14-01-2017):

“Dịp Giỗ tổ Hùng Vương 10/3/2017, Hội Nhà văn VN sẽ tổ chức cuộc gặp mặt mời tất cả các nhà văn VN đang sống ở nước ngoài về dự. Thực chất đây là một cuộc hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học, bất kể trước 1975 họ đã cầm bút phục vụ chế độ cũ (VNCH) như thế nào. Năm nay chúng ta đổi mới như vậy, 40 năm kết thúc chiến tranh rồi, dòng sông Thạch Hãn còn chảy, còn róm máu nhưng với sức mạnh đại nghĩa của dân tộc, chúng ta mời các nhà văn có lương tâm, có trách nhiệm với đất nước, yêu quê hương hãy hướng về làm giàu cho đất nước Việt Nam...”

TBT có hỏi tôi rằng: Có phải đây là lần đầu tiên tổ chức hội nghị này không? Tôi trả lời: Đây là lần đầu tiên... Có nghĩa là chúng ta, Hội Nhà văn VN không chỉ tập hợp tinh hoa văn học trong nước mà còn tập hợp tinh hoa của người Việt ở nước ngoài... làm cho văn hóa Việt Nam tỏa sáng... Đây cũng là chương trình hành động của Hội Nhà văn Việt Nam năm 2017...”

Nhân vụ Đồng Tâm, Mỹ Đức, nhắc lại một biến cố xưa cũ

**Từ "Kẻ ám sát cánh đồng" đến "Chuyện làng Nhô"
một sự lưu manh tốt cùng của những bồi bút văn nô
.....Đỗ Trường 26-04-2017.....**

Hôm lễ Phục Sinh vừa rồi, tôi may mắn được ngồi cùng mâm với một gã đến từ Ba Lan. Rượu vào lời ra, đang bá vai bá cổ, thân mật, đến lúc hỏi thăm quê quán, đột nhiên hắn ôm mặt khóc hu hu, làm mọi người phải dừng đĩa. Lúc sau, có lẽ hết cơn xúc động, hắn hỏi lại tôi: Ông đã xem phim Chuyện Làng Nhô chưa? Tôi lắc đầu: Nhưng phim đó thì liên quan gì đến quê hương, bản quán của ông. Hắn nhếch mép, với tiếng cười méo mó: Có đấy, cái làng Lạc Nhuế, xã Đồng Hóa, huyện Kim Bảng tỉnh Hà Nam quê tôi chính là Làng Nhô. Nhưng bản chất sự việc, con người hoàn toàn khác trong phim. Cái khốn nạn là ở chỗ đó. Làng ông được lên phim là tốt chứ sao lại khốn nạn, tôi ngoặc lại hắn như vậy. Hắn cao giọng: Tốt, tốt cái con khi ấy. Ông chuồn ra khỏi nước đã từ lâu, không xem, không chứng kiến, làm sao biết được, bao nhiêu người dân lương thiện phải chết, và ngồi tù oan, còn đám cường hào ác bá vẫn sống phè phỡn ở đó. Tôi ngớ cả người, và tính tò mò trời dậy, nên xuống giọng ngay: Nghĩa là như thế nào, ông có thể nói rõ hơn được không? Hắn thủ thi: Tuy đỉnh điểm sự việc xảy ra năm 1992, nhưng nguyên nhân từ nhiều năm trước...

Ông Trịnh Văn Khải xuất thân từ gia đình được đảng, chế độ tin yêu, và là người thông minh, học giỏi, nên được du học ở Nga Xô. Về nước, ông làm giảng viên chính của trường Đại học Hàng hải Hải Phòng. Khi hưu trí, ông trở về quê và tham gia làm công việc địa chính của xã Đồng Hóa. Từ đó, ông phát hiện ra chính quyền xã, huyện giấu dân, giấu cấp trên đầu thầu, chiếm đoạt đất đai chia nhau đã nhiều năm. Ông cùng người dân đấu tranh, yêu cầu chính quyền làm rõ sự trộm cắp, tham nhũng đó. Vì vậy, ông cũng như dân làng bị trả thù một cách dã man, đe dọa bởi đám quan tham. Để có kinh phí lên trung ương kiện cáo, ông cùng dân

làng lập ra đội tự quân 447, bán vé, thu tiền chợ. Tuy nhiên, những lời kêu cứu, sự chờ đợi ấy của dân làng vẫn không có lời hồi đáp. Trước sự trả thù ngày càng điên cuồng không chỉ bằng lực lượng công an, mà còn cả bọn côn đồ của chính quyền, buộc ông Khải và người dân làng Lạc Nhuế lập lũy chống trả, một cách sinh tử. Sự trả thù một cách đê hèn lên đến đỉnh điểm, khi bọn quan tham thuê hai tên côn đồ lén vào làng định giết ông Trịnh Văn Khải bằng thuốc độc. Nhưng chưa kịp hành động cả hai đã bị bắt. Dân làng căm phẫn và hành quyết hai tên côn đồ tại chỗ, trước sự can ngăn của ông Khải. Và đó cũng chính là cái cớ để chính quyền quan tham huy động hàng trăm cảnh sát cơ động tinh nhuệ nhất tấn công vào làng. Ông Trịnh Văn Khải và hàng chục người dân bị bắt đi. Sau đó, ông Khải bị tử hình, và hai người dân bị đánh chết trong tù. Rồi đến con trai ông Khải cũng bị bọn quan tham thuê côn đồ giết, bằng cách gây tai nạn giao thông.

Nhưng sự việc không dừng lại ở đó. Để che lấp tội lỗi, bọn quan tham đã thuê những tên đồ tể truyền thông truyền hình và cả những tên bồi bút như Nguyễn Quang Thiều, Phạm Ngọc Tiến... bóp méo sự thật, đánh lừa dư luận dân chúng...

Ưc liên tù tì mấy ly, rồi dừng lại giây lát, hắn quay sang tôi bảo: Nếu không tin, ông có thể tìm cuốn Kẻ Ám Sát Cánh Đồng của tên an ninh Ng. Quang Thiều, và kịch bản phim Chuyện Làng Nhô do văn nô Phạm Ngọc Tiến chuyển thể, đọc sẽ rõ.

Chờ cho sự xúc động của hắn dịu xuống, tôi hỏi: Ông chứng kiến những việc đó? Hắn bảo, không chỉ chứng kiến, mà còn là một trong những thanh niên cùng dân làng lập lũy chiến đấu chống lại bọn quan tham từ đầu đến cuối. Không hiểu sao lúc đó tôi thoát được, trốn vào Nam, vay mượn tiền bạc, đổi tên thay họ tìm đường sang Nga, rồi Ba Lan, để lúc này cùng uống rượu với

ông đây.

Có lẽ, chưa tin hẳn lời cái gã Ba Lan này, nên hôm rồi, tôi gọi điện hỏi người bạn thời trung học, ở Sở công an Hà Nam. Dù làm bộ phận hành chính và đã về hưu, nhưng hắn vẫn nhớ khá rành rọt về vụ việc ở Lạc Nhuế (Làng Nhô). Tuy một vài chi tiết nhỏ hơi khác với lời kể của gã Balan, nhưng nhìn chung diễn biến và bản chất sự việc, con người hoàn toàn trùng khớp nhau.

Và lời kể thêm của ông bạn cựu cảnh sát này, đã cho tôi động lực đi tìm cuốn Kẻ Ám Sát Cánh Đồng, cũng như kịch bản Chuyện Làng Nhô để đọc. Tuy nhiên, tôi chỉ tìm thấy kịch bản Chuyện Làng Nhô của Phạm Ngọc Tiến. Và bìa cuốn kịch bản này in chung tên tác giả Nguyễn Quang Thiều và Phạm Ngọc Tiến.

Có thể nói, Chuyện Làng Nhô là kịch bản mang nặng tính chính trị tuyên truyền. Vụ việc và con người hoàn toàn trái ngược với sự thật những gì đã diễn ra ở làng Lạc Nhuế. Nếu người thủ lĩnh nông dân Trịnh Văn Khải ngoài đời trí thức, hiền lành hết lòng vì vợ con gia đình, làng xóm bao nhiêu, thì Trịnh Khả của Nguyễn Quang Thiều, Phạm Ngọc Tiến hiện lên như một lục lâm thảo khấu, ranh ma lừa lọc, đâm dĩa, đều cang bấy nhiêu. Và sự lưu manh, bi ối đê hèn của của những quan tham, với đám tay sai, côn đồ trong Chuyện Làng Nhô đã được hai ông văn nô, bồi bút này miêu tả hiện lương, xả thân cứu người, giúp dân một cách vô cùng dũng cảm.

Đã hơn một lần, nhà văn Võ Thị Hảo nói với tôi: Phim, truyện của những kẻ văn nô thiếu nhân cách này, không đáng để bình luận, phân tích. Tuy không cực đoan như chị, nhưng tôi cũng không đi vào cái hay dở nghệ thuật viết truyện, hay kịch bản phim của Ng. Quang Thiều, và Phạm Ngọc Tiến. Mà tôi chỉ đi sâu tìm hiểu mục đích, nguyên nhân nào họ phải úp mặt, xoay bút đứng về phía cường hào thống trị, đẩy những người nông dân cùng khổ đến đường cùng như vậy.

Theo nhà sách Phương Nam, nhà văn Nguyễn Quang Thiều đã về tận

nơi (tức làng Nhô) tìm hiểu sự việc, lấy tài liệu, gặp gỡ trò chuyện với những người thực trong biến cố đó, và anh soi chiếu nó bằng cái nhìn văn học.

Như vậy, có nghĩa Nguyễn Quang Thiều đã biết được sự thật những gì đã xảy ra ở Làng Nhô. Nhưng cái kính chiếu yêu của văn học này, làm ngòi bút Nguyễn Quang Thiều đảo ngược lại chăng?

Vâng! Dù có che đậy bằng những tiểu thuyết, sáng tạo văn học hay gì đi chăng nữa, trước sau nó cũng lộ nguyên hình sự dối trá, lưu manh trắng trợn nhất của kẻ cầm bút, dưới lăng kính méo mó dẫn dắt chỉ đường của Ban tuyên giáo, an ninh mật vụ và cả tiền bạc của những đám quan tham. Là một nhà văn còn một chút tự trọng có lẽ, không ai bán nhân phẩm, lương tâm của mình như vậy. Nhưng Nguyễn Quang Thiều xuất thân từ gia đình cảnh sát, và bản thân cũng là một an ninh được đào tạo cơ bản ở trong cũng như ngoài nước. Do vậy, Nguyễn Quang Thiều phải bảo vệ chế độ, bảo vệ con đường công danh cũng như miếng cơm manh áo của mình là lẽ đương nhiên thôi.

Phải nói thẳng, Chuyện Làng Nhô (Lạc Nhuế) xảy ra đã trên hai chục năm, khi chưa có FB, dân trí và internet chưa phát triển, sự lưu manh dối trá này ít nhiều mang lại hiệu quả. Còn vụ Đồng Tâm, Mỹ Đức Hà Nội hiện nay có cho ăn mật gấu, các thêm cái ghế Chủ tịch hội nhà văn, Nguyễn Quang Thiều và Phạm Ngọc Tiên cũng không dám viết Chuyện Làng Nhô thứ hai.

Trước đây, đôi khi tôi có đọc thơ của Nguyễn Quang Thiều, nhưng dường như ít có bài đọc trọn vẹn. Thơ Thiều thường rời rạc, tôi thui về ngữ nghĩa. Một thứ thơ méo mó, đọc không dễ hiểu. Hôm rồi được mời đến dự buổi âm nhạc và thi ca ở gần thành phố tôi cư ngụ, thấy có bác nhà thơ cộng đồng khá quen, lên đọc bài thơ “Lịch sử tám trăm Thổ Nhĩ Kỳ” của Nguyễn Quang Thiều rất hùng hồn. Chẳng biết, có ai hiểu gì hay không, nhưng khán phòng cứ vỗ tay âm ỉ, khi bài thơ kết thúc. Lát sau, nhìn thấy tôi, bác đến chào. Tôi hỏi, sao bác không

đọc thơ của mình, mà đọc thơ của Nguyễn Quang Thiều vậy. Bác cười bảo, đọc thơ của mình nhiều rồi, hôm nay thay đổi không khí chút. Tôi rút tờ giấy in bài thơ còn găm trên túi áo của bác ấy, hỏi, thế bác có hiểu bài thơ này không. Bác nhà thơ này lắc đầu: Thấy mọi người khen hay thì đọc vậy thôi.

Thành thật mà nói, Nguyễn Quang Thiều có tài năng viết báo, viết văn thông tấn như đàn anh Trung tướng an ninh Nguyễn Hữu Ước, hoặc những tản văn trải thật lòng mình về đất và con người. Còn những cuốn sách tuyên truyền dạng Kẻ Ám Sát Cảnh đồng dù có được công kênh, nhưng nó chỉ là những trang viết chết.

Và cũng như Phạm Ngọc Tiên đã bán linh hồn bằng thứ danh hão, Nguyễn Quang Thiều dù có ngoi lên giám đốc nhà xuất bản, hay Chủ tịch hội nhà văn đi chăng nữa, thì vết ô nhục Chuyện Làng Nhô không bao giờ rửa sạch. ■■■■■■■■■■

làng thuê xe lên trung ương gửi hồ sơ khiếu nại cán bộ địa phương tham nhũng.

Chính quyền dùng các trò bi ối để bịt miệng dân tố cáo tham nhũng

Huyện Kim Bảng bấy giờ nơi nào cũng vậy, quan các xã đều ăn cắp ruộng đất, đều giống xã ông Khải, quan huyện ăn chia nên đã tập trung bưng bít dân đi kiện, chúng đã dùng nhiều biện pháp bi ối để tấn công ông Khải và bà con: chúng bỏ độc vào giếng nước, ngay cả bể cá cảnh cũng bị chúng bỏ độc giết hại cá. Chúng bao vây làng ông Khải quanh ngày. Dân làng và ông lên Trung ương gửi đơn phải thuê 2 xe đi cùng hàng trăm dân để bảo vệ nhau và bảo vệ ông Khải.

Lũ quan tham huyện này đã bỏ tiền ra thuê công an, còn đồ để tìm mọi cách đàn áp dân, chúng còn thuê cả nhà văn, nhà báo về để viết, bôi nhọ ông và dân làng, dựng phim lên truyền hình trung ương bôi nhọ ông... bộ phim trên truyền hình nhà nước “Chuyện Làng Nhô” ra đời có

LẬT LẠI VỤ ÁN LÀNG NHÔ

.....Blog Bà Đám Xòe 10-03-2015.....

“Trịnh Khả” mà VTV hư cấu là ai ?

Ông tên thật là Trịnh Văn Khải quê tại Kim Bảng Hà Nam, từng tu nghiệp tại Nga về, làm giảng viên trường Đại học Hàng hải Hải phòng. Sau khi về hưu, ông được mời tham gia làm cán bộ địa chính tại xã, làng ông là làng Lạc Nhuế, xã Đồng Hóa, huyện Kim Bảng tỉnh Hà nam. Vì làm công tác địa chính nên ông nắm được chuyện xã giấu huyện về diện tích ruộng đất, xã giấu dân và cấp trên để cho đấu thầu đất đai, ruộng riêng rồi chia nhau nhiều năm rồi.

Vì vậy ông đã cùng nhân dân đấu tranh để làm rõ việc này. Cán bộ xã hoảng hốt trả thù, dùng mọi trò đe dọa để ngăn chặn, dân làng ông đã biết và cùng đoàn kết với ông, yêu cầu làm rõ việc cán bộ xã tham nhũng, chia chác của công.

Làng ông Khải có một cái chợ, ông đã cùng bà con lập ra một đội quản lý gọi là đội 447, thu vé và dành tiền để cho đại diện của dân

kịch bản được chuyển thể từ tiểu thuyết của nhà văn quê Hà Tây là Nguyễn Quang Thiều. Trong phim, VTV còn bịa đặt ra chuyện “Trịnh Khả dan díu với vợ liệt sỹ...” trong khi ông là một nhà giáo về hưu, vợ ông luôn cùng ông, cùng bà con bên cạnh đi đấu tranh, vạch mặt quan tham. Hành vi dâm tiện và bi ối của lũ nhà văn, truyền hình đã góp phần giết oan một công dân, một trí thức dám đứng ra cùng nhân dân chống tham nhũng từ những năm 1990 của thế kỷ trước.

Đỉnh điểm dẫn đến cơ để chính quyền Hà Nam bắt ông Khải như sau :

– Hai tên côn đồ được công an Kim Bảng thuê đột nhập vào làng ông trong đêm, khi ấy làng được dân chúng bảo vệ, canh gác rất cẩn thận và chỉ có đường vào độc đạo, khó vào làng. Hai tên này bị dân bắt và đánh chết một tên, tên còn lại khai ra do công an huyện thuê giết ông Khải, dân rất tức giận và đã đánh chết nốt tên đó cho dù ông

Khải hết lòng van xin, khuyên dân không làm những việc trái luật đó. Dân đánh chết hai tên côn đồ và tròng dây vào cổ, kéo khắp chợ khắp làng để cảnh cáo lũ côn đồ được công an bảo kê, đang tìm cách khủng bố dân.

Đó chính là cơ để hàng trăm lính cơ động tấn công vào làng, bắt ông Khải và hơn chục người dân đi. Chúng xử họ tội giết người, sáu người dân bị tù giam, ông Khải bị tử hình sau khi chúng áp cho tội cầm đầu ! Có hai người dân bị giết trong tù. Hai công an Kim Bảng tham gia đàn áp dân vụ đó sau đó có một sỹ quan bị đá đê chết, một bị bệnh nan y.

Con Trai ông Khải sau đó đi ra khu Đồng Văn thì bị côn đồ tông xe chết. Con gái ông giờ là chủ doanh nghiệp, vẫn âm ứ về cái chết oan ứ của cha và em mình.

(Bà Đàm Xòe ghi lại từ Làng Nhô tháng 3-2015, các cụ già, đảng viên trong làng trực tiếp kể lại, các bạn có thể về làng Nhô – làng Lạc Nhướ, xã Đồng Hóa, Kim Bảng hiện nay để hỏi lại dân chúng trong làng trong xã nếu muốn kiểm chứng.)

Tháng Ba 10, 2015

sợ người dân, chúng ta có Tự do” – (Thomas Jefferson).

VẤN ĐỀ ĐẤT ĐAI Ở VIỆT NAM: CÂU CHUYỆN CỦA MÁU & NƯỚC MẮT

Thảm cảnh cưỡng chế thu hồi đất đai, bồi thường rẻ mạt, xung đột đối kháng chết người, dân oan tha hương khiêu kiện... xảy ra trên đất nước mình gần hai mươi năm rồi. Nhiều vụ án rừng động, những tiếng súng đau thương đã vang lên đây đó, những địa danh liên quan tranh chấp đất đai hằn trong trí nhớ: Văn Giang, Tiên Lãng, Thái Bình, Dương Nội, Long An, Thủ Thiêm, Hà Tây, và rất nhiều nơi khác.

Nhu cầu tích tụ, thu hồi đất để làm dự án công nghiệp lớn, xây dựng cơ sở hạ tầng phục vụ phát triển đất nước là có thật. Nhưng nhu cầu được bồi hoàn tài sản thỏa đáng, hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp, thích nghi thay đổi môi trường sống bao đời... lại cũng hiển nhiên. Tiếc thay, 2 nhu cầu đều quan trọng ngang nhau này lại không được người có thẩm quyền & trách nhiệm nghiêm túc cân nhắc, giải quyết dung hòa đích đáng cả trong luật pháp lẫn cơ chế thực hiện.

Từ rất lâu, tôi đã nhận định: căn nguyên cho mọi điều oan trái trên là từ cái vòng kim cô có tên “sở hữu toàn dân” về đất đai nhưng lại do nhà nước làm đại diện chủ sở hữu.

Dù có sửa bao nhiêu cái hiến pháp như mới vừa làm với Hiến pháp 2013, hay có thay đổi bao nhiêu cái luật đất đai, từ Luật Đất Đai 1987, Luật Đất Đai 1993, Luật Đất Đai 2003, và mới nhất là Luật Đất Đai 2013 mà không công nhận sở hữu tư nhân về đất đai bên cạnh các loại hình sở hữu khác (lưu ý: vẫn tồn tại hình thức sở hữu nhà nước hoặc sở hữu toàn dân đối với đất rừng, biển, đảo chẳng hạn), không để giá đất được vận hành theo đúng cơ chế thị trường mà vẫn do nhà nước nắm quyền định đoạt giá đất hằng năm như trước kia hay 5 năm một lần như luật mới, cùng với luật trưng thu trưng mua minh bạch, thì xung đột tất yếu vẫn xảy ra, sẽ luôn có chống đối từ phía người dân mỗi khi có giải tỏa thu hồi đất, khiêu kiện đông người liên quan đến đất đai sẽ không bao giờ hết, dân oan Mai Xuân Thưởng sẽ vẫn là hình ảnh buồn nản quen thuộc ở Hà Nội, máu vẫn đổ xuống và mạng người mất đi không thể tránh khỏi. Bế tắc vẫn hoàn bế tắc!

Dù Luật đất đai của Việt Nam quy định “khi thu hồi đất, Nhà nước bồi thường sát giá thị trường” nghe có vẻ người nông dân có thể mua lại được quỹ đất tương đương về giá trị so với số đất mình bị lấy, nhưng thử hỏi đã có nơi nào bồi thường đúng giá, và mấy ai có thể dùng tiền bồi thường để mua lại được đất tương đương? “Giá thị trường” đúng nghĩa đã bao giờ thật sự được tôn trọng?

Vì sao? Vì cái gốc vấn đề nằm ở Hình Thức Sở Hữu! Những ngôn từ mỹ miều trong Chương VI – Thu Hồi Đất, Trưng Dụng Đất, Bồi Thường, Hỗ Trợ, Tái Định Cư – Luật Đất Đai 2013 vẫn không che đi được gốc của căn bệnh có căn nguyên đến từ hình thức sở hữu đất đai (Luật đất đai – Chương VI: THU HỒI ĐẤT, TRƯNG DỤNG ĐẤT, BỒI THƯỜNG, HỖ TRỢ, TÁI ĐỊNH CƯ

Thử nhìn xem trên thế giới còn bao nhiêu quốc gia giữ cái hình

Khi bắt công thành pháp luật, chống đối trở thành nhiệm vụ**FB Tèo Ngu Khìn 16-04-2017**.....

“Khi bắt công trở thành pháp luật, chống đối trở thành nhiệm vụ” (If a law is unjust, a man is not only right to disobey it, he is obligated to do so) (Thomas Jefferson).

“Khi con người mất quyền tự do ngôn luận để cất lên tiếng nói bất bình thì chúng ta như những bầy cừ ngu xuẩn bị dẫn đến lò sát sinh” – (George Washington).

“Khi bị phủ nhận quyền sống một cuộc đời đáng sống, con người không còn cách nào khác ngoài việc trở thành người sống ngoài vòng pháp luật”. (When a man is denied the right to live the life he believes in, he has no choice but to become an outlaw). – (Nelson Mandela).

“Khi người dân sợ chính phủ, chúng ta có Độc tài; Khi chính phủ

Điều đau lòng là hiện tượng câu kết lũng đoạn giữa doanh nghiệp, giữa những chủ dự án độc ác với quan chức biến chất tham nhũng nhằm thu hồi đất vô tội vạ, đền bù rẻ mạt gần như cướp trắng, xem nhẹ hay thậm chí gạt bỏ chuyện cân đo đong đếm những hậu quả hậu di dời, đẩy thiệt hại về số đông dân chúng mất đất nhưng cô thế... không phải là hãn hữu. Giải tỏa tràn lan, giải tỏa bừa bãi, xâm phạm các quyền tự do cơ bản của người dân, mất nhà mất cửa, mất hết ruộng vườn, mất công ăn việc làm, cuộc sống khó khăn, người mất đất lâm vào cảnh bần cùng, làng mạc không còn, dân phần uất chế độ... là sự thật đơng đau trên đất nước mình hôm nay.

thức sở hữu quái lạ về đất đai này? Ngoài một số nước theo ý thức hệ cộng sản như Trung Quốc, Bắc Triều Tiên, Lào, Cuba... thì còn nước nào nữa không?

Đã đến lúc chế độ này phải dừng cầm đối mặt sự thật mà chữa trị tận gốc căn bệnh về đất đai hòng an dân và cứu lấy đất nước. Đừng để sai lầm cải cách ruộng đất ở miền bắc 1953-1956 lại tiếp tục tái hiện trong hiện tại dưới một hình thái mới, theo quy trình ngược lại, trên quy mô lớn hơn: cả nước!

Tiếp tục xâm phạm quyền sở hữu đất đai, xâm phạm nhà cửa, mồ mả, ruộng vườn, xâm phạm quyền cư trú ổn định, quyền lao động để kiếm sống của người dân chính là chính quyền đang tiếp tục gây xáo trộn đời sống dân chúng, tiếp tục phá nát nền móng xã hội. Như thế, chính quyền chỉ đang làm sâu sắc thêm hố căm thù giữa nhân dân và mình.

Việc dám giải quyết triệt để vấn đề nóng bỏng này bằng việc công nhận sở hữu tư nhân về đất đai như là giải pháp triệt để để phát triển bền vững không những giúp giảm thiểu căng thẳng xã hội đang chực chờ biến thành bạo động, xả xú páp cho quả bóng giận dữ bị nén lâu ngày của dân chúng chỉ đợi châm ngòi nổ, cũng là phương cách tự cứu lấy sinh mệnh chính trị của chế độ vậy.

Anh Ba Sàm

GUỒN QUAY CƯỚP ĐẤT VÀ SỰ KIẾN ĐỒNG TÂM

(Trích Nguyễn Vũ Bình)

Ban đầu, người ta còn lập dự án, thông qua dự án và tiến hành các thủ tục tối thiểu. Càng về sau, những vấn đề về thủ tục càng bị bỏ qua, không cần biểu diễn nữa, và làm một cách trắng trợn. Rất nhiều nơi hiện nay, khi thu hồi đất xong, nhà cầm quyền xây dựng hạ tầng qua loa như đường đi, hệ thống điện... rồi phân lô bán nền ngay.

Khốn nạn nhất là có nhiều nơi, những hộ dân bị thu hồi đất có thể mua ngay lại đất của nhà mình với giá gấp nhiều lần giá nhà nước đền bù thu hồi đất. Ví dụ, ở phường Dương Nội, quận Hà Đông, Hà Nội nhà cầm quyền thu hồi đất với giá 201.600 đồng/1m² có thể bán ngay cho chủ nhà với giá 35 triệu đồng/1m².

"Đất quốc phòng" để bảo vệ Tổ quốc hay "Đất làm ăn" để bảo vệ sự nghiệp làm giàu của quân đội và quan chức

..... Vũ Đông Hà 19-04-2017.....

Trong vụ cướp đất của dân tại Đồng Tâm - Mỹ Đức, nhà cầm quyền Hà Nội cũng như tuyên giáo đảng vẫn một mực rêu rao rằng 46ha thuộc xã Đồng Tâm là "đất quốc phòng" được giao cho Tập đoàn Viễn thông Quân đội (Viettel) sử dụng cho "công trình quốc phòng A1", dựa vào Quyết định số 551/ QĐ-TM ban hành vào ngày 27-3-2015.

Thực sự nó có phải là "công trình quốc phòng A1"? (và cho đến bây giờ không ai biết chính xác nội dung của công trình A1 này!)

Nhìn lại những diễn tiến:

Vào ngày 4-6-2016, Nguyễn Đức Chung, Chủ tịch UBND Hà Nội đã ký kết biên bản hợp tác giữa UBND Hà Nội với Viettel để đẩy mạnh phát triển viễn thông và ứng dụng công nghệ thông tin giai đoạn 2016-2020 (1).

Việc ký kết này là một phần của Hội nghị "Hà Nội 2016 - Hợp tác Đầu tư và Phát triển" với sự tham dự của Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, Bí thư Hà Nội Hoàng Trung Hải, Phó chủ tịch QH Phùng Quốc Hiển, Phó thủ tướng Chính phủ Vũ Đức Đam. Trong số những "nhà đầu tư" là Tập đoàn Bưu chính viễn thông VN (VNPT), Viettel, Tổng Công ty Viễn thông MobiFone và Tổng công ty Điện lực thành phố Hà Nội (EVN Hà Nội).

Tổng mức đầu tư được ký kết là 3.500 tỷ đồng (hơn 153 triệu USD) để đầu tư vào việc xây dựng các công trình ngầm cho hệ thống đường dây viễn thông và đường dây điện lực cho địa bàn Hà Nội. Trong "phi vụ" làm ăn này, VNPT, Mobi Fone và EVN Hà Nội chỉ là những đối tác phụ. Viettel mới là chính.

Do đó, riêng với Viettel thì Nguyễn Đức Chung đã ký "Bản ghi nhớ hợp tác đầu tư" để phối hợp phát triển viễn thông, ứng dụng công nghệ thông tin và xây dựng "Thành phố thông minh". Số tiền đầu tư lên đến 22.000 tỷ đồng (gần 1 tỉ USD). Trong bản ghi nhớ này, Ng. Đức Chung đã cam kết "tạo điều kiện, hỗ trợ các thủ tục hành chính để Tập đoàn Viettel đầu tư xây dựng và phát triển cơ sở hạ tầng viễn thông, sản xuất kinh doanh trên địa bàn Tp Hà Nội." (2)

Dựa vào những dữ kiện trên chúng ta có thể thấy ngay thông tin của các quan chức Hà Nội vào ngày 18-04 là một sự láo khoét: "Dự án A1 là dự án lớn, có ý nghĩa đặc biệt quan trọng về quốc phòng, an ninh của quân đội và đất nước." (3)

Nội dung bản ký kết trên là bằng chứng hùng hồn nhất cho cái gọi là "công trình quốc phòng A1", thực chất là 1 bình phong, 1 trò lừa đảo, mị dân để che giấu mưu đồ dùng quân đội và mục tiêu quốc phòng để các quan chức hợp tác làm ăn và làm giàu.

Trong biên bản ký kết đặc biệt có phần "Hỗ trợ trong công tác giải phóng mặt bằng, tạo điều kiện về quỹ đất và các thủ tục hành chính để Tập đoàn Viettel triển khai các dự án đầu tư phát triển trên địa bàn thành phố Hà Nội... Trước mắt, tháo gỡ khó khăn trong việc giải phóng mặt bằng tại huyện Mỹ Đức để xây dựng nhà máy sản xuất" (2)

Do đó, chính Nguyễn Đức Chung và các quan chức Hà Nội đã tiếp tay với Viettel để lập "quỹ đất", lên phương án "giải phóng mặt bằng" Đồng Tâm để quân đội có đất mà bám cho chuyện làm giàu và các quan tham có phần ăn chia từ dự án 1 tỷ đôla.

Câu hỏi kế được đặt ra là bản chất của việc "giải phóng mặt bằng": đây là đất của quân đội bị người dân chiếm và bây giờ nhà cầm quyền phải giải phóng giành lại? hay đây là đất của dân và UBND Hà Nội muốn cướp để giao cho Viettel làm ăn?

Theo thông tin báo lề đảng (4):

- Năm 1980, Thủ tướng giao Bộ Quốc phòng xây dựng sân bay Miếu Môn trên địa bàn các xã: Mỹ Lương, Trần Phú, Đồng Lạc (Chương Mỹ) và Đồng Tâm (Mỹ Đức).

- Tháng 10-2014, Bộ Quốc phòng giao cho Quân chủng Phòng không không quân tiếp tục sử dụng làm vị trí đóng quân cho Lữ đoàn 28 (đất quốc phòng) với các mốc giới không thay đổi. Bộ Quốc phòng đã thu hồi 50,03 ha đất do Quân chủng Phòng không không quân quản lý cho Viettel tiếp nhận quản lý, sử dụng vào công trình quốc phòng A1 (trong đó gồm 46 ha đất thuộc xã Đồng Tâm).

Dĩ nhiên, dưới cái loa của truyền thông lề đảng thì đương nhiên đó phải là đất của quân đội và người dân đã... chiếm đóng đất của Bộ Quốc phòng. Nhưng chúng ta thử đọc 1 đoạn văn trên báo lề đảng:

"Đặc biệt, UBND huyện đã thành lập 5 tổ công tác liên ngành xuống tuyên truyền, vận động tới từng hộ dân theo phương châm "3 cùng".

Tuy nhiên, khi các tổ công tác của huyện Mỹ Đức đến nhà từng người dân xã Đồng Tâm để vận động, tuyên

truyền, triển khai các chủ trương chính sách của chính quyền địa phương, số công dân khiếu kiện tại đây đã không tham gia ký và vận động người dân không ký vào văn bản cam kết không xâm lấn đất quốc phòng."

Nếu người dân là những kẻ chiếm cứ đất thì tại sao một hệ thống cai trị độc tài, một guồng máy công an trị hùng hậu phải xuống tận nơi để tuyên truyền, vận động những kẻ cướp đất trả lại đất? Và làm thế nào mà người dân có thể tùy tiện cấm sào, chiếm đất đang được Quân chủng Phòng không không quân quản lý?

Tại sao lại có cái gọi là "văn bản cam kết không xâm lấn đất quốc phòng"? Rõ ràng là đất của dân, các quan đến "giải phóng" và ôm chầm lấy mảnh đất muốn ăn cướp và đặt tên cho nó là "đất quốc phòng". Sau đó người dân tranh đấu giành lại hoặc nhất định bám giữ nên mới có chuyện bạo quyền đi thuyết phục kẻ thế cô. Thế mới có chuyện vận động, thuyết phục để ký "bản cam kết không xâm lấn đất". Trên đời này làm gì có chuyện một miếng đất đang nằm trơ ra đó, người dân không phải là chủ đất, mà nhà nước lại đi vòng vòng kêu gọi người dân ký cam kết rằng: "tôi sẽ không vào chiếm miếng đất đó"! Do đó, kết luận không thể chối cãi: đất là đất của dân và đang bị đám cường hào ác bá đến cướp.

Nhưng hành vi cướp đất của dân không phải là điều tồi tệ duy nhất của tập đoàn cai trị. Điều xảo trá và dơ bẩn của tuyên giáo, UBND Hà Nội lẫn Viettel là đã vẽ ra hình ảnh: Đảng và nhà nước đang thực hiện "công trình quốc phòng A1" nhằm bảo vệ tổ quốc và người dân Đồng Tâm là những kẻ phản động đang chống đối, ngăn cản, chiếm đất... không cho đảng và nhà nước thực hiện "sứ mạng, mục tiêu cao cả" này. Đây là chiêu trò đã từng được sử dụng khi các quan chức muốn "giải phóng" đất của các giáo xứ, của dân cho mục tiêu "công viên", "xây dựng môi trường lành mạnh" hay "công ích chung cho xã hội"... Từ đó âm mưu trét bùn vào mặt những cư dân bị cướp và đánh lừa dư luận.

Vì vậy, cho dù là đất của quân đội - theo tuyên truyền láo khoét của tuyên giáo đảng - thì từ sự láo khoét này chúng ta cũng có thể kết án rằng: Viettel và UBND Hà Nội đã chiếm dụng đất quân đội, không sử dụng cho mục tiêu an ninh quốc gia, bảo vệ tổ quốc mà cho mưu đồ làm giàu.

Kết luận:

Bản chất của vấn đề nằm ở con số 1 tỉ đôla. Đây là phi vụ làm giàu giữa Viettel và Nguyễn Đức Chung, đứng đằng sau là Nguyễn Xuân

Phúc, Hoàng Trung Hải cùng với các tướng lĩnh cộng sản không còn cầm súng chỉ còn biết cầm tiền. Nhìn thấy được bản chất của vấn đề chúng ta sẽ không ngây thơ để tin vào "thiện chí" của tập đoàn quan tham lẫn quân tham. Tập đoàn cai trị và chuyên nghề cướp bóc bằng nghị định và cơn an này chỉ buộc phải nhượng bộ khi người dân quyết tử trên mảnh đất của mình. Mọi ve vuốt, hứa hẹn của chúng chỉ là trò lừa đảo quen thuộc của đám con buôn bất chính.

Chú thích:

(1) <http://www.qdnd.vn/.../ubnd-tp-hanoi-ky-bien-ban-ghi-nho-voi...>

(2) <https://hanoi.gov.vn/.../ay-manh-phat-trien-vien-thong-va-ung...>

(3) <http://baochinhphu.vn/.../Vu-viec-tai-xa-Dong-Tam-.../303494.vgp>

(4) <http://tbdn.com.vn/Thong-tin-chinh-thuc-vu-gay-roi-o-My-Duc...>

Giải quyết tận gốc rễ vấn đề Đồng Tâm

—BBC pv Ls. Lê Công Định 22-04-2017—

LTS: Tiêu đề nguyên thủy "Đồng Tâm 'cần trung gian của xã hội dân sự'". Chúng tôi xin phép đổi lại.

Trả lời BBC về vụ việc ở Đồng Tâm (ĐT) đang thu hút sự chú ý của dư luận, Luật sư Lê Công Định từ thành phố HCM cho rằng cần tìm cách giải quyết tận gốc rễ và mời đại diện xã hội dân sự vào cuộc.

Trước câu hỏi đầu là vấn đề gốc rễ của xung đột ĐT, Mỹ Đức, Hà Nội và mức độ nghiêm trọng của nó thế nào, ông L. Công Định cho biết:

LS Lê Công Định: Vấn đề gốc rễ của vụ xung đột Đồng Tâm nằm ở quy định về quyền sở hữu đất đai trong Hiến pháp hiện hành, theo đó đất đai thuộc sở hữu toàn dân do nhà nước quản lý. Sở hữu toàn dân về tư liệu sản xuất nói chung và đất đai nói riêng là một quan niệm do Karl Marx đề xướng trong cách nhìn của ông về viễn cảnh một xã hội mới được xây dựng theo khuynh hướng xã hội chủ nghĩa.

Các đảng CS cầm quyền tại những nước chư hầu của Liên Xô trước đây đều du nhập quan niệm kinh tế-chính trị này vào hệ thống pháp lý của mình. Một quan niệm thuần túy chính trị về kinh tế được lồng ghép một cách cưỡng bức vào khung pháp lý về quyền sở hữu tài sản khiến tạo ra hệ lụy mà ngày nay

chúng ta đều thấy, đó là sự tước đoạt quyền tư hữu đất của nông dân dưới danh nghĩa lợi ích công cộng nhưng nhằm mục đích tư lợi.

Chính sách đất đai và câu chuyện Đồng Tâm

Khi bản dự thảo Hiến pháp 2013 được mang ra góp ý trong xã hội, nhiều ý kiến đề nghị phải loại bỏ hẳn quan niệm sở hữu toàn dân về đất đai để quay về bản chất pháp lý tự nhiên của quyền tư hữu tài sản, nhằm giúp tạo đà phát triển kinh tế, nhưng tiếc thay đã bị đảng Cộng sản Việt Nam thẳng thừng bác bỏ. Khi ấy tôi và nhiều người đã nhìn thấy hậu quả của sự cố chấp đó.

Phong trào Dân oan là một cảnh báo về bất ổn xã hội ngày càng lớn, và bây giờ phát triển thành một

cuộc xung đột hằn hoi giữa nông dân và nhà cầm quyền.

BBC: *Giải quyết vấn đề xung đột ĐT có dễ không? Ở góc độ pháp lý, bài toán cần giải là gì, cách giải tốt nhất theo ông là thế nào?*

LCD: Giải quyết xung đột ở ĐT không hề đơn giản, bởi nếu chỉ nhắm đến phần ngọn thì trước sau nhà cầm quyền cũng đạt được mục đích. Có hai phương thức để lựa chọn: một là dùng bạo lực trấn áp, hai là thuyết phục bằng đối thoại. Tất nhiên, ai cũng muốn một kết cuộc tốt đẹp nên phương thức đối thoại là giải pháp ôn hòa trước mắt. Tuy nhiên về lâu dài, vấn đề gốc rễ vẫn chưa được giải quyết.

Có thể tháo dỡ ngòi nổ tại ĐT không sớm thì muộn, nhưng ngòi nổ ở những nơi khác vẫn còn nguyên vẹn, chờ đến dịp lại bùng nổ 1 khi sở hữu toàn dân về đất đai chưa bị bãi bỏ... Giải pháp pháp lý mà tôi đề nghị đó là chấp nhận quyền tư hữu đất đai cách rộng rãi. Chỉ giữ lại quyền công hữu trong 1 số trường hợp như tập trung đất cho mục đích công cộng phục vụ lợi ích chung của mọi người, mục đích quốc phòng và an ninh quốc gia, và mục tiêu kinh tế có tính chất chiến lược.

BBC: *Bài toán pháp lý, xã hội mà luật sư vừa đề cập, nếu giải rồi*

ráo, thì có vướng gì không khi mở rộng ra toàn xã hội, cộng đồng, và đặc biệt là đi ngược lại quá khứ để lần ra gốc tích, nguyên do và tìm đòi thực thi trách nhiệm?

LCD: Để thực hiện giải pháp pháp lý mà tôi đề nghị, cần phải sửa đổi Hiến pháp liên quan đến quyền sở hữu đất đai. Sau đó tiến hành tư nhân hóa tài sản này. Tất cả cần có một lộ trình rõ ràng, chứ khg chỉ thảo luận suông.

Cần lưu ý, cho đến năm 1954 đất đai tại VN vừa thuộc tư hữu, vừa thuộc công hữu. Sở hữu tư nhân đất đai là điều bình thường trong hệ thống pháp lý của mọi quốc gia từ xưa đến nay, VN cũng không ngoại lệ. Chỉ đầu óc lệch lạc hoặc kém hiểu biết mới nghĩ ra hoặc suy diễn rằng tư nhân hóa đất đai sẽ khiến tạo nên những vùng tự trị nằm ngoài tầm kiểm soát của nhà nước.

BBC: Đảng cộng sản và chính quyền tự chống tham nhũng, tiêu cực và lũng đoạn liệu có khả thi không? Lấy vụ ĐT và nhiều vụ việc khác trong vài năm gần đây để xem xét, Luật sư có bình luận gì?

LCD: Lợi dụng quyền hạn cấp đất cho dự án kinh doanh để tham nhũng là nguyên nhân gây nên sự phẫn uất âm ỉ lâu năm trong dân chúng. Nhưng một chính thể độc tài thì không thể nào chống tham nhũng được... Do đó, tự họ đã tạo nên mầm mống chống đối chính mình từ trong dân chúng.

Tất nhiên, cách dễ dàng nhất là họ gán cho cái gọi là "các thế lực thù địch" kích động. Chẳng ai có thể kích động nếu người dân không oán giận nhà cầm quyền và nhà cầm quyền thực thi nhiệm vụ đúng luật.

BBC: Trở lại vụ ĐT, nếu có lời tư vấn cho tất cả các bên, cả dân lẫn chính quyền, những bên có quyền lợi, lợi ích liên quan, luật sư sẽ tư vấn thế nào và vì sao?

LCD: Riêng vụ ĐT, trước mắt hai bên cần đối thoại với sự trung gian của các tổ chức xã hội dân sự và các luật sư, vì quyền lợi đôi bên phải được tôn trọng và đáp ứng trên căn bản luật pháp. Trấn áp bằng bạo lực chỉ giúp chôn vùi uy tín chính trị của đảng cầm quyền nhanh chóng hơn mà thôi. ■■■■■■■■■■

ÔNG AN LẠI GIỜ GIỌNG CÔN ĐỒ

CTV Dân Làm Báo 22-04-2017

Sự việc xảy ra ở Đồng Tâm xuất phát từ việc nhà cầm quyền cưỡng chế đất của dân. Chỉ có 2 "đối tượng" đang làm nóng vùng thôn quê nhỏ bé này. Đó là người dân bị cướp đất và phía cầm quyền. Không ai khác. Thế nhưng, tuyên giáo côn an lại giờ giọng ngậm máu phun người rằng: Xã Đồng Tâm không để kẻ xấu "khuấy nước đục thả câu".

Ngay từ đầu, khi người dân đứng lên bảo vệ đất, bắt giữ 38 côn an thì kẻ xấu nào vào đó để "khuấy nước đục thả câu"?

Bài báo của "An Ninh Thủ Đô" đã viết:

"Đối tượng cơ hội, núp dưới cái gọi là chiêu bài "đứng về phía nhân dân", "đấu tranh cho dân chủ" đang sử dụng nhiều thủ đoạn, cũng như chúng từng dùng nhiều lần trước, để kiếm lợi nhiều hơn từ tình hình phức tạp ở thôn Hoàn, xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức. Càng khoét sâu mâu thuẫn giữa người dân với chính quyền, bọn chúng càng được lợi, càng có dịp để nhảy bổ vào đánh bóng hình ảnh cá nhân, tuyên truyền nói xấu chế độ, gây rối, phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân. Để thực hiện đến cùng âm mưu thâm độc, chúng đã và sẽ không từ một thủ đoạn xấu xa nào, gây phân tâm trong nội bộ nhân dân địa phương, cuốn theo những suy nghĩ tiêu cực, dẫn đến hành vi lệch chuẩn, dẫn tới vi phạm pháp luật. Các đối tượng cơ hội nhân danh "đứng về phía nhân dân", "đấu tranh cho dân chủ" cũng từng dùng thủ đoạn đó ở nơi này, nơi khác, khi người dân còn thiếu hiểu biết về pháp luật, thông tin chưa đầy đủ và mâu thuẫn đang nảy sinh trong quá trình giải quyết khiếu nại, tố cáo."

Vụ việc xảy ra tại Đồng Tâm đã tạo sự quan tâm của nhiều thành phần trong xã hội. Đó là tinh thần hỗ trợ, đùm bọc trong nghĩa đồng bào thay vì vô cảm với nhau. Chỉ có những tên cộng sản mới nhìn thái độ của người dân đối với nhau là "núp dưới chiêu bài", "kiếm lợi", "thủ đoạn"...

Khi chế độ làm điều sai trái thì người dân lên tiếng. Đúng đó là nói xấu vì chế độ nó xấu. Chế độ có ưu việt thì hãy mở diễn đàn công khai mà tranh luận, đối thoại thay vì chụp mũ người dân không đồng tình với những hành vi của mình.

Những người dân không phải ở Đồng Tâm đã đứng về phía nhân dân chứ không nhân danh gì cả, đã đấu

tranh cho dân chủ chứ không phải núp sau chiêu bài nào hết!

Đám tuyên giáo côn an này viết tiếp: "Song giọng lưỡi hằn học của một số ít đối tượng vô lương ấy không lừa được tất thảy mọi người, nhất là những người có lương tâm và hiểu biết. Không ai còn lạ gì cái cách mà bọn chúng cố khoét sâu vào những yếu kém trong công tác quản lý ở địa phương, vào những hành vi tiêu cực vốn chỉ của một số cá nhân nhưng lại quy kết, chụp mũ, suy diễn cho chính quyền các cấp, cốt sao chúng tạo ra mâu thuẫn lớn hơn, phức tạp hơn."

Những người dân lên tiếng phản ánh bản chất sai trái trong việc làm của nhà cầm quyền chính là làm theo tiếng gọi của lương tâm và hiểu biết. Mọi nhận định để là sáng tỏ "những yếu kém trong công tác quản lý ở địa phương, vào những hành vi tiêu cực". Những nhận định này đúng là không chỉ nhắm vào "một số cá nhân" và người dân sẵn sàng quy kết cho chính quyền các cấp vì hệ thống chính trị tại Việt Nam là một hệ thống độc tài toàn trị.

Đối với người dân Đồng Tâm, bài báo viết: "Dù vẫn lên án những khuyết điểm, yếu kém, buông lỏng quản lý của địa phương, nhưng bà con Đồng Tâm lúc này cần bình tĩnh phân biệt đúng - sai, hiểu ra lẽ phải, nghĩ đến tình làng nghĩa xóm, truyền thống quê hương bản quán, làm gương cho lớp trẻ, để không bị rơi vào bẫy lời kéo và kích động. Đã có nhiều tiếng nói chỉ thẳng ra âm mưu, thủ đoạn của các thế lực phản động, thù địch, để người dân nói chung tỉnh táo hiểu rõ bản chất sự việc hơn, cùng đồng thuận tháo gỡ những phức tạp đang diễn ra ở Đồng Tâm, nhất định không làm phức tạp thêm tình hình."

Chính vì những "những khuyết điểm, yếu kém, buông lỏng quản lý của địa phương" mà người dân Đồng Tâm vừa lên án. Chính vì "tình làng nghĩa xóm", vì "biết phân biệt đúng - sai", vì "truyền thống quê hương bản quán, làm gương cho lớp trẻ" mà người dân Đồng Tâm đã sát vai nhau đứng lên đấu tranh chống lại cường hào ác bá và quân cướp đất. Thế lực phản động nào chực sẵn ở Đồng Tâm để có âm mưu thủ đoạn bắt giữ những kẻ đàn áp dân? Người dân nào ngu muội không hiểu rõ bản chất sự việc khi họ là những nạn nhân trực tiếp, tại chỗ?

Côn an còn đem Hồ Chí Minh ra giảng rằng: "Chính quyền và nhân dân ở cùng một phía."

Dân là gốc. Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: "Nước ta là nước dân chủ. Bao nhiêu lợi ích đều vì dân". Quan tâm đảm bảo lợi ích chính đáng của nhân dân, trong đó một khía cạnh rất quan trọng là lắng nghe dân, đảm bảo quyền làm chủ của dân. Và để làm được điều ấy, không gì ngoài việc phải đảm bảo bộ máy chính quyền thực sự "dĩ công vi thượng", đảm bảo pháp luật được tôn trọng và ở vị trí tối cao."

Hãy nhìn hình ảnh một bên là người dân Đồng Tâm một bên là hình ảnh của những kẻ cai trị với khiên chắn, gậy gộc và chó săn để xem có phải "Chính quyền và nhân dân ở cùng một phía" hay không? Ai là kẻ đã lập ra guồng máy chính trị độc tôn, độc đảng, độc tài đối chọi hẳn với một thể chế dân chủ nếu không là Hồ Chí Minh? "Lợi ích chính đáng của nhân dân, trong đó một khía cạnh rất quan trọng là lắng nghe dân, đảm bảo quyền làm chủ của dân" nào khi đất của dân thì cưỡng chế để các quan chức Hà Nội và tập đoàn quân đội chỉ biết bám bờ là Viettel núp dưới danh nghĩa dự án quốc phòng nhưng thực tế là kinh doanh làm giàu?

Thông thường những bài báo của tuyên giáo đảng không đáng để đọc, phân tích, nhưng đôi khi cần phải vạch trần để thấy rõ những âm mưu của chúng đang từng bước được làm thành bài bản. Bài viết của "An Ninh Thủ Đô" làm lộ rõ "đường đi nước bước" của tập đoàn cai trị nếu chúng ta nhớ đến phát biểu của Nguyễn Đức Chung vào ngày 20-4, tại trụ sở huyện ủy huyện Mỹ Đức: "Gửi đến bà con Đồng Tâm là gần đây có một số đối tượng mà ngay trong xã cũng có 143 người từng có tiền án, tiền sự, nghiện hút ma túy hay mắc HIV. Vì vậy, đề nghị đại diện xã Đồng Tâm về tuyên truyền bà con giải thích và giám sát số con em mình không có những việc làm gây ảnh hưởng chung."

Chúng sẽ biến những người dân chất phác đang bảo vệ đất tại Đồng Tâm trở thành những "thế lực thù địch" từng có tiền án, tiền sự, nghiện hút ma túy hay mắc HIV!

22.04.2017

CTV Danlambao
Dân Làm Báo

Sau Đồng Tâm, 2 việc lớn nhất cần làm ngayBùi Tín 25-04-2017.....

Đồng Tâm là thắng lợi to lớn nổi bật của lòng dân không chịu bị đè nén hà hiếp, bóc lột. Bà con nông dân Đồng Tâm đã dạy cho lãnh đạo Cộng sản thế nào là lễ độ, là có lễ với dân, cũng đồng thời nêu gương sáng dũng cảm cho đồng bào, nhất là cho giai cấp nông dân.

Hai bên, chính quyền và nhân dân đều có thể rút ra nhiều bài học quý để vận dụng trong thời gian tới. Trước hết trách nhiệm thuộc về lãnh đạo. Vì bao nhiêu khiếu nại, trình bày không được giải quyết công bằng, triệt để. Thượng bất chính, hạ tắc loạn là thế. Nếu như cấp huyện và thành phố giải quyết các vấn đề tranh chấp một cách công tâm, đúng thời hạn theo như luật định, thì tình hình sẽ ổn. Mong rằng 45 ngày nữa, như đã hẹn, chính quyền thành phố sẽ giải quyết công bằng và trọn vẹn vụ việc tranh chấp này.

Một kinh nghiệm quý là giải quyết vụ này có sự tham gia tích cực của giới báo chí và giới luật gia cũng như của một số đại biểu Quốc hội. Báo chí lẽ phải im lặng thì có các mạng thông tin tự do, các blogger, Facebooker vào cuộc cùng vài nhà báo tuy thuộc lẽ phải đã tự mình phá rào vì lương tâm trong sáng (như cô Bảo Hà và cô Bạch Hoàn) do đó phá được sự bùng nổ thông tin của Tuyên giáo Đảng. Các đại biểu Quốc hội vốn do Đảng chọn dân bầu cũng nhận thức được trách nhiệm của mình để tự mình học tập rèn luyện trong thực tế. Một số luật sư có công tâm cũng tự mình lao vào nơi nóng bỏng để bênh vực công lý, lẽ phải.

Khi cô bí thư Đảng ủy xã Đồng Tâm, Nguyễn Thị Lan, đối thoại/đối kháng với Ủy viên Trung ương, Chủ tịch kiêm phó Bí thư Thành ủy Hà Nội, Nguyễn Đức Chung, về chuyện cụ Lê Đình Kinh, đảng viên kỳ cựu (60 tuổi Đảng) bị công an đánh trọng thương thì hình ảnh của đảng cầm quyền phân hóa, đối chọi thù oán nhau không thể che giấu được nữa.

Vụ Đồng Tâm nổi lên 2 vấn đề cấp bách về chiến lược, về đường

lối chính sách mà Bộ Chính trị, Hội nghị Trung ương V sắp tới không thể bỏ qua.

– Một là phải thảo luận kỹ để đi đến hủy bỏ sớm nhất cái quan niệm quái đản "Đất đai là thuộc sở hữu của toàn dân do Nhà Nước thay mặt thống nhất quản lý", vì nhiều nhà luật học đã chỉ ra rằng toàn dân không phải là một "pháp nhân" theo luật định. "Toàn dân" không có căn cước, tên, tuổi, ngày sinh tháng đẻ, nghề nghiệp, nơi cư trú, để có thể đứng trước tòa án, để có thể đi kiện hay bị phạt tù. Cái toàn dân chỉ là bung xung để Nhà nước của Đảng, để Đảng viên có chức có quyền ăn cướp đất của nông dân một cách bừa bãi rộng khắp. Trên thế giới có nơi nào có quan niệm xằng bậy như thế? Đảng đã cướp đất, cướp công khai phá của bao đời cha ông tổ tiên dân ta. Toàn dân, nông dân không hề có ý kiến về phương châm phi lý do Đảng áp đặt này. Đây là phạm tội diệt chủng đối với nông dân mà Đảng từng ca ngợi là có công lớn nhất về người và của cho chiến tranh bảo vệ tổ quốc. Đảng Cộng sản đã phản bội và phạm tội ác lớn, sau tội ác trong Cải cách Ruộng đất, giết 170.000 địa chủ, mà phần lớn là trung nông yêu nước.

– Hai là, lãnh đạo đảng Cộng sản phải thảo luận kỹ để đi đến tuyệt đối cấm Quân đội Nhân dân và Công an Nhân dân nhúng tay vào việc kinh doanh, làm kinh tế.

Về vấn đề này, họ chỉ cần tham khảo học tập ông anh đảng Cộng sản Trung Quốc. Vì vụ Đồng Tâm lỗi thì rắc rối to chỉ vì lòng tham vô hạn của nhóm tướng tá trong Tổng công ty Viettel – TCT Viễn thông Quân đội, chuyên kinh doanh về bưu chính viễn thông và công nghệ thông tin, mà Tổng Giám đốc là Thiếu tướng Nguyễn Mạnh Hùng, cánh tay của đại tướng nguyên Bộ trưởng Quốc phòng, Phùng Quang Thanh, đã về vườn.

Từ nội bộ Viettel cho biết, tướng Hùng đã cam kết với Bí thư Thành ủy Hà Nội, Hoàng Trung Hải, sẽ bỏ tiền xây dựng "chính quyền điện tử"

mẫu mực, trang bị kỹ thuật số hiện đại nhất cho Thủ đô để trở thành "thành phố thông minh" đầu tiên ở châu Á, còn hứa hẹn xây dựng cho Hà Nội nhiều cơ sở hạ tầng lớn.

Đất Đồng Tâm được Viettel chọn để xây dựng cơ sở lớn của mình trên đất thủ đô. Viettel trở nên tập đoàn viễn thông đồ sộ nhất, có Viện Nghiên cứu Phát triển Viettel, lại có Học viện Viettel, có cả Công ty Bất động sản Viettel, Trung tâm Thể thao Viettel, Công ty Truyền hình Viettel, Công ty Mạng lưới Viettel. Tướng Nguyễn Mạnh Hùng được coi là tướng ty phú đồ giàu sang nhất quân đội, do được kiêm chức phó Chủ tịch Hội đồng Quản trị Ngân hàng Quân đội là ngân hàng mạnh nhất vì lấy vốn chính từ Ngân sách Quốc phòng. Các Bộ trưởng Thông tin-Truyền thông trước đây đều phàn nàn sự lộng hành của Viettel lấn át, tranh giành dịch vụ béo bở của Cục Viễn thông, của Tổng Công ty Bưu điện Việt Nam thuộc Bộ này, lấy thế của Đảng và quân đội, lấy danh nghĩa bịp "quốc phòng" để dấn chân, lấn át, bóp chết ngành Bưu điện và ngành Viễn thông vốn do chính phủ quản lý.

Nhưng Bộ trưởng Thông tin-Truyền thông hiện nay, Trương Minh Tuấn, lại ăn chia nhân nhượng với Viettel. Tại Quốc hội đã có đại biểu yêu cầu cần nghiêm cấm các đơn vị Quân đội như Viettel làm kinh tế, sai với chức năng cơ bản là giữ nước, bảo vệ tổ quốc, rất tai hại.

Đảng CS Trung Quốc từ 14 năm nay đã nghiêm cấm tuyệt đối các đơn vị Quân Giải phóng làm kinh tế, kinh doanh; giải thể ngân hàng quân đội, sau khi xử vụ tham nhũng cực lớn, phó Đô đốc Vương Thủ Nghiệp bị tử hình, Tổng cục trưởng Tỉnh báo, tướng Cơ Thắng Đức, bị 15 năm tù, Trung tướng Cốc Tuấn San, Tổng cục Hậu cần, bị tù chung thân vì làm dịch vụ vận chuyển hàng cấm, kinh doanh nhà đất, ngân hàng bằng ngân sách quốc phòng.

Theo Thời Báo Hoa Nam, nghị quyết Bộ Chính trị ở Bắc Kinh chỉ rõ quân đội làm kinh tế có lỗi đến đâu cũng tệ hại, kích thích tướng tá ham mê tiền của, chạy theo lợi

nhuận vô hạn, hưởng lạc, súng trong tay sẽ lỏng lẻo khi cần bảo vệ tổ quốc, sẽ có lúc dùng bắn nhau và bắn vào dân, phản bội quân đội và đất nước, ngược chức năng cơ bản.

Sau vụ Đồng Tâm, Bộ Chính trị, nhất là TBT Nguyễn Phú Trọng, CT Trần Đại Quang, TT Nguyễn Xuân Phúc và bà Kim Ngân cùng chính phủ, quốc hội rất nên tập trung sức giải quyết tận gốc vấn đề "sở hữu đất đai của toàn dân" vô lý, ngạo ngược, và vấn đề "cho phép hay cấm quân đội kinh doanh, làm kinh tế," vì gốc gác của vụ Đồng Tâm là từ 2 sai lầm chiến lược cực kỳ tệ hại này quyền xoắn vào nhau. ♦♦♦♦

Hậu Đồng Tâm và rúc gồi dư luận viênPhạm Chí Dũng 24-04-2017.....

Một bầu không khí tui nhục rúc gồi bất thường phủ trùm trên phần lớn các trang mạng dư luận viên và báo đảng, sau khi Chủ tịch Hà Nội Nguyễn Đức Chung chính thức ký tên và điểm chỉ vào bản cam kết lịch sử ngày 22 tháng Tư năm 2017 tại "làng kháng chiến" Đồng Tâm.

Tâm trạng và tâm lý thất vọng nơi giới dư luận viên có thể nhà báo lẫn nặc danh là hoàn toàn có thể "thông cảm" được đến từng chân tơ kẽ tóc.

Trước đó, còn hung hãn và tàn bạo hơn cả những kênh truyền thông của chính ngành công an, các dư luận viên đa phần nặc danh đã thổi bùng một chiến dịch công kích, lăng mạ, xúc phạm nhân phẩm và quy chụp chính trị hết sức nặng nề đối với toàn bộ 6 ngàn người dân Đồng Tâm. Một lần nữa tương tự nhiều lần trong quá khứ xa và gần, những điều luật hình sự 258 (lợi dụng quyền tự do dân chủ...), 88 (tuyên truyền chống nhà nước), 79 (âm mưu lật đổ chính quyền) lại được ném lên các diễn đàn dư luận viên theo cách "nhắm thẳng quân thù mà bắn". Một lần nữa, tương tự với chiến dịch tấn công chửi bới và chụp mũ chính trị đối với các giáo xứ miền Trung trong đợt phản kháng Formosa, các dư luận viên ăn lương của đảng chỉ nghiêng răng muốn biến người dân Đồng Tâm

thành một thế lực cần được chính quyền dùng chuyên chính vô sản để thẳng tay tiêu diệt.

Nhưng xét cho cùng, bối cảnh chính trị - xã hội giờ đây đã khác xa, khác rất xa hai cuộc "khởi nghĩa" bị đàn áp ở Thọ Ngọc, Thanh Hóa năm 1989 và Quỳnh Phụ, Thái Bình năm 1997. Thậm chí đã khác hẳn so với tình hình còn một ít điều kiện thuận lợi để chính quyền Hải Phòng đàn áp gia đình Đoàn Văn Vươn vào năm 2012. Dòng nước đã cuốn đi quá khứ và đương nhiên lịch sử chính trị của đảng cầm quyền không thể nằm ở mãi một chỗ.

Lịch sử sắp sang trang. Tất cả

đang biến động, biến động dữ dội.

Rốt cuộc, đã không hiện hình một lực lượng quân đội nào dám tấn công vào xã Đồng Tâm, cho dù lợi ích của cái gọi là "dự án A1" tại khu vực này là quá thiết thân với Tập đoàn Viễn thông quân đội (Viettel) cùng cấp chủ quản là Bộ Quốc phòng.

Lại càng không một chút bóng dáng công an mang nặng truyền thống lấy thịt đè người tấn công vào làng, sau vụ cả một trung đội cảnh sát cơ động bị người dân bắt giữ.

Vào những ngày bi kịch Đồng Tâm dần lên đến cao trào, những dư luận viên hiếu chiến và hỗn xược nhất đã luôn hóng hót thông tin và chủ trương của "trên", mong đợi tín hiệu "đánh" hơn hẳn "đàm". Không có gì phải đối thoại, đối thoại sẽ tạo tiền lệ xấu, quyền lực trong tay mà không biết dùng vào lúc này thì còn khi nào, bắt bỏ tù mẹ chúng nó đi...

Nhưng chưa bao giờ trong lịch sử từ khi ra đời đến nay, giới dư luận viên của đảng lại phải chịu một thảm trạng ê chề bởi nạn suy nhược và ô danh quyền lực như thế. Rốt cuộc, đã không một lãnh đạo chớp bu nào - từ Tổng bí thư Trọng, Bộ trưởng quốc phòng Ngô Xuân Lịch, Bộ trưởng công an Tô Lâm, đến Bí thư Hà Nội Hoàng Trung Hải dám liều mình quyết định về phương án "đánh". Thậm chí trong suốt thời

gian xảy ra cuộc khủng hoảng Đồng Tâm, đã không có bất kỳ một nhân vật nào trong Bộ Chính trị đảng “đến với dân”. Tất cả cứ như chui cả xuống đất...

Toàn bộ nền chính trị Việt Nam đương thời chỉ còn cảnh sắc chợ chiều của ai người đó giữ, thân ai người đó lo.

Trong hoàn cảnh mất dạng lãnh đạo ấy, giới dư luận viên còn có thể làm gì khác ngoài chuyện kêu gào nhưng lại ẩn nấp danh tính thật kỹ?

Đề sau khi Chủ tịch Chung “con” - người duy nhất bị “đẩy” ra đề “đàm” - phải ký và điểm chỉ vào “hòa ước lịch sử” với người Đồng Tâm, nhiệm vụ rơi rớt còn lại của dư luận viên chỉ là cố mua bút làm sao để người đọc hiểu rằng các cảnh sát cơ động đã rất kèm chế, tự nguyện để bị dân bắt giữ chứ không đàn áp dân; người dân Đồng Tâm đã biết ăn năn hối cải và chính quyền đã đại lượng khoan hồng; rằng bản cam kết với Đồng Tâm cho thấy một chính quyền thực sự “của dân, do dân và vì dân”...

Nhưng chưa phải hết, và còn lâu mới hết. Ý chí phục thù nhân dân sau cái tát khiến tê liệt thần kinh tuyên giáo vẫn còn sôi sục trong não trạng dư luận viên và giới công an trị. Lại đang bắt đầu luận điệu “ông Chung không đủ thẩm quyền cam kết không truy cứu hình sự đối với toàn thể nhân dân Đồng Tâm”. Thậm chí đang manh nha những lời đe dọa từ giới dư luận viên và có thể cho rằng phía sau đó là một số quan chức: “cứ để mọi chuyện êm vài tháng rồi sẽ bắt hết chúng nó...”

Vụ Đồng Tâm thúc đẩy một trong những cuộc chiến đấu cơ bản của nhân dân là không để cho đảng Cộng sản chiếm đoạt vật chất của Đất nước (bên cạnh việc chiếm đoạt tinh thần của Nhân dân) để đoạt chiếm hoàn toàn quyền lực.

Đầu trần, tay không, lão nông trừ bạo

Lê Thiên 24-04-2017

(LTS: Trong bài viết có nhiều hình ảnh minh họa và giải thích. Vì lý do kỹ thuật, bản báo không thể đăng các hình đó, vốn đã phổ biến rộng rãi trên mạng. Chúng tôi chỉ xin phép sửa lại câu văn ở những chỗ tác giả yêu cầu xem hình. Mong tác giả và độc giả thông cảm)

Vào thế kỷ thứ 13, đời Nhà Trần, nước ta có vị anh hùng dân tộc Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn (1228-1300) ba lần anh dũng đánh dẹp quân Nguyên-Mông xâm lược nước ta. Chúng ta cũng không quên Đức Trần Hưng Đạo là vị anh hùng mà Hồ Chí Minh đã từng ngạo mạn hạ thấp giá trị xuống hàng thứ yếu so với chính Hồ khi họ Hồ trích thượng “bác anh hùng, tôi cũng anh hùng” trong một bài vịnh so sánh đầy xác xược!

Để đời đời báỉ phục và ghi ơn vị anh hùng dân tộc, ngoài việc lập đền thờ, người dân Việt Nam còn dựng tượng Đức Trần Hưng Đạo nhiều nơi, nổi bật là bức tượng Đức Trần uy nghi trở về phía trước như nhắc lại tuyên ngôn của Lý Thường Kiệt cảnh cáo giặc bắc vào thời trước Nhà Trần gần hai thế kỷ (1077):

Sông núi nước Nam, vua Nam coi,
Rành rành định phận tại sách trời.
Cớ sao lũ giặc sang xâm phạm?
Chúng bay sẽ bị đánh tơi bời.

Bất chợt, tôi liên tưởng tới hình ảnh người hùng đương thời tên Lê Đình Kinh đang chỉ tay về phía trước! Lão nông Lê Đình Kinh 82 tuổi, người dân thôn Hoàn, xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, thành phố Hà Nội, vốn hiền hòa nhưng cũng không kém cương nghị!

Cái chỉ tay của lão nông Lê Đình Kinh thật ra chỉ giới hạn trong phạm vi một thôn xã, còn xa sách với cái chỉ tay bảo vệ biên cương oai phong lẫm liệt của Đức Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn. Nhưng chính cái chỉ tay của ông già nông thôn họ Lê ấy đang làm nên lịch sử của quyền tự hữu đất đai cũng như quyền sống và quyền tự do dân chủ trong sinh hoạt chính trị của người dân. Cái chỉ tay nhẹ nhàng mà uy dũng của ông Kinh đã gây cho ông “gãy xương đùi” rồi bị lôi vào tù cùng với 8 nông dân khác cũng thôn Hoàn, xã Đồng Tâm (15-4-2017)! Nhà cầm quyền CS VN tưởng đâu làm như vậy là có thể vô hiệu hóa dễ dàng cuộc đấu tranh của người dân xã Đồng Tâm! Nào ngờ, như một phản xạ tự vệ, cũng ngay trong 15-4-2017, người dân xã Đồng

Tâm đồng loạt, đồng tâm vùng dậy hốt tron gần 40 cảnh sát cơ động đang dương oai điệu võ đàn áp dân lành! Những “người hùng” của lực lượng cơ động “hùng mạnh” ấy bắt ngờ lạng lẽ cúi đầu phủ phục trước một nhóm nhỏ những nông dân xưa nay vốn nổi tiếng hiền hòa và trung thành với đảng!

Lần đầu tiên, người ta được dịp tận mắt chiêm ngưỡng cái cảnh “nhân dân làm chủ” thật sự ở Đồng Tâm, hiên ngang sai khiến đám “đầy tớ của nhân dân”, bảo ngồi là ngồi, bảo đứng là đứng, “bất chân trần phải chân trần. Cho cao lương mới được phần cao lương”. Sự thật đám “con tin” này được nhân dân Đồng Tâm cho ăn ngon, ngủ khỏe, chứ không phải chỉ ăn no, ngủ yên.

Nhà Văn hóa của xã Đồng Tâm giờ đây đóng đúng vai trò của nó là nơi dạy bài học “văn hóa làm người” cho đám thảo khấu vô văn hóa! Không còn nữa những bộ mặt hung dữ hắc ám tác oai tác quái với dân lành. Giờ đây sao mà họ ngoan ngoãn thế? Gục mặt cúi đầu ngồi bệt trên sàn nhà, khoanh tay, bó gối, rằm rắp làm theo mọi điều nhân dân truyền bảo! Lần đầu tiên khẩu hiệu “Nhân dân làm chủ” được áp dụng đúng nghĩa, để “đầy tớ nhân dân” vâng lời chủ mình!

Một hình ảnh nữa không phải chỉ là hiện tượng “xưa nay hiếm” mà còn là điều “xưa nay chưa hề thấy” trên đất nước CHXHCN Việt Nam.

Một ủy viên tuyên giáo đảng, tên Đặng Văn Cảnh, mặt tươi như hoa, tay cầm vi âm, khiêm nhường “cám ơn nhân dân tận tình chăm sóc suốt mấy ngày đêm!” Phải chăng vì nhờ nằm trên nền nhà văn hóa, được nhân dân tận tình săn sóc từng bữa ăn ngon miệng và no đầy, viên tuyên giáo đảng nghiệm ra văn hóa làm dân, làm người, được nhân dân săn sóc, nên bày tỏ ơn sâu nghĩa nặng.

Chúng ta lại cùng xem tám hình những chàng trai trẻ vừa được nhân dân tha về, vui tươi hơn hờ đứng sau một sĩ quan hết mực “khiêm nhu” chấp tay khom lưng cúi đầu sát đất cảm tạ và tạ lỗi với nhân dân bao dung rộng lượng với đám quân trẻ người non dạ! Tám hình này được ghi nhận: “Trung đoàn phó Trung đoàn Cảnh sát cơ động Phạm Văn Trung chấp tay, cúi đầu nhiều lần hướng về phía nhiều người dân đứng xem.” (22/4/2017).

Tám hình trên đây cho thấy gì? Họ là những người “chiến sĩ cảnh sát cơ động” ấy sao? Áo quần đồng phục hẳn hoi, nhưng sao lại chân trần? Tủ binh chiến tranh hay tù phản động, tù bạo loạn, tù cướp giật?... Không! Đó là đám thảo khấu đang tự thú? Bày tỏ lòng biết ơn đối với nhân dân đây, chứ không phải với Bác và Đảng đâu! Ấy! Chỉ mới năm ngày đêm thôi mà người dân Đồng Tâm đã “cải tạo” thành công cái “tư tưởng sỏi đá” của đám trẻ đã từng bị nhồi sọ coi dân là cỏ rác, nếu không là kẻ thù! Một lối “cải tạo” đầy tính nhân văn, đầy tình người, chứ không như lối đối xử hằn học trịch thượng, miệt thị, áp đảo!

Trước áp lực của chính nhân dân Đồng Tâm, của một số luật sư và đại biểu Quốc hội CSVN, sau mấy lần tìm cách lẩn tránh đối thoại với dân, cuối cùng ông Nguyễn Đức Chung với tư cách Chủ tịch UBND TP Hà Nội đã phải đích thân đến xã Đồng Tâm, để trực diện với nhân dân, nói chuyện phải trái và nhận trách nhiệm... hầu bảo lãnh 19 con tin được cho về với đơn vị! Ông Chung đã phải chấp nhận giải pháp bút sa gà chết! Tự tay ông viết xuống “Bản cam kết,” gồm ba điều, được ba đại biểu QHCSVN cùng ký tên xác nhận chứng kiến: Đỗ Văn Đương, Lưu Bình Nhưỡng và Dương Trung Quốc!

Riêng điều cam kết thứ hai của ông Chung trên Bản Cam Kết đến nay truyền thông trong nước vẫn chưa hết tranh cãi! Thế nào là “không truy cứu trách nhiệm hình sự đối với toàn thể nhân dân Đồng Tâm?” Quyền hạn và trách nhiệm của ông Chung có cho phép ông ta giẫm lên luật pháp, giẫm lên thẩm quyền tư pháp? Bài báo “Tính pháp lý bản cam kết của Chủ tịch Nguyễn Đức Chung với xã Đồng Tâm” trên tờ Việt Báo của CSVN ngày 24-4-2017 đã nêu lên vấn đề và trưng dẫn lời của luật sư Tô Năng Như, nhằm bênh vực ông Chung rằng: “Ở nước ta tổ chức bộ máy nhà nước theo nguyên tắc tập quyền, mọi quyền lực đều do Đảng lãnh đạo. Chúng ta cần nhớ Chủ tịch thành phố bao giờ cũng là phó bí thư thành ủy. Trong khi Viện trưởng Viện Kiểm sát và Giám đốc Công An Thành phố chỉ là Ủy viên ban Thường vụ Thành ủy, tức chức nhỏ hơn phó bí thư. Trong khi đó Thành ủy Hà Nội đã họp và giao ông Chung toàn quyền xử lý.”

Ông Tô Năng Như xác quyết: “Về mặt đảng ông Nguyễn Đức Chung có toàn quyền chỉ đạo CA, viện kiểm sát không điều tra truy tố các hành vi xảy ra tại Đồng Tâm.” Rồi ông Như kết luận: “Sự linh hoạt ở thể chế chính trị

của chúng ta chính là như vậy.”

Vâng! “Sự linh hoạt ở thể chế chính trị... Cộng sản” tại Đồng Tâm vừa rồi quả đã mang lại thắng lợi cho người dân Đồng Tâm ở vào thời điểm ông Chung đến Đồng Tâm. Nhưng nhân danh “linh hoạt”, người ta có thể tùy tiện và ngang nhiên gây cho người dân bao khốn đốn thông qua các vụ bắt oan, án oan, tù oan, chết oan... do bởi “Việt Nam có cả một rừng luật, nhưng lại chỉ xài luật rừng”! Nhân danh “linh hoạt”, người ta có quyền tùy tiện hôm nay giải thích thế này, ngày mai lý giải kiểu khác! Nhân danh “linh hoạt”, người ta tha hồ áp dụng luật “phù hợp với hoàn cảnh thực tế.” Mà cái gọi là “hoàn cảnh thực tế” thì lại nằm ở trong sự suy diễn chủ quan của nhà cầm quyền, rồi từ đó nhà cầm quyền “linh hoạt” sử dụng luật... rừng!

Điều đáng ngạc nhiên là ông Tô Năng Như vừa ca tụng “sự linh hoạt ở thể chế chính trị” Cộng sản, thì lập tức ông tỏ ra hoài nghi, nêu lên câu hỏi “vậy còn rủi ro pháp lý nào với bà con nhân dân xã Đồng Tâm hay không?” Ông Như tự trả lời kiểu hàng hai, hàng ba rằng “trên thực tế thì không, nhưng về lý thuyết thì vẫn còn có khả năng rủi ro đó là nếu có ai đó có thẩm quyền lớn hơn ông Chung chèn chữ... hoặc nhiều lý do khác như: tội phạm đã hoàn thành, xử lý để làm gương tránh tạo tiền lệ... Khi đó pháp luật lại được dẫn giải theo cách khác.” Rồi bỗng nhiên ông Như chối bỏ lập luận của chính ông bên trên: “Tuy nhiên điều đó chắc chắn không xảy ra trong bối cảnh đất nước ta đang cần ổn định để phát triển.”

Ồi! “Bối cảnh đất nước ta đang cần ổn định để phát triển!” Đó có phải là lý do để mặc kệ cầm quyền tự tung tự tác, tùy tiện bảo một hành vi nào đó có tội là có tội hay sao? Ông Như sống ở Việt Nam. Ông là luật sư, nếu là luật sư hành nghề chân chính, ít ra ông cũng đã tiếp cận với một số dân oan trong nước. Thế ông thấy gì và nghĩ gì về số phận của những dân oan bị án oan hủy hoại từ tinh thần đến thể xác và cả cuộc sống của người dân khi người dân bị ông nhà nước nhân danh “đất nước ta cần ổn định để phát triển” để mà hà hiếp, khép tội?

Vì vậy, nhân dân Đồng Tâm cũng như nhân dân cả nước hãy luôn hết sức cảnh giác về sự lật lọng của nhà cầm quyền CSVN trong mọi trường hợp!

Đặc biệt riêng với Đồng Tâm, để lưu dấu biến cố lịch sử (15-22-4-2017) về tinh thần “đồng tâm” của nhân dân Đồng Tâm một lòng một ý

bảo vệ quyền sống của mình, có lẽ nhân dân Đồng Tâm nên tạo một không gian riêng biệt trong Nhà Văn Hóa xã, trưng bày tất cả những hình ảnh của biến cố đã qua, tạo thành một khu lưu niệm, bên trên nên đặt một bức tượng lão nông Lê Đình Kinh trở tay về phía trước, dưới chân bức tượng là bức họa lớn Bản Cam kết của Chủ tịch UBND Thành phố Hà Nội Nguyễn Đức Chung.

Cam đoan khu di tích ấy sẽ thu hút hàng loạt khách đến viếng, và mọi người Việt Nam sẽ học được ở đó bài học từ nhân dân Đồng Tâm về cách thức đối phó với bạo quyền, bất kể bạo quyền ấy gian ngoa tới đâu, xảo quyệt tới đâu và độc ác với dân tới mức nào!

Nơi đó – Nhà Văn hóa xã Đồng Tâm cũng sẽ là nơi phát lên lời cảnh cáo nhà cầm quyền CSVN rằng đừng hòng nhân danh và cậy thế đảng trị mà bóp chết tiếng nói người dân, cướp đoạt quyền tư hữu đất đai, quyền sinh sống, các quyền tự do chính đáng của người dân, như quyền tự do sinh hoạt tôn giáo, tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do đi lại, tự do bày tỏ tư tưởng...!

Dân Làm Báo

BẢN CAM KẾT CỦA NGUYỄN ĐỨC CHUNG.

(viết tay mực xanh trên giấy vở học trò)

*Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc
Bản cam kết*

Tôi Nguyễn Đức Chung, Chủ tịch UBND Thành phố Hà Nội. Xin cam kết như sau:

1- *Trực tiếp kiểm tra đoàn thanh tra, chỉ đạo sát sao làm đúng sự thực khách quan và đúng pháp luật. Khu vực đất Đồng Tâm rõ ràng đâu là đất quốc phòng, đâu là đất nông nghiệp. Không mập mờ. Đảm bảo đúng quyền lợi cho nhân dân Đồng Tâm theo quy định của pháp luật.*

2- *Không truy cứu trách nhiệm hình sự đối với Toàn thể Nhân dân xã Đồng Tâm.*

3- *Cam kết chỉ đạo điều tra xác minh việc bắt và gây thương tích cho Cụ Lê Đình Kinh, xử lý nghiêm theo quy định của pháp luật.*

Ngày 22 tháng 4-2017

Chủ tịch UBND T.P.

(ký tên)

Nguyễn Đức Chung.

Người chứng kiến:

Ls Hoàng V. Hương (ký tên)

Lưu Bình Nhưỡng (ký tên)

Dương Trung Quốc (ký tên)

Đỗ Văn Đương (ký tên)

Người Cộng sản có biết hối hận không?

Nguyễn Xuân Nghĩa 16-04-2017

Câu trả lời là không. Người của chính quyền cộng sản đã có vài lần nói ra lời xin lỗi. Nhưng chỉ với mục đích để được xí xoá. Dù cũng biết sử dụng câu “xin lỗi” của người văn minh, nhưng hối hận về việc làm sai trái, phi đạo đức và vi phạm pháp luật của cán bộ chính quyền cộng sản vẫn còn là điều xa lạ. Do đặc trưng của Fb, chỉ xin đơn cử:

Người đứng đầu quốc gia dài gần hết đời là Hồ Chí Minh. Ông ta ra lệnh làm cuộc cải cách ruộng đất, cướp đất của địa chủ để ban ơn cho người không đất, một hình thức “của người phúc ta” giết hại hàng vạn nông dân vô tội. Kết thúc cuộc cải cách ruộng đất, người ta thấy trước đại chúng và truyền thông của đảng ông, HCM khóc và rút khăn lau nước mắt. Hàng chục triệu người nhẹ dạ, cả tin và dễ xúc động cũng rớt nước mắt theo.

Các hành vi của ông ta có thể hiện sự hối hận không? Không! Bằng chứng là ông ta vẫn cho rằng cải cách ruộng đất là “cuộc cách mạng long trời lở đất” và sau đó ông ta liếp tục cướp đất và tài sản của nông dân giao, gom vào hợp tác xã. Ông ta chết đi để lại một lớp đàn em, con cháu tiếp tục cướp đất của nông dân bán cho các chủ đầu tư người nước ngoài và bản địa; khiến quốc gia “hình thành và phát triển” một tầng lớp xã hội tạm gọi là “dân oan” ngày nay.

Tuy nhiên các vụ xâm chiếm đất đai của nông dân sau này không nên gán với vụ việc cải cách ruộng đất trước đó mà đổ hết tội lỗi cho cá nhân HCM. Bản chất của CS là ăn cướp: Ăn cướp chính trị, ăn cướp xã hội, ăn cướp nhân cách... đất đai chỉ là một mồi trong số đó. Nhưng ta hãy quay lại chuyện họ có hối hận không.

Năm 1986, khi chính trị, kinh tế xã hội quốc gia chạm đáy khủng hoảng (thực ra ở ta không có quy chuẩn đến đâu mới là đáy. Nó là túi ba gang), ông tổng bí thư Nguyễn Văn Linh, thay mặt đảng nói ra lời xin lỗi nhân dân và cảnh báo đảng qua câu: “Đổi mới hay là chết”,

“cởi trói cho văn nghệ sỹ”, “dân chủ cho nhân dân”... Giống như nghe được câu xin lỗi của ông HCM dăm chục năm trước, nhiều người nghĩ đảng đã biết hối hận. Nhưng 50 năm trôi qua, ta vẫn thấy đảng xiết chặt các vòng kim cô lên đầu nhân dân xã hội, vẫn gài dậm chân tại chỗ từ kinh tế đến chính trị; không kể những mặt tồi tệ hơn như chủ quyền quốc gia, môi trường sống. Thử hỏi đảng hối hận chỗ nào?

Ai không biết tham nhũng là đại nạn quốc gia đang gánh chịu. Chỉ những người có quyền chức mới có cơ hội tham nhũng, mà quyền chức to nhỏ đều rơi vào tay cán bộ cộng sản. Các quan chức tham nhũng bị lộ ai cũng có lời xin lỗi. Nhưng hối hận thì chắc chắn là không. Nếu có, họ đã để lại cho những người đi sau tấm gương phòng tránh. Nhưng ta thấy họ có đi tù, mất chức thì những người đi sau vẫn học theo họ, đua nhau tham nhũng. Ông đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng còn cảnh báo người nào chống tham nhũng; “đập chuột phải nghĩ bể bình”. Nếu ông ta biết hối hận vì để cho tay chân làm bậy, ông ta đã chống tham nhũng đến cùng.

Gần đây, sau vụ Formosa xả thải làm chết biển 4 tỉnh miền Trung, ta lại thấy các cán bộ của đảng có liên đới thừa nhận sai sót ở các khâu cấp phép và quản lý. Tạm coi thừa nhận thay cho lời xin lỗi. Nhưng từ xin lỗi đến hối hận là một quãng đường dài vô tận. Chẳng ai trong số này hối hận cả. Không ai chịu từ chức. Họ đổ tội cho nhau. Đảng giết thịt đ/c võ Kim Cự chỉ để tế thần dư luận; không phải biểu thị tinh thần hối hận. Nếu biết hối hận, họ đã chia tiền đền bù nhận từ Formosa cho người bị thiệt hại nhanh chóng và ... hết, đâu có giữ lại phần lớn (khiến người ta nghi ngờ muốn được ăn chia), rồi khi Formosa tiếp tục xả thải không qua xử lý ra biển, họ đã chiếu theo nguyện vọng của dân, đuổi nó đi.

Cũng gần đây, đầu tháng 4 này khi bà con ngư dân Lộc Hà-Hà Tĩnh đang phấn uất vì chưa nhận

được tiền đền bù, hoặc nhận chưa đủ, thì gặp phải hành vi cán bộ công an đánh dân, bắn súng trấn áp dân, nên dân tập trung tại trụ sở UBND huyện phản đối. Có vẻ như cán bộ chính quyền thấy sai, đã viết giấy cam kết sẽ đối thoại với dân. Ai cũng nghĩ chuyện vậy là xong. Chính quyền đã nhận ra lỗi. Nhưng ngay sau đó là lệnh khởi tố “gây rối trật tự công cộng, phá hoại tài sản...” nhằm vào người dân mà mới vài ngày trước, ông chủ tịch đại diện cho chính quyền còn mở mồm ra hứa với họ đủ điều. Thêm vụ này cho ta biết chính quyền không hề hối hận.

Hôm qua nông dân xã Đồng Tâm – Mỹ Đức – Hà Nội quật khởi đấu tranh chống chính quyền cướp đất ruộng của họ để giao cho công ty nhà nước Viettel. Hơn 20 CSCĐ tham gia đàn áp nông dân theo lệnh của chính quyền bị nông dân chống trả, bắt giữ, tẩm xăng vào người, dọa đốt nếu nông dân tiếp tục bị khủng bố. Một vài người trong số những CSCĐ này có vẻ đã nói lời xin lỗi qua các biện minh “phải nghe lệnh cấp trên”. Nhưng trong thâm tâm họ có hối hận vì hành vi đàn áp cuộc đấu tranh bảo vệ sự sống của nông dân Đồng Tâm không? Tôi nghĩ là không. Họ đang ăn lương để làm theo mệnh lệnh. Khi cấp trên không hối hận thì họ không được phép hối hận. Lời xin lỗi tức thời chỉ nhằm “tai qua nạn khỏi” cho nhanh mà thôi!

Qua các ví dụ trên, ta lại nhớ đến câu bất hủ của ông cựu tổng thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu: “Đừng nghe CS nói, hãy nhìn CS làm”.

30/04/1975 – 30/04/2017
42 năm xâm lăng Việt Nam
Cộng Hòa. Cộng sản chỉ
làm các việc: Tước đoạt
mọi quyền con người. Vơ
vét tài nguyên Quốc gia.
Cướp bóc của cải dân
lành. Kháng kiệt tan hoang
đất nước. Khiến dân rời bỏ
Tổ quốc. Thả lòng Quê
hương cho Tàu. Chuẩn bị
chạy ra ngoại quốc.

Sông Lở Núi Trọc

Người dân Việt Nam sống bằng gì ?

.....*Văn Quang* 25-04-2017.....

Trước hết xin nói về tình trạng khôn khổ của người dân miền Trung, vụ Formosa Hà Tĩnh, để xảy ra hậu quả nghiêm trọng còn chưa xong. Nay lại đến tình trạng khai thác cát quá mức, gây ra nhiều nỗi khổ cho người dân. Trong nhiều năm vừa qua, các tỉnh miền Trung hình ảnh những xóm làng bị che khuất bởi các con tàu án ngữ hút cát suốt ngày đêm đã trở nên “chuyện thường ngày ở huyện”.

Ông nói có, bà nói không.

Một lãnh đạo Cục Đường thủy nội địa (Bộ Giao thông Vận tải) nói có một điểm khác biệt giữa Bộ Giao thông Vận tải và tỉnh Bắc Ninh.

Cục Đường thủy nội địa khảo sát trên sông Cầu có 11 điểm cạn nhưng Bắc Ninh khẳng định không có điểm cạn nào. Bắc Ninh lại cho rằng việc nạo vét, thông luồng đường thủy nội địa trên sông là không cần thiết vì khảo sát của các ban, ngành và tỉnh cho thấy đã đáp ứng điều kiện. Cục Đường thủy nội địa vẫn ngang nhiên cố tình chấp thuận dự án để nạo vét lòng sông mặc kệ cho dân cầu cứu. Vì thế cảnh này mới thường xuyên xảy ra.

Chính quyền bảo kê cho cát tặc khai thác lậu.

Ở xã Châu Thành, huyện Quỳnh Hợp, tỉnh Nghệ An, ngày 9-3, xảy ra tai nạn vỡ hồ chứa bùn thải quặng thiếc của Xí nghiệp Thiếc Suối Bắc (Công ty Kim loại màu Nghệ Tĩnh), bùn thải chảy vào ao hồ khiến cá chết hàng loạt, nhiều diện tích đất nông nghiệp bị bồi lấp. Theo Cục Kỹ thuật an toàn môi trường công nghiệp, Bộ Công thương, công ty xây hồ chứa bùn thải không đúng thiết kế mà chỉ đắp bằng đất, không gia cố. Trước đó đã từng xảy ra nhiều lần vỡ bờ, tràn hồ ở nhiều địa phương do đơn vị khai thác khoáng sản thiếu biện pháp an toàn. Không chỉ gây thiệt hại dân sinh mà các hóa chất còn thấm thấu, hòa trong nguồn nước, ảnh hưởng môi trường...

Bị “cát tặc” ngang nhiên khai

thác kiểu tận thu, nhiều chân dê hươu, bờ sông sạt lở nhưng khắc phục lại cực kỳ tốn kém. Lấy tiền đâu ra mà sửa chữa? Lại lấy tiền và công sức của dân thôi. Chứ nhà nước nợ đầm đìa lấy tiền đâu mà sửa?

Theo những người dân địa phương, đơn vị đứng ra tổ chức và thu tiền của hàng chục chiếc tàu chở cát là công ty Trọng Cường đóng tại thành phố Bắc Ninh. Nhìn hoạt động khai thác cát lậu diễn ra công khai cả ngày lẫn đêm, người dân địa phương không thể không đặt câu hỏi: phải chăng những đối tượng khai thác cát lậu này đã được chính quyền bảo kê.

Theo ước tính, với số lượng khoảng 20-30 tàu khai thác cát cả ngày và đêm như hiện nay, mỗi ngày công ty Trọng Cường ước thu về từ 700 triệu - 1 tỷ đồng. Các quan ăn no, ở nhà lầu, thăng dân vui mình trong dòng nước lạnh, sống dờ chết dờ không cần biết. Đó là cách “đôi phó hữu hiệu” của các quan hiện nay.

Rừng cũng bị tàn sát nặng nề.

Biển đã bị đầu độc, rừng cũng bị tàn sát nặng nề. Ai tàn sát rừng? Lâm tặc không thể ngang nhiên chui vào rừng chặt cây gỗ âm âm suốt ngày đêm và chuyển ra thành phố an toàn nếu không có các cơ quan chức năng che chắn bảo kê.

Chuyện không chỉ xảy ra ở một nơi mà ở nhiều tỉnh khác nhau. Chỉ lấy vài chứng cứ gần đây có thể chứng minh thảm họa này là có thật và do chính các anh vừa có nhiệm vụ canh gác rừng vừa là lâm tặc. Từ bao năm nay, rừng ở VN đã “chảy máu” nhiều rồi. Dân đã mất biết mất biết bao nhiêu tài nguyên của đất nước không thể thống kê đo đếm hết được.

Hai vụ phá rừng gần đây điển hình nhất ở Quảng Nam và Điện Biên.

1- Vụ phá rừng ở tỉnh Quảng Nam

Cơ quan chức năng phát giác bãi

tập trung hơn 280 phách gỗ pơ mu nằm gần trạm biên phòng cửa khẩu Nam Giang (thuộc đồn biên phòng cửa khẩu Nam Giang).

Đây là vụ vi phạm nghiêm trọng quy định về khai thác, quản lý, bảo vệ rừng, vi phạm các hành vi bị nghiêm cấm trong khu vực biên giới.

Tỉnh ủy Quảng Nam đã ra thông báo số 83 về kết quả kiểm tra, thi hành kỷ luật liên quan đến vụ việc khai thác gỗ pơ mu trái phép và vận chuyển, cất giấu gỗ không có giấy tờ hợp pháp tại khu vực biên giới cửa khẩu Nam Giang (thuộc xã La Dê, huyện Nam Giang).

** Bốn ông cán bộ biên phòng có trách nhiệm canh rừng lại phá rừng*

UBKT tỉnh ủy Quảng Nam cho biết: Chi bộ 3 (Trạm kiểm soát cửa khẩu Nam Giang) và đảng ủy đồn biên phòng cửa khẩu Nam Giang là các tổ chức đảng lãnh đạo đơn vị thực hiện nhiệm vụ biên phòng và quản lý, bảo vệ khu vực biên giới cửa khẩu, nhưng đã buông lỏng vai trò lãnh đạo, chỉ đạo, tổ chức thực hiện nhiệm vụ chính trị của đơn vị. Thực hiện không đầy đủ chức năng, nhiệm vụ, quyền hành của ngành về công tác biên phòng, biên giới và phối hợp quản lý, bảo vệ rừng để xảy ra vụ khai thác trái phép 60 cây gỗ pơ mu.

Không kịp thời phát hiện việc vận chuyển, cất giấu 758 phách, tám lóng gỗ tròn với khối lượng 54,426 m³ và một số gỗ dổi không có giấy tờ hợp pháp ngay tại khu vực cửa khẩu và gần trạm kiểm soát thuộc địa bàn đồn biên phòng, trạm kiểm soát có trách nhiệm tuần tra, kiểm soát, quản lý.

Kiểu nói “thực hiện không đầy đủ chức năng, nhiệm vụ” chỉ là cách nói cho nhẹ bót tội ăn cướp tài sản của dân của nước mà thôi. Ai cũng biết các ông quan ở VN thuộc ngành nào thì ăn xén, ăn ăn cắp ở ngành đó. Từ anh cảnh sát khu vực đến quản lý thị trường nhỏ ở nông thôn hay ở các khu phố đều có quyền sinh sát trong tay. Lên đến các quan ở các cơ quan lớn anh nào cũng chỉ làm le vớ được miếng nào ngon thì cứ nhét vào túi. Huống chi mấy ông cán công coi rừng trong

tuốt nơi xa xôi tha hồ ăn cắp gỗ rừng mang đi bán, chẳng mấy lúc mà thành tỷ phú. Thậm chí ngang nhiên để gỗ lậu ngay trong trụ sở của kiểm lâm.

Hạt kiểm lâm rừng phòng hộ nam Sông Bung liên tiếp phát hiện hàng trăm phách gỗ pơ mu cất giấu sát trạm biên phòng cửa khẩu Nam Giang và trong khuôn viên Chi cục Hải quan Cửa khẩu Nam Giang.

*** Ai ăn cắp gỗ?**

- Chính ông Chi cục trưởng chi cục hải quan cửa khẩu Nam Giang đứng đầu bọn trộm cướp này đã bị đình chỉ công tác. Phó chủ tịch UBND tỉnh Quảng Nam Lê Trí Thanh cùng đoàn công tác vào hiện trường và yêu cầu lập ban chuyên án. Số gỗ pơ mu thu được có hơn 590 phách với khối lượng hơn 44,3 m3.

- Người thứ hai là Trung úy Dương Văn Hoàng (đội trưởng đội kiểm tra, giám sát Trạm kiểm soát cửa khẩu Nam Giang).

- Người thứ ba là Thiếu tá Đỗ Hoàn Minh (chính trị viên đồn biên phòng cửa khẩu Nam Giang).

- Người thứ tư là Thượng úy Nguyễn Thế Nhân (phó bí thư chi bộ 3, phó trạm trưởng trạm kiểm soát cửa khẩu Nam Giang).

*** Nhận gỗ tặng trái phép**

Chưa hết, Lê Trung Thịnh (chi cục trưởng chi cục hải quan cửa khẩu Nam Giang) đã nhận của người lao động trong chi cục mua, tặng và cất giữ 7,776 m3 gỗ không có đủ hồ sơ hợp pháp theo quy định của pháp luật về quản lý lâm sản, về hàng hóa xuất nhập khẩu; vi phạm quy định của Chính phủ và của ngành về nhận quà tặng.

Cùng với cục trưởng Lê Trung Thịnh còn có ông Đỗ Tuấn (bí thư chi bộ, giám đốc ban quản lý - hạt trưởng hạt kiểm lâm rừng phòng hộ nam Sông Bung) và ông Ông Hồ Thanh Hiệp (phó hạt trưởng hạt kiểm lâm rừng phòng hộ nam Sông Bung). Cả ba ông này chỉ bị yêu cầu kiểm điểm rút kinh nghiệm thôi. Nhóm lâm tặc có sự dung túng của lực lượng chức năng, tổ chức rất chặt chẽ từ khâu khai thác, vận chuyển, đến đưa qua Lào tập kết chờ hợp thức hóa thủ tục rồi tuần

trở lại Việt Nam tiêu thụ với giá cao. Kiểm điểm và rút cái sợi dây kinh nghiệm dài vô tận rồi cứ việc tiếp tục hành nghề ăn cướp và tha hồ mang về quê xây biệt phủ, rùng rình với cái gia tài đồ sộ trước mặt lũ dân đen.

2- Tại tỉnh Điện Biên phá rừng pơ mu trong khu bảo tồn thiên nhiên

Kết quả ban đầu xác định, có 4 đối tượng trực tiếp vào rừng khai thác gỗ pơ mu, trong đó Vi Văn Hoài (SN 1989, ở bản Hủa Mương, xã Hạnh Dịch, huyện Quế Phong) khai thác 6,22m m3 gỗ pơ mu, đủ khối lượng để khởi tố Hình sự tội danh "Vi phạm các quy định về khai thác và bảo vệ rừng". Bị can Hoài được cho tại ngoại và cấm đi ra khỏi nơi cư trú.

3 đối tượng còn lại là Lô Văn Báo (SN 1990); Lô Văn Phong (SN 1986) và Vi Văn Hải (SN 1993) sẽ bị... xử phạt hành chính.

*** Giám đốc trung tâm y tế huyện cũng dùng xe biển xanh chở gỗ lậu**

Hai ông "lãnh đạo" cao nhất Trung tâm y tế huyện Tuyên Hoá (Quảng Bình) thừa nhận dùng xe biển xanh của đơn vị chở 4 khúc gỗ Hương Giáng không giấy tờ. Đó là ông Cao Sỹ Phụng (giám đốc trung tâm y tế huyện Tuyên Hóa) và ông Phạm Công Thành (phó giám đốc) thừa nhận, vào cuối tháng 3 đã dùng xe công biển kiểm soát Quảng Bình đi chở 4 gốc gỗ Hương Giáng, trọng lượng 60 kg không giấy tờ.

Hai người này cãi côi rằng mua 4 gốc gỗ của người dân thôn Đồng Giang, xã Đồng Hoá. Nhưng sự việc bị đã bị người dân ghi hình khi các cán bộ của Trung tâm y tế huyện trả tiền và bốc gỗ lên xe.

Ông Cao Sỹ Phụng gửi văn bản báo cáo lên cấp trên lại đổ cho cấp dưới. Ông cho rằng không có việc dùng xe công của đơn vị để chở gỗ lậu, và chủ sở hữu 4 gốc gỗ là nhân viên dưới quyền.

Bạn đọc đã thấy toàn những ông quan to đứng đầu một ngành ăn cướp thì người dân chịu sao nổi. Đến khi mọi hàng động tàn nhẫn đó được phơi bày thì cũng chỉ bị "rút kinh nghiệm" hoặc cùng lắm là khiển trách thôi. Pháp luật mất tích

rồi.

Vì thế người dân phải chịu trăm lần cực khổ cay đắng. Chỉ lấy một địa phương nhỏ thôi cũng đủ nói lên tình trạng này.

Đà Nẵng tái diễn tình trạng cá chết trên đồng ruộng.

Người dân xã Điện Tiến, thị xã Điện Bàn đang la làng vì cá bắt đầu chết rải rác vài ngày qua và đến ngày 12-4 thì xác cá nổi dày trên mặt ruộng. Người dân rất đau khổ bởi đây là lần thứ 3 từ đầu năm xảy ra tình trạng này, trong khi nguồn nước cũng ô nhiễm khiến người làm đồng mắc nhiều bệnh ngoài da.

Người dân xã Hòa Tiến cho biết họ đã làm đơn kêu cả năm qua nhưng chưa được giải quyết. Sở tài Nguyên-Môi Trường (TN-MT) đã lấy mẫu nước xét nghiệm, xác định nước thải từ Công ty T.Đ.T chứa lượng kim loại nặng vượt chuẩn nhiều lần, gây ô nhiễm. Sở TN-MT TP. Đà Nẵng đã thông báo cho đơn vị có thẩm quyền giải quyết là chính quyền thị xã Điện Bàn.

Phó chủ tịch UBND thị xã Điện Bàn nhiều lần yêu cầu công ty có biện pháp xử lý, nhưng đến nay công ty này trơ ra như đá vẫn tiếp tục. Vậy công ty này dựa vào đâu để coi mạng sống của người dân như cỏ rác nên không được một ông to một bà lớn nào đó đứng sau?

Cuộc đời những anh dân đen bây giờ như cá nằm trên thớt, các tay có quyền có thể tha hồ vơ vét, dân chỉ còn cái khổ rách sống vất vưởng qua ngày.

Túi tiền xương máu